

1. గర్భధానము

(గర్భశుద్ధి కొరకై చేయు సంస్కారము)

ఆచమ్య ..... శ్రీ పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం బుతుస్నాతాయం భార్యాయం
గర్భధానాబ్యం కర్మ కరిష్యమాణః ..... గణపతి పూజాం కృత్యా || పుణ్యహం
వాచయిత్వా ||

మాతన వస్తుధారణమ్ -

⇒ ఓం యువం వస్త్రాణి పీవసా వసాధే యువో రచ్చిద్రా మస్తవో హ సర్గః ॥
అవా తిరత మన్మతాని విశ్వరేన మిత్రావరుణా సచేధే ॥
⇒ ఓం సుమంగలీ రియం వధూ రిమాఽ సమేత పశ్యతా సౌభాగ్య మస్య
దత్యాయాధాస్తం విపరేతన ॥

వధూవరయోః మాతన వస్త్రాణి దృత్వా- ఆచమ్య . . . సభాయైనమః

బ్రహ్మగ్రసి -

తతో వధూవర చేలాఖ్యలయోః సువర్జ్ఞ పుల తాంబూల సహితం బ్రహ్మ
గ్రంథిం గ్రద్భాతి ॥

ఓం యోగక్షేమస్య క్షేప్య ॥ యుక్తం క్రీయతా ఆశీః కామే యుజ్యతా ఇతి ॥
ఆశిషు స్నముద్ద్య ॥ గ్రథిం గ్రద్భాతి ॥ ఆశిషు ఏవాస్యం పరిగృష్టాతి ॥ పుమాన్ వై

ర్షుః ॥ శ్రీ పత్రు ॥ తన్నిధునమ్ ॥ మిథున మేవాస్య తద్వజ్ఞే కరోతి
ప్రజననాయ ॥ ప్రజాయతే ప్రజయ పశుభి ర్యజమానః ॥
బ్రహ్మర్షి ముహూర్త స్నముహూర్తోసు ॥

ఆచమ్య . . . - శ్రీ పరమేశ్వర శ్రీత్వర్ధం, అస్యం మద్దర్మపత్మాయం ప్రథమ
గర్భ సంస్కరేణ జనిష్యమాణ సర్వగర్భణాం బీజగర్భ సముద్భవ
వినోనిబర్ఫణద్వారా శ్రీ పరమేశ్వర శ్రీత్వర్ధం గర్భధానాఖ్యం కర్మకర్మియ ।
ఉత్తరోవరః ॥

➤ సూ ॥ రజసు ప్రాయుర్భావాత్ స్నాత్యమృతు సమావేశన ఉత్తరాభి
రభిమస్తుయతే ॥ చతుర్థీ ప్రభృత్య వోడశే ముత్తరా ముత్తరాం యుగ్మాం
ప్రజా నిశ్చైయస మృతుగమన ఇత్యపదిశన్మి ॥

నారికేళ ఘలపుప్పు తాంబూలహిరణ్యదికం గృహీత్యా ॥

⇒ ఆరోహోరు ముపబర్హస్య బాహుం పరిష్వజస్య జాయాః
సుమనస్యమానః ॥ తన్యం పుష్యత మ్యుధునో సయోనీ బహ్యం ప్రజాం
జనయనౌ సరేతనా ॥

⇒ ఆర్థ్రయానరణ్య యత్రామధ్య త్యురుషం పురుషేణ శక్మః ॥ తదేతౌ మిథునౌ
సయోనీ ప్రజయానమృతేనేహ గచ్ఛతమ్ ॥

- ⇒ అహంకర్భ మదదా మౌషధీప్యహా విశ్వేషు భువనేప్యాన్సః । అహం ప్రజ్ఞ
అజనయం పీత్యణా మహాజ్ఞనిభ్యో అవరీషు పుత్రాన్ ।
- ⇒ పుత్రిణే మా కుమారిణా విశ్వమాయ్య ర్యాశ్చ్యతమ్ । ఉభా హిరణ్యపేశసా
వీతిహోత్రా కృతద్వస్సు ।
- ⇒ దశస్యాంశ్చ నమృతాయకా శమూఢో రోమ శాహాఢో దేవేషు కృషుతో
దుః ॥
- ⇒ విష్ణు ర్యోనిస్క్రల్పయతు త్వష్టా రూపాణి పిఇశతు । ఆసేష్టతు ప్రజాపతి
ర్థాతా గర్భాంధాతు తే ।
- ⇒ గర్భాంధాహి సినీవాలి గర్భాంధాహి సరస్వతి । గర్భాంధా అశ్వినో దేవావాధత్తాం
పుష్టురస్జా ।
- ⇒ హిరణ్యయా అరణీయ న్యుర్మాంధాంతో అశ్వినా ॥ తన్నే గర్భాం హవామహో దశమే
మాసి సూతవే ।
- ⇒ యథేయం పృథివీ మహా లిష్ట్మ్ర్తీ గర్భ మాదధే । ఏవ స్వాగ్భర్భ మాదధ్య
దశమే మాసి సూతవే ।
- ⇒ యథా పృథివ్యగ్ని గర్భా ద్వో ర్యథేస్తేణ గర్భిణీ ॥ వాయు ర్యథా దిశాగ్భర్భ
వీవాగ్భర్భ స్తధామి తే ।

- ⇒ విష్ణో శైవోన రూపొన్నా న్నార్యాగ్రహిన్నామ్ | పుమాఽ స్ఫ్ఱర్భు మాధేహి
దశమే మాని సూతమే ||
- ⇒ నేజమేషు పరాపత సపుత్రః పునర్వాపత | అస్యే మే పుత్రకామాయై గర్భ
మాధేహి యః పుమాన్ |
- ⇒ వ్యస్య యోనిం ప్రతి రోతో గృహణ పుమాన్నస్తో ధీయతాగ్గర్భు అస్యః |
తమ్ముతా దశమానో బిభర్తు స జాయతాః వీరతము స్మానామ్ |
- ⇒ ఆ తే గర్భు యోని మేతు పుమాన్మాణ ఇవేషుధిమ్ | ఆవీరోజ్యాయతాం
పుత్రున్ దశమాస్యః ||
- ⇒ కరోమి తే ప్రాజాపత్య మా గర్భు యోని మేతు తే | అనూనః పూర్జో
జాయతా మళ్లోణో పిశాచ ధీతః |
- ⇒ పుమాఽస్తు పుత్రో నారితం పుమా నను జాయతామ్ | తాని భద్రాణి
బీజాన్యాపుభా జనయన్తు నో |
- ⇒ యాని భద్రాణి బీజాన్యాపుభా జనయన్తి నః | తైస్యం పుత్రాన్ విష్ణుస్య సా
ప్రసూర్ధేనుకా భవ |
- ⇒ కామ స్నమృధ్యతా మృహ్య మపురాజిత మేవ మే | యజ్ఞముజ్ఞమయే
దేవ తమ్ము వాయో సమర్థయ |

- ⇒ అనుహావం పరిహావం పరీవాదం పరికషపమ్ | దుస్స్వప్తు స్వరుదితత్తు
ద్విషదోభ్య దిశామ్యహమ్ |
- ⇒ అనుహాతం పరిహాతః శకునే ర్యదశాకునమ్ | మృగస్య సృత
మళ్ళయా తద్విషదోభ్య దిశామ్యహమ్ |
- ⇒ ఆరాత్తే అగ్నిర ప్త్వరాత్పరశు రస్తు తే | నివాతే త్వాంభివర్షపతు స్వస్తి
తేస్తు వనస్పతే స్వస్తి మేవస్తు వనస్పతే |
- ⇒ నమ శ్కృధ్వదే రుద్రాయ నమో రుద్రాయ శ్కృధ్వదే | గోష్ఠమని నమస్తే
అస్తు మా మా హింసీ స్నిగణి నసి వజ్రో నమస్త అస్తు మా మా హింసీ |
- ⇒ ఉగ్రాతేవ శకునే సామగాయసి ట్రిప్పూపుత్త ఇవ సవనేషు శాసని | స్వస్తి
నశ్కృకునే అస్తు ప్రతినస్సుమనా భవ ||
- దక్షిణోవరః || గర్భాధాన ముహూర్త సుముహూర్తస్తు ||

ఆచమ్య . . . ప్రాణానాయమ్ ఏవం . . . పీత్యర్థం గర్భాధానాభత్వేన
ఆవయో : (దమ్పత్యేః) ఆయుర్వ్వర్చు యశోబలాభి వృధ్యర్థం, సత్పన్తాన
సమృద్ధ్యర్జుచ ఫల ప్రదానాని కరిష్య ||

ఫలప్రదానమ్ -

⇒ యాః ఫలినీ ర్యా అఫలా అపుష్టౌ యశ్చ పుష్టిః ॥ బృహస్పతిప్రసూతా
స్క్రా నో ముఖ్చ వ్యుతహనః ॥

- ఫలం మనోరథ ఫలం పుత్ర పోత్ర పువర్ధనమ్ ।

యస్యాత్మస్యాచ్చివం మే స్యాదత శ్చాతిం ప్రయచ్ఛమే ॥

॥ఇతి భ్రాహ్మణేభ్యః సదక్షిణ తాంబూలాని ఫలాని దద్యాత్ ॥

ఆచమ్య . . . ప్రాణానాయమ్య, ఏవంగుణ విశేషణ విశిష్టాయాం అస్యాం
శుభతిథో శ్రీ పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం, గర్భధానాంగ భూతమాభ్యదయికం
కర్కృకరిష్య ॥

శ్రీ మహా విష్ణుస్వరూపాయ భ్రాహ్మణాయ ఆభ్యదయికం భ్రాహ్మణభోజన
ప్రత్యామ్నాయం యథాశక్తి హిరణ్యం తుభ్యమహాం సంప్రదదేనమమ ॥

కర్కృణః పుణ్యహావాచనమ్ -

ఆచమ్య . . . ఏవంగుణ విశేషణ విశిష్టాయామస్యాం శుభతిథో,
గర్భధానాభ్యత్యన, కర్కృణః పుణ్యహాం వాచయిష్య ॥

నోదకం కలశం తండుల దక్షిణ తాంబూలయుక్త పాత్రేణాపిధాయ, ఓపుదీషు

ప్రతిష్టాప్య బ్రాహ్మణాన్ ప్రార్థయేత్ ||

యజమానః - - ఓం కర్మణః పుణ్యహం భవంతో బ్రువంతు ||

బ్రాహ్మణః - - ఓం పుణ్యహం కర్మణేస్తు || (ఏవంత్రిః) |

⇒ ఓం యత్నుణ్య న్నక్తతం ... పుణ్యహం ఏవ కురుతే ||

యజమానః - - ఓం కర్మణే (శ్రీనివాసు) శర్వణే స్వస్తి భవంతో బ్రువంతు ||

బ్రాహ్మణః - - ఓగ్ స్వస్తి (శ్రీనివాసు) శర్వణేస్తు | ఏవంత్రిః |

⇒ ఓం స్వస్తిన ఇన్నో పుష్టిత్వః ..... బృహస్పతిర్దధాతు ||

యజమానః - - ఓం కర్మణ బుద్ధిం భవంతో బ్రువంతు ||

బ్రాహ్మణః - - ఓం కర్మ బుద్ధ్యతామ్ || (ఏవంత్రిః) ||

⇒ బుద్ధ్యస్మై పూష్టేర్వమనో పసద్య ..... ప్రతితిష్ఠతి

యజమానః - - బుద్ధిం భవంతో బ్రువంతు ||

బ్రాహ్మణః - - బుద్ధ్యతామృద్ధిస్నమృద్ధిః ||

ముఖిసమం కలశముద్దరేత్ ||

కర్మణః పుణ్యహం సమృద్ధిరస్తు | వర్రశత సమూర్ఖమస్తు |

గోత్రాభివృద్ధిరస్తు | శాస్త్రిః పుష్టిస్మప్తిశాచస్తు | శుభగ్ం శుభమస్తు |

ఇష్టసమృదస్తు | భగవాన్ వాస్తోప్సుతిః ప్రీయతామ్ | (ఇత్యుదకం నిక్షిప్య) ||

అథ మార్గనమ్ ---

⇒ ఆపోహిష్టామ ..... జనయధాచనః ||

⇒ యేన దేవః . . . మౌర్ఖయస్య పునాతు॥

దిగ్గమౌర్ఖసమ్ -

⇒ ప్రాచ్యస్థితి దేవా . . . యజ్ఞపతిర్మార్ఘయస్యామ్॥

ఏతేబ్యో . . బ్రాహ్మణేబ్యో నానా గోత్తేబ్యో నానానామభ్య శ్నే లక్ష్మీ

నారాయణోమా మహాశ్వరాదిత్యాది నవగ్రహస్వరూపేబ్యః కర్మణః

పుణ్యహవాచన మన్తుజప దక్షిణాం మాననోత్సాహపరిమిత హిరణ్యం

తుభ్యమహాం సమ్పుదదే న మము॥

ఆశీర్వచనమ్ -

⇒ ఓం యో వై తాం బ్రహ్మణో వేదా అమృతేనావమృతాం పురీమ్। తస్మై

బ్రహ్మ చ బ్రహ్మ చ | ఆయుః కీర్తిం ప్రజ్ఞాం దదుః॥

⇒ భాగధేయేవైనం ప్రణయతి | బ్రాహ్మణ ఆర్థియ ఉద్ధరేత్ | బ్రాహ్మణో వై
సర్వ దేవతాః | సర్వాభి రేవైన స్నేహతాభి రుద్ధరతి॥

⇒ యావతీ ర్వై దేవతా శ్రాస్పూర్వ వేదవిది బ్రాహ్మణ వస్తు
తస్మాద్రాప్రాప్తిబ్యో వేదవిదోభ్య దివేదివే నమస్కర్య న్మాశ్లేష్ట్రయే
దేతా ఏవ దేవతాః ప్రీణాతు॥

- ⇒ పర్యాప్త్య అనస్తరాయాయ సర్వస్తోమోతిరాత్ర ఉత్తమ మహా ర్భవతి
సర్వస్యావష్ట్య సర్వస్య జిత్త్య సర్వ మేవ తేనాయష్ట్యతి సర్వ జ్ఞయతి ॥
- ⇒ శతం జీవ శరదో వర్ధమాన ఇత్యభినిగమా భవతి శతమితి శతం
దీర్ఘమాయ ర్యారుత ఏవావర్ధయన్ని శతమేనమేవ శతాత్మానం భవతి
శతమనస్తం భవతి శతమైశ్వర్యం భవతి శతమితి శతం దీర్ఘమాయుః ॥
- తతః రాత్రౌ సుముహూర్తే భార్యం ఉపదశ్శేత్ ॥

ఇతి గర్వాదాన ప్రయోగ సమాప్తః

2. పుంసువనమ్

(పురుషసంతతి కొరకు చేయుకర్మ)

- సూ ॥ పుంసువనం వ్యక్తే గర్భేతిష్టేణ న్యగ్రోధస్యయ శ్రాచ్యదీచీవా శాఖా
తతస్సువుషణాం శుభ్రమాహృత్య ॥

(పుంసువనము చేయుటకు గర్భవతియని స్పష్టము కాగా పుష్యమీ
నక్తతమున చేయదలిచి తూర్పుగా కాని, ఉత్తరముగా కాని పుసరించిన రెండు
జంట పండ్చు గల మళ్ళీచిగురును తేవలెను)

శ్రాతరోపాసనం కృత్యా ॥ గణపతి పూజాం కృత్యా ॥ పుణ్యహాం
వాచయిత్యా ॥

ఆచమ్య . . . ఏవం ----- పీత్యర్థం మధ్యర్మపత్యాం ఉత్పత్యమాన
గర్భస్య గార్భిక బైజిక దోష పరిపోర ద్వారా పుం రూపతా సిద్ధ్యర్థం జ్ఞానేదయ

అవధూత దత్తపీరమ్ - వేదనిధియోజనా

ప్రతిరోధి పరిహారద్వారా శ్రీ పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం పుణువనాఖ్యం కర్కు కరిష్యా॥
ఉత్తరో వరః॥

రక్షాబంధనమ్ -

ఆచమ్య ..... పూర్వోక్త ..... ప్రీత్యర్థం పుణువనాఖ్యత్వం దమ్పత్యేః
రక్షణార్థం రక్షాబంధనం కరిష్యా। రక్షాబంధన దేవతాబ్యోనమః ఓడశోపచార పూజాం
కృత్యా ॥

- ⇒ ఓం బృహాద్మామ క్షత్రభూ ద్వ్యాద్ధమష్టియ న్రీష్టిభౌజ శుభిత ముగ్రపీరమ్।
ఇన్న స్తోమేన పశ్చాదశేన మధ్యమిద్ వాతేన సగరేణ రక్తి ॥
- ⇒ విశ్వేషతాతే సవనేషు ప్రహాద్యాయాచ కర్మమమన్నిష్టసున్నతి । పారావతం
యత్పురుసం భృతం వస్యపొవృణో శృరభాయ బుషి బంధవే ॥

రక్షాబంధన ముహూర్త స్నుముహూర్తస్ను

- సూ॥ స్వగ్రోదస్యయా ప్రాచ్యదీచీవా శాఖా తత స్నిహపణాం
శుద్ధమహాపూత్యా । సీమస్వపదగ్గు రుపసమాధానాది పాత్ర ప్రయోగకాల్ ।
(అగ్నిప్రతిష్ఠాపనాది --- పరిస్తరణాంతం కృత్యా)
○ ఫలద్వయేన సంయుతం వట్టాంకురం దృష్టత్పుతో ।
సుపాయనాయ వస్తుకం క్షిప్తే సమైవ పుంసవే ॥

అవధూత దత్తపీరమ్ - వేదనిధియోజనా

(అర్థము -- జంట పండ్లతో కూడిన మర్మచిగురు, కల్యము, పొత్తము, ఒడపోతకు వస్తుమున్నా పుంసువన మందు దేవపాత్రున స్నూక్ సృవాదులతో కూడా ఒక్కమారుగా ఉంచవలేను.)

➤ సూ॥ అప్రచ్ఛన్నగౌ ఆజ్యబాగాంతే (ధాతా దదాతున) ఇత్యష్టాజ్యహుతీ
ర్థుత్వా॥

⇒ ధాతా దదాతు నో రయి మీశానో జగత్స్పుత్తిః। స నం పూర్ణోన
వావనతాన్వహో॥ ధాత్రు ఇద స్నుమము॥

⇒ ధాతా ప్రజాయా ఉత రాయ ఈశ్చ ధాతేదు విశ్వం భువన జ్ఞాజునా। ధాతా
పుత్రు యజమానాయ ధాతా తస్మా ఉ హవ్య జ్ఞుతవద్విధేము స్న్యహో॥
ధాత్రు ఇదన్న మము॥

⇒ ధాతా దదాతు నో రయం ప్రాచీ జ్ఞేవాతు మక్షితామ్। వయన్నేవస్య
ధీమహి సుమతిః సత్యరాధస స్న్యహో॥ ధాత్రు ఇదన్న మము॥

⇒ ధాతా దదాతు దాశుష్ వసూని ప్రజాకామాయ మీధుష్ దురోణ్। తస్మై
దేవా అమృతా స్పృ వ్యయమ్మా విశ్వే దేవానో అదితి స్నుదోపాస్నాహో॥
ధాత్రు ఇదన్న మము॥

- ⇒ యస్త్వ హృదా కీరిణా మన్యమానోమర్త్యం మర్త్య జోహాపీమి। జాతవేదో
యశో అస్మాను ధేషా ప్రసాధి రగ్నే అమృతత్వ మశ్యా స్మాహా॥
అగ్నయే జాతవేదస ఇదన్న మమ॥
- ⇒ యస్త్వ త్వా సుకృతే జాతవేద ఉ లోక మగ్నే కృణవ నోస్యనమ్।
అశ్వినుఁ స పుత్రిణఁ వీరవస్త భోమస్తా రయం నశతే స్వస్తి స్మాహా॥
అగ్నయే జాతవేదస ఇదన్న మమ॥
- ⇒ త్వే సు పుత్ర శవసోవుత్త న్యామకాతయః। న త్వామిన్నాతి రిచ్యతే
స్మాహా॥ ఇన్నాయ పుత్రిణ ఇదన్న మమ॥
- ⇒ ఉఢ్ ఉఢ్ నోమ ఇస్తం మమాద నీధేనీధ మమవానుఁసుతాసః। యదీఁ
సబాధః పితరన్న పుత్రు స్మమాన దక్షా అవస్త హవస్తే స్మాహా॥ ఇన్నాయ
మమవత ఇదన్న మమ॥
- ఇధైసన్నహనం జయాది ప్రతిపద్యతే। సావిష్ట కృతా హుత్యా। దర్శా
పరిధీననక్కి (నాత్ర లేపకార్యం విద్యతే)। పరిధీన్నహాత్య . . . అహంభో
అభివాదయే ॥

➤ సూ॥ అనవస్నాతయా కుమార్య దృష్టుప్రత్యే దృష్టుప్రత్యే ప్రశ్నలుత్యా।
పరిష్కార్య అపరేణాగ్నిం ప్రాచీముత్తానాం నిపాత్య ఉత్తరేణ యజ్ఞపొంగుప్రేన
దక్షిణే నాసికాచ్ఛిద్రే పినయతి॥

(అనంతరము రజస్వలకాని కన్యచే కల్యమందు పౌత్రము ఆజంటపండ్ల మళ్ళీ
కొనను నూరించి, నూతన వస్తుముచే వడవోయించి, అగ్నికి పడమటగా పత్రిని
(గర్భపతిని) తూర్పుశిరస్సుగా మోము షైకుండునట్లు పరుండజేసి ఈ కీంది
యజస్సుచెప్పు, తన బ్రోటన ప్రేలితో కుడిముక్క రంధ్రములో గర్భమునకు
దిగునట్లొక్క మారుగ ఆ మళ్ళీపండ్ల రసమును పీండవలేను. (ఆరసమును ఆమె
ఉమ్మురాదు.)

- ⇒ పుఃసువన మని।
- ⇒ ఆభిష్ట్వ నహస్తశబ్ది రభిమృశామి దశమాస్యయ సూతవే।
- ⇒ యదైవ నోమః పవతే యథా సముద్ర ఏజతి। ఏవన్నే గర్భ ఏజతు సహ
జరాయుణా నిష్ప్రమ్య ప్రతితిష్ఠ త్వయుపి బ్రహ్మపర్చునీ యశసి వీర్య
నన్నాద్యే।
- ⇒ దశ మాసాశ్చ శయానో ధాత్రా హి తథా కృతమ్। ఐతు గరోభి అక్షతో జీవో
జీవన్యాః।
- ⇒ ఆయమనీ ర్యమయత గర్భ మాపో దేవీ స్నారస్వత్తః। ఐతు గరోభి అక్షతో
జీవో జీవన్యాః।

⇒ తిలదే కవపద్యస్య న మాః స మసి నో దల్ము । స్తువిత్యుష పద్యస్య న
మాః సేషు న స్నావసు న బద్ధమసి మళ్ళసు ।
⇒ నిరైతు పృశ్న శేవలా శునే జరాయ్వత్తువే ॥ అంతే సకృత్ ॥
(ఆశీర్వచనము, ఫలప్రదానములు, హరతి)

----- * కారికా: * -----

- అన్వారబ్య వధూం పూర్వం హోమసీసుమస్త వద్భవేత్ ।

ప్రహరోహిష సంస్రావో విశేష ఇతి సంస్కృతః ॥

(వధువుకు సంబంధించిన కర్మ గనుక, దక్షిణ వధువుగా సీమస్తములో వలెనే
హోమము చేయవలెను. కానీ పరిధి ప్రహరము, సంస్రావ హోమము దీనిలో
నథికములు.)

- సీమశ్శోస్నయనం కర్మ యస్మిన్నేక దినే భవేత్ ।

తత్త పుంసువనం చేత్తు పూర్వా పుంసువనక్తియా ॥

(పుంసువన సీమంతములు రెండు నొక్కునాడు చేయవలసివచ్ఛినచో ముందు
పుంసువనము చేసి తరువాత సీమంతమాచరింపవలెను.)

- ద్వీతీయే చ తృతీయే చ మాసి పుంసువనం భవేత్ ।

వ్యక్తే గర్భి భవేత్కార్యం సీమశ్శేన సహోధవా ॥

(గర్భము స్థిరపడిన రెండుమూడు మాసములలో గాని సీమస్త దివసమున గానీ పుంసువనము చేయవలెను.

పుంసువనం సమాప్తమ్

3. సీమంతోన్నయనమ్

(పాపిడినెగదువ్వుట)

➤ సూ || సీమంతోన్నయనం ప్రథమేగర్భ చతుర్థేమాసి ||
ప్రాతరోపాసనం కృత్వా | గణపతి పూజాం కృత్వా | పుణ్యహం వాచయిత్వా |
ఆఖ్యదయికం కృత్వా ||

ఆచమ్య . . . ఏవం ----- ప్రత్యర్థం సీమంతోన్నయనాంగత్యేనేబయో:
రక్షార్థం రక్షాబంధనం కరిష్య | పూజాం కృత్వా | దృత్వా ||

రక్షాబంధనమంత్రః -

- ⇒ ఓం బ్ధాహ్నము కత్తభ్సు ద్వ్యాధప్సిష్టియ న్రీష్టుభోజ శ్నుభిత ముగ్రమీరమ్ |
ఇన్నై స్తోమేన పశ్చాదశేన మధ్యమిదః వాతేన సగరేణ రక్ష ||
- ⇒ విశ్వత్తాత సవనేషు ప్రవాచ్యాయాచ కర్ధమమన్నిష్టసున్వత్తే | పారావతం
యత్పురుసం భృతం వస్త్యపాపుణో శ్వరబాయ బుపి బస్ఫవే ||

రక్షాబంధన ముహూర్త స్నుముహూర్తస్ను ||

ఆచమ్య . . . ప్రాణానాయమ్య, ఏవం ----- ప్రీత్యర్థం

సీమంతోన్నయనాంగత్వేన ఆభ్యదయకం కర్కు కరిష్య ॥

శ్రీ మహా విష్ణుస్వరూపాయ బ్రాహ్మణాయ ఆభ్యదయకం బ్రాహ్మణబోజన ప్రత్యామ్నాయం యథాశక్తి హిరణ్యం తుభ్యమహాం సంప్రదదేనము ॥ తతః కర్కుణః పుణ్యమాం వాచయిష్య ॥

ఆచమ్య . . . పునః ప్రాణానాయమ్య, ఏవం ----- ప్రీత్యర్థం, అస్యం మద్దర్కుపత్మాయం గర్భాఖివృద్ధి పరిప్స్థి పిశిత రుద్రిర ప్రియాలక్షీ భూతరాక్షసీగణ దూరనిరసన క్షమ - సకల సాభాగ్యనిదాన - మహాలక్షీ సమావేశన ద్వారా, ప్రతిగర్భం బీజగర్భ సముద్భవ ఏనో నిబర్ఫణ ద్వారా శ్రీ పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం సీమంతోన్నయనాభ్యం కర్కు కరిష్య ॥ (ఉత్తరో వరః)

➤ సూ ॥ ఔపాసనాగ్నీరుపసమాధానాది . . . పాత్రప్రయోగకాలే ॥
 ○ యవాన్ విరూఢాన్ శలలీ సపుంజాన్ గ్రహోయవానామపి బస్థనజ్ఞా ।
 ఏతాని సీమంత విధో ప్రయుంజ్యత్ప్రత్యాణి సాకం ఖిలు మానుషాణి ॥
 (మొలచిన ధాన్యమును, ఏదుపందిముల్లును, 3 బర్షిస్ను కట్టలును,
 మేడికాయల గుత్తియు, యవలను దండ గుచ్ఛటకు దారమును,
 సీమంతకర్కుయందు దేవపాత్రలైన సృక్షువాదులతో కూడ ఆసాదన
 చేయవలెను.)

➤ సూ ॥ పవిత్రకరణాదాజ్యబ్రాగాస్తే అన్యారభాయాం (ధాతాదధాతున) ఇత్యష్టా
 జ్యహాతీర్థుత్వా ॥

- ⇒ ధాతా దదాతు నో రయి మీచానో జగత్స్నతఃః। స న. పూర్ణేన
వావనతాన్వహో॥ ధాత్ర ఇద స్నమము॥
- ⇒ ధాతా ప్రజాయా ఉత రాయ ఈశ ధాతేద్ విశ్వం భువన జ్ఞాజూనా। ధాతా
పుత్రే యజమానాయ దాతా తస్మా ఉ హవ్య ద్వ్యాతపద్యిధేము స్నాహో॥
ధాత్ర ఇదన్న మము॥
- ⇒ ధాతా దదాతు నో రయిం ప్రచీ జ్ఞీవాతు మళ్ళితామ్। వయస్తేవస్య
ధీమహి సుమతిః సత్యరాధన స్నాహో॥ ధాత్ర ఇదన్న మము॥
- ⇒ ధాతా దదాతు దాశుష్ వసూని ప్రజాకామాయ మీఢుష్ దురోణేః। తస్మై
దేవా అమృతా స్పృ వ్యయత్తాః విశ్వే దేవానో అదితి స్పృఛోపాస్నాహో॥
ధాత్ర ఇదన్న మము॥
- ⇒ యస్త్ర్య హృదా కీరిణా మన్యమానోమర్యం మర్యై హోహావిమి। జూతవేదో
యశో అన్యాను ధేహి ప్రజాబ్ధి రగ్నై అమృతత్వ మశ్యాః స్నాహో॥
అగ్నయే జూతవేదసు ఇదన్న మము॥
- ⇒ యస్త్ర్య త్వా సుకృతే జూతవేద ఉ లోక మగ్నై కృణవ నోస్త్ర్యనమ్। అశ్వినాలై
స పుత్రిణా వీరపస్త భోమస్తా రయిం నశతే స్యస్తి స్నాహో॥ అగ్నయే
జూతవేదసు ఇదన్న మము॥

- ⇒ త్వే సు పుత్ర శవనోహత్త న్యాముకాతయః । న త్వామ్యిష్టాత్ రిఘ్యతే
స్వాహా ॥ ఇష్టాయ పుత్రిణి ఇదన్న మమ ॥
- ⇒ ఉండ్క ఉండ్క సోమ ఇష్టం మమాద నీథీనీథీ మమపానఃసుతాసః । యదీఽ
సబాధగి పితరన్న పుత్రు స్నమాన దఙ్ఖా అవేస హవస్తే స్వాహా ॥ ఇష్టాయ
మమపత ఇదన్న మమ ॥
- ఇధ్యసన్నహనం జయాది ప్రతిపద్యతే । సావిష్టకృతాల హుత్యా । శమ్య
అపోహ్య (నాత్రులేపకార్యం విద్యతే, న పరిధ్యజ్ఞానాది) అనాజ్ఞాతమిత్యాది
పరిషేచనాస్తం కృత్యా ॥

తత స్నముహూర్తే -

- సూ ॥ అపరేణగ్నిం ప్రాచిముహవేశ్య త్రైయ్య శలల్య త్రిభిర్దర్శపుంజీలై
శ్వలాలు గ్రూప్సనేతి ఉర్ద్వం సీమస్త మున్నయతి ॥ వ్యాహృతిభి
రుత్తరాభ్యాష్టి ॥

(తరువాత మంచిముహూర్తముందు అగ్నికి పడమట భార్యను తూర్పు
ముఖముగా కూర్చుండబెట్టి మూడుతెల్లమచ్చలుగల ఏదుపందిముల్లుతోను,
మూడు బరిహస్పు కట్టలతోను, బ్రహ్మ మేడిపండ్ల గుత్తితోను, అనగా ఇవి
అన్నియూ కలిపి కట్టిన కట్టతో ఆమెపాపిడిరేపవలెను. మూడు

వ్యాహృతులున్న కీంది రెండు మంత్రములునూ చెప్పిన తరువాత పాపిడి రేపవలెను.)

- ⇒ భూః | ఓం భుషః | ఓసువః || రాకామహా సుహవాః సుష్టుతీ హువే
శృణోతు న స్తుభగా బోధతు తృనా | సీవ్యత్వపు
స్తుచ్యాచ్చిధ్యమానయా దదాతు వీరః శతదాయ ముక్ష్యమ్ ||
- ⇒ యూస్త్ర రాకే సుమతయ స్తుపుశనో యాభి ర్ద్రదాసి దాశుష్ వసుని |
తాభిర్నై అద్య సుమనా ఉపాయగహి సహస్రపోషః సుభగే రరాణా |
- సూ || త్రైరేవనాభి ప్రదేశమారభ్యోర్ధ్వం శిరః కేశ మధ్యస్త సీమంత రేఖాంత
మున్నీయ తత్పుంజం ప్రతీచీనం నిరస్య అపణపస్పుశేత్ ||

పై చెప్పిన దర్శకట్టుకోనతో వధువు నాభి ప్రదేశము మొదలుకోని శిరస్సు
యొక్క జట్టు నడుమనున్న పాపిడి పొడవునా తుడిచి ఆ కట్టును పడమట
పారపైచి ఉదకమును ముట్టుకోనవలెను.)

- సీమంతోన్నయన ముహూర్తస్నముహూర్తోస్తు ||
- సూ || గాయత్రమితి వీణాగాధినో సగ్గః శాస్త్రః | ఉత్తరయోః పూర్వ
సాల్వానాం | బ్రాహ్మణానామితరా ||

వీణాగాన మంత్రః -

⇒ యౌగస్తరి రేవనో రాజేతి సాల్వీర వాదిషుః। విష్టత్త చక్కా ఆసీనా స్తోరేణ
యమునే తవ॥

⇒ సోమ ఏవ నో రాజేత్యాపులు ర్ఘృప్యాణీః ప్రజాః। విష్టత్త చక్కా ఆసీనా
స్తోరేణానసా తవ॥

➤ సూ॥ నదీ నిర్దేశశ్చ యస్యాం వసంతి ॥

(కుండలిలో ఏ నదీతీరవాసులో నదీ నామమునే కొసను చేర్చవలెను.)

➤ సూ॥ యవాన్ విరూఢానాబధ్య అంకురితాన్ సుప్త గ్రథితాన్ వధ్యశ్చిరస్య

బధ్యాత్తి॥ దక్షిణతో వరః॥

(మొలకెత్తిన యవధాన్యమును దారమునకు దండగా కూర్చు వదువు యొక్క
కొప్పునకు కట్టవలెను. తదుపరి ఆశీర్వచనము చేయవలెను.)

➤ సూ॥ వాచం యచ్ఛత్యానక్తతేభ్యః । ఉదితేషు సక్తతేషు ప్రాచీం ఉదీచీం
వా, దిశముప నిష్టుమ్యః । వత్స మన్యారభ్య వ్యాహృతిశ్చ జపిత్వః । వాచం
విస్మయత్తే ॥

(దంపతులిరువురూ సక్తత్తదర్శనము వరకు మౌనముబూని
సక్తత్తదర్శనమైన తరువాత తూర్పునకుగాని, ఉత్తరమునకుగాని ఇద్దరునూ
నడచి ఆపుదూడను ముట్టుకుని భూః । భువః । సువః । అని జపించి
మౌనమును విడువవలెను.)

సమాప్తమిదం సీమన్మోన్నయన కర్మ

4. జూతకర్మ

(పుట్టినవెంటనే చేయు సంస్కారము)

ఆచమ్య . . . ప్రాణానాయమ్య -----వంపు ప్రీత్యర్థం . . . మధ్యర్కపత్మాయిం . . . నక్షత్రే . . . రాశౌ జూతస్య మమ కుమారస్య ఆయుర్జైదాభి వృద్ధుర్థం, బీజగర్భ సముద్భవ ఏనోనిబ్రథాంద్యారా శ్రీ పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం, జూతేనకర్మణా సంస్కరిష్టే॥ ఉత్తరో వరః॥

➤ సూ॥ జూతం వాత్సప్రాణాభిమృశ్య॥ (కుమారమఖిమస్త్య) అన్నే
సక్కదభిమృశతి)

{(వత్సమహర్షిచే ఉదహరించిన క్రింది మంత్రం చెప్పిన తరువాత కుమారుని ముట్టుకోవాలి.
(మంత్రం చివర ఒకసారే ముట్టుకోవాలి)}

⇒ ఓం దివస్వరి పుఢమం జష్ఠే అగ్నిరస్కృద్వీతీయం పరిజూతమేదాః। త్వతీయ
మప్పు నుమణా అజస్త మిథాన ఏనం జరతేస్యధీః। విద్యుతే అగ్నే త్రేధా
త్రయాణి విద్యుతే సద్య విభూతం పురుత్తా। విద్యుతే నామపరమం గుహ
యద్విద్యుతే తముధ్వం యత ఆజగస్తా। సముద్రేత్య నుమణా అఘ్నయై
ర్మాచ్ఛా ఈధే దివో అగ్ను ఉధన్యు। త్వతీయేత్య రజసి తస్మివాఽస మృతస్య
యోనామహిషా అహిస్వన్॥ అక్షస్త దగ్నిస్తనయన్న వద్యో ఛామా రేపు
ద్వీరుధస్సమంజన్యు। సద్యజష్ఠానో విహిమిధో అఖ్యదా రోదనీ భాసునా

భాత్యస్యః । ఉశిక్షాపకో అరతిస్నమ్భా మత్తే ష్వగ్నిరమ్తే నిధాయి । ఇయర్తి
 ధూమమురుషం భరిష్ట దుచ్చుకేణ శోచిషా ద్వామినక్తత్ ।
 విశ్వస్యకేతుర్భువనస్య గర్భి ఆ రోదనీ అప్పణజ్ఞాయమానః । వీడుజ్ఞిదద్రి
 మభినత్వరాయజ్ఞానాయదగ్ని మయజన్మపజ్ఞి । శ్రీణముదారో దరుణో
 రయూణం మనీపాణం ప్రార్పణస్మోమగోపాః । వసోస్మానుస్మహసో
 అప్పురాజు విభాత్యగ్ర ఉపసామిధానః । యస్తే అద్య
 కృణవద్వార్థశోచేపూపందేవ ఘుతవస్తుమగ్నే । ప్రతంనయప్రతరాం వస్యో
 అచ్చాభిద్యమ్మం దేవభక్తం యవిష్టా ఆతంభజ సౌ శ్రవనష్వగ్న ఉఫ్ఫఉఫ్
 ఆభజ శస్యమానే । ప్రియస్మార్యే ప్రియో అగ్నా భవాత్యజ్ఞతేనబిన
 దయజ్ఞనిత్యోః । త్వామగ్నే యజమానా అనుద్వాన్ విశ్వావసునాని దధిరే
 వార్యణి । త్వయా సహద్రవిణ మిచ్ఛమానా ప్రజం గోమస్తముశిజో విపమః ।
 దృశానో రుక్మ ఉర్వావ్యద్వ్యో ద్రుర్గుర్పమాయు శ్నియేరుచానః । అగ్నిరమ్తే
 అభవద్వయోభి ర్యదేసం ద్వ్యరజనయధ్ను రేతాః ॥
 > సూ॥ ఉత్తరేణ యజపైపస్త ఆధాయ ॥

{(ఈ మంత్రమును చెబుతూ శిశువును తండ్రి తన ఒడిలో ఉంచుకోవలేను.)}

⇒ అస్మైన్నమా సహస్రం పుష్యమ్యధమానాస్మైవశే ॥

➤ సూ॥ ఉత్తరాబ్యమభిమంతుణమ్॥

{(ఈ కీంది మంత్రములతో తండ్రి తన చేతితో కుమారుని హృదయంపై అభిమంత్రించవలేను.)}

⇒ అభ్యదభ్యత్నంభవసి హృదయా దధిజాయస్। ఆత్మ వై పుత్ర నామసి సంజీవ శరద శ్వతమ్॥

⇒ అశ్మాభవ పరశురభవ హిరణ్య మస్తుతం భవా పశునాం త్వహిం కారేణాభి జిష్టుమి(అసౌ)॥

{(కార్తిక, రోహిణి ఇత్యాది నక్షత్ర నిర్దేశః) ॥ (మంత్రం చివర (అసౌ)కు బదులుగా శిశువు నక్షత్రనామమును చెప్పాలి.)}

➤ సూ॥ తాభ్యమేవ మూర్ఖన్యవప్తుణం । తాభ్యమేవ దక్షిణే క్షద్దే జూపః ॥

{(కింద చెప్పిన మంత్రములతో శిశు శిరస్సును తాకి వాసన చూచి, మరల ఆ మంత్రమునే తండ్రి శిశువు కుడిచెవిలో చెప్పవలేను.)}

⇒ అభ్యదభ్యత్నంభవసి హృదయా దధిజాయస్। ఆత్మ వై పుత్ర నామసి సంజీవ శరద శ్వతమ్॥

⇒ అశ్మాభవ పరశురభవ హిరణ్య మస్తుతం భవా పశునాం త్వహిం కారేణాభి జిష్టుమి(అసౌ)॥

➤ సూ॥ మధు శృంతమితి సుస్పృజ్యా । తస్మైన్ దర్శణ హిరణ్యం నిష్టర్ఘ్యం
బి ధ్యా । అవదాయోత్తరైర్ఘ్యంత్తే కుమారం ప్రాశయిత్యా॥ (ప్రాశనం
చతుర్భూమంతే సక్కదేవ)॥

{బంగారు ఉంగరములో, దర్శలను పెనవేసి పట్టుకొని, కంచుపొత్తులో తేనె,
నెయ్యని కలిపి ఈ కీంద మంత్రములు చెప్పిన తరువాత, పిల్లవాడికి
తినిపించాలి. పై నాలుగు మంత్రములు చెప్పి ఒక్కమారే తినిపించాలి.)}

⇒ మెధాస్తే దేవస్నివితా మెధాస్తేవీ సరస్వతీ । మెధాస్తే అశ్వినో దేవా వాధత్తాం
పుష్పరస్జా । త్వయి మెధాం త్వయి ప్రజాం త్వయ్యగ్ని స్తోదధాతు
త్వయి మెధాం త్వయి ప్రజాం త్వయూస్త ఇస్తియం దధాతు త్వయి
మెధాం త్వయి ప్రజాం త్వయి సూర్యో భూజో దధాతు॥

➤ సూ॥ ఉత్తరాభిః పంచభిస్మాపయిత్యా॥ (స్మానం పంచానామన్తే
సక్కదేవ)॥

{ఈ కీంద మంత్రములు ఐదూ చెప్పిన తరువాత లఘువుగా స్మానం
చేయించవలేను, అనగా నీళ్ళు చల్లవలేను. ఐదు మంత్రములు చెప్పి ఒకసారే
నీటిని శిశువు పై చల్లవలేను.)}

⇒ క్షేత్రియైత్యా నిర్బయుత్యైత్యా ద్రుహోముఖ్యామి వరుణస్య పాశాత్ ।
అనాగసం భ్రహ్మాంత్యైత్యా కరోమి శివే తే ద్వావాపుధిలీ ఉభే ఇమ్॥

- ⇒ శం తే అగ్నిస్నహోద్భురస్తు శం ద్వావాపుధివీ సహాపథీః | శమన్తరిక్షా
సహవాతేన తే శం తే చతుర్స్థః ప్రదికో భవస్తు ||
- ⇒ యూ దైవిశ్చతస్తుః ప్రదికో వాతపత్రీరభి సూర్యోవిచష్టా | తాసాంత్యాజరస
ఆదధామి ప్రయక్ష్మీతు నిర్బయుతిం పర్మాచే ||
- ⇒ అమోచి యజ్ఞాద్భురితాదవర్యై ర్ఘుః పాశాన్నిర్బయుత్యై చేదమోచి |
అహో లపర్తి మవిదధీస్తున మయ్యభూద్భుద్భుద్భు సుకృతస్యలోకే ||
- ⇒ సూర్యమృతం తమనో ర్ఘాహ్యై యద్దేవా అముజ్ఞాన్నస్యజన్మన్యనసః |
ఏవమహామం క్షేత్రియాజ్ఞామి శాస్త్రాధ్యహోముజ్ఞామి వరుణస్య
పాశాత్ ||
- సూ || దధి మృతమితి సగ్గా సృజ్య కాగ్గాస్యన పృష్ఠాజ్యం వ్యాహృతీభి
రోంకార చతుర్ధాభిః కుమారం ప్రాశయిత్య ||

{పెరుగు, నెయ్య కంచుపాత్రలో కలిపి ఓం కారమును వ్యాహృతులను చెప్పి ఆ
పాత్రతోనే కుమారుని ఒకసారి తినిపించాలి.)}

- ⇒ భూస్నాహో | భువస్నాహో | సువస్నాహో | ఓస్యాహో ||
- సూ || అద్భుత్స్థాపగ్గా సగ్గాసృజ్య గోప్సనిసయేదన్యేవానిసయేత్ ||
- {మిగిలినదానిలో నీరు కలిపి గోశాలలో పోయాలి, ఆచార్యుడు కాకపోతే,
మరొకడైనా తీసుకువెళ్ళవచ్చు.)}

➤ సూ॥ ఉత్తరయా మాతురుపణ్ణ ఆధాయ ॥

{(ఈ క్రింది మంత్రంతో శిశువును తల్లి ఒడిలో పడుకోబెట్టాలి.)}

⇒ మా తె కుమారః రక్షోవద్ధిన్యా ధేనురత్యా సారిణీ ॥ ప్రియా ధనస్యభూయా
విధమూనా స్వే గృహో ॥

➤ సూ॥ ఉత్తరయా దక్షిణ్ణ స్తనం ప్రతిధాప్య ॥

{(ఈ క్రింది మంత్రంతో శిశువుకు తల్లి తన కుడి చనుబాలు పట్టాలి.)}

⇒ అయం కుమారో జూంధయతు దీర్ఘమాయుః ॥ యస్త్వైత్వ్యశ్శస్తన
ప్రప్యాయాయుర్వర్చో యశోబలమ్ ॥

➤ సూ॥ ఉత్తరాభ్యం పూర్ణిమ మధిమ్యశ్య ॥ (యత్రకుమార శ్వయిష్యతే, తత్త
తంకుమార మధిమ్యష్టాయం భూమౌ మాతా సంపేశయతి) ॥

{(ఈ మంత్రములతో పిల్లవాడిని పడుకోబెట్టే చోట భూమిని అభిమంతించి, తల్లి
కుమారుడిని లక్ష్మీ పడుకోబెట్టాలి.)}

⇒ యద్యామేర్ హృదయం దివిచస్తమసి శ్రీతమ్ ॥ తదుర్విపుశ్యం మావహం
పొత్రమఘుఁరుడమ్ ॥

➤ సూ॥ ఉత్తరేణ యజ్ఞపో సంవిష్టం ॥ (కుమారమధిమ్యశ్య) ॥

{(ఈ మంత్రందే పరుండిన కుమారుని, తండ్రి ముట్టుకోవాలి.)}

⇒ నామయతి నరుదతి యత్తపయం వదామసి యత్తదాభిమృశామసి ॥

➤ సూ॥ ఉత్తరేణ యజ్ఞపో శిరస్త ఉదకుంభం నిధాయ ॥

{ఈ మంత్రం చెప్పి శిశువు తలవద్ద నీటి బిందెను ఉంచాలి.)}

⇒ ఆపస్తుస్తుము జూర్తు రక్షాస్తి నిరితో నుదధ్వమ్॥

జూతాగ్ని ప్రతిష్ఠాపనవిధి:

ఫలీకరణహోమః -

➤ సూ॥ స్వర్ఘపాన్ ఫలీకరణ మిత్రాన్ అంజలినోత్తరై స్త్రీస్త్రీః- ప్రతి స్వాహారగ్గా హుత్యా॥ సగ్గాశాస్త్రి॥

{తప్పుడు ఆవాలను కలిపి బ్రోటనపేళ్ళతో దోసిలినుండి తోస్తూ, అగ్నిలో పడేట్లుగా 24సార్లు, హోమము చేయాలి.)}

ఆచమ్య ... ఏవం--- - ప్రీత్యర్థం మమ కుమారస్వాయుష్యభి వుద్యర్థం |
చండాలాది పీశాచేభ్యో రక్షణార్థం ఫలీకరణ హోమం కరిష్యా॥

{ప్రాణాయామమును చేసి దేశకాలముల నుచ్చరించి ఫలీకరణ హోమ సంకల్పం చేయాలి.)}

➤ సూ॥ శ్రోత్రియాగారాదగ్ని మాహ్వాత్యాగ్ని ముహుసుమాధాయి॥
(అలంకృత్య, అగ్నిం పరిషిష్య)॥

{సంకల్పించిన పిదప శ్రోత్రియ గృహమునుండి తెచ్చిన అగ్నిని ప్రతిష్ఠించి, అగ్నిప్రతిష్ఠాపన నుండి జూతవేదన్ నమః వరకు అగ్ని ముఖమందు చెప్పుబడిన ప్రకారము చేసి తరువాత పరిషచన చేయవలెను.)}

- ⇒ ఏతాష్టుతై తానృష్టాతేత్యయం బ్రహ్మణస్తుతః । తానగ్రిః
పర్యసురత్తానిస్తస్తానట్టపస్తుతః । తా సహం వేద బ్రాహ్మణః ప్రముఖతః
కూటదన్మా న్యోక్షాస్తమప్తునాశ్చాన్మహో ॥ మరుద్భు ఇదం నమము ॥
స్వాహో ॥ మరుద్భు ఇదం నమము ॥ స్వాహో ॥ మరుద్భు ఇదం
నమము ॥
- ⇒ సక్తం చారిణ ఉర్స్తుశాశ్వలహస్తాన్మపాలపాన్ । పూర్వీషాం పితెత్యుచ్ఛే
శ్చాప్య కర్మకః । మాతా జఘన్యా సర్వతీర్గామే విధురమిచ్ఛన్తి స్వాహో ॥
మరుద్భు ఇదం న మము ॥ స్వాహో ॥ మరుద్భు ఇదం నమము ॥
స్వాహో ॥ మరుద్భు ఇదం నమము ॥
- ⇒ నిశీధచారిణి స్వనా స్థినా ప్రేక్షతే కులమ్ ॥ యాస్వపస్తం బోదయతి
యస్య విజాతాయం మనః । తాసాం త్వం కృష్ణవర్ధనే క్షోమానః
హృదయం యక్కత్ । అగ్న్య అశీణి నిర్దహా స్వాహో ॥ మరుద్భు ఇదం న
మము ॥ స్వాహో ॥ మరుద్భు ఇదం నమము ॥ స్వాహో ॥ మరుద్భు
ఇదం నమము ॥
- సూ ॥ ప్రవిష్ట ప్రవిష్ట ఏవ తుష్టిమగ్నావాహపత్తి । ఏవ మహా రహార
నిర్దిశతాయః । ఏవమహారహః ॥

{(10 రీజుల వరకు ప్రతీరీజు (మంత్రం లేకుండగ) పై విధంగా హోమం చేయమని యజమాని సూతికా గృహపాలకులకు చెప్పవలెను.)}

----- * కారికాః * -----

- పుత్రే జూతే పితుస్నానం సచేలం తు విధీయతే।
యావన్న చ్ఛిద్యతే నాళం తావన్నాపోతి సూతకమ్।
- భిన్నేనాళే తతః పశ్చాత్మున్ తకంతు విధీయతే॥

తా॥ {పుత్రజననము కాగానే తండ్రి కట్టబట్టలతో స్నానము చేయవలెను.
బొడ్డు కోసిన తరువాత గాని జూతాశోచము కలుగదు.}

- ఏకాదశే ప్రతిష్ఠాప్య జూతకాగ్నిం యథావిధి।
ప్రాణాయామేన చాగుర్య పశ్చాజ్ఞాతాభి మర్మనమ్॥

తా॥ {పదకండవ రీజున విధిప్రకారంగ అగ్నిప్రతిష్ఠాపన చేసి (జూతకర్మను),
జూతంవాఢ్న ప్రీణాభిమృశ్య అను తంత్రమును చేయవచ్చును}

➤ సూ॥ నక్షత్రనామ చ నిర్దిశతి, తద్రహస్యం భవతి॥

(రహస్యమైన నక్షత్ర నామములను చెప్పుచున్నాడు.)

రో, రే, ము, మృ, జ్యే, చిషు, వృద్ధిరాదో ప్రోష్టసి వాంశ్య శ్రువ శా - శ్వయుక్తా
నామీపూ శేషే కపర స్నారోంశ్య స్నాపో రదీష్ట స్నావిసగ్గ ఇష్టః ॥

తా॥ {నక్షత్ర నామమునగ జన్మ నక్షత్రమునకు వ్యాకరణ ప్రత్యయమును
చేర్చగ సంభవించే రూపము. ఇచట వృద్ధి అనే ఆదేశము రోహిణి, రేవతి, మధు,
జ్యేష్ఠ, చిత్ర అనే నక్షత్ర శబ్దములకు కలుగుతుంది. (వృద్ధి అనగ ఆ కార, ఐ కార,

బో కారములు. వృద్ధిరాదైన్ అని వ్యక్తరణ సూత్రము) ప్రోప్టపద శబ్దమునకు వృద్ధిలేదు. చివరిదైన అపభరణి, శ్రవణ, శతబిష్క, ఆశ్వయుక్ పదములకు వృద్ధి వికల్పముగా ఉండును. అంటే రెండు రూపములు ఉంటాయి. స్వాతీ, పునర్వసూ పదములకు చివరన దీర్ఘము ఉండదు, విసర్గ కలుగుతుంది. మిగిలిన నక్షత్ర శబ్దమునకు క(్వ) అనే ప్రత్యయము వల్ల చివరన క కారము కలుగుతుంది.

ఈ విధముగ వ్యక్తరణ ప్రక్తియ వల్ల కలిగే నక్షత్ర నామశబ్దములను నిరూపిస్తున్నారు. ఈ క్రింది పట్టిక ద్వారా పై వియములు మనకు స్వప్తమపుతున్నాయి. శ్రౌత ఇష్టులలో సూక్తవాక మంత్రములలోనూ, కర్మాంగమైన నమస్కారములలోనూ, తన నక్షత్ర నామమునే నెమ్ముదిగఊచ్చరించడం ఆచారము.)}

1	అశ్వని -	ఆశ్వయుక్, ఆశ్వయుజః	15	స్వాతీ	స్వాతీ:
2	భరణి -	అపభరణః, ఆపభరణః	16	విశాఖ -	విశాఖః
3	కృత్తిక	కృత్తికః	17	అనూరాధ	అనూరాధః
4	రోహిణి -	రోహిణః	18	జ్యేష్ఠ -	జ్యేష్ఠః
5	మృగశిర	మూర్ఖశీర్ఘః	19	మూల	మూలకః
6	ఆర్గ -	ఆర్గకః	20	పూర్వాషాఢ	పూర్వాషాఢః

అవధూత దత్తపీరమ్ - వేదనిధియోజనా

7	పునర్వసు	పునర్వసుః	21	ఉత్తరాషాండ	ఉత్తరాషాండః
8	పుష్యమి -	తిష్యః	22	శ్రవణం -	శ్రవణః, శ్రావణః
9	ఆశ్వేష	ఆశ్వేషః	23	ధనిష్ట -	శవిష్టః, ధనిష్టః
10	మఖ -	మఖః	24	శతబ్ధిషం -	శతబ్ధిష్క, శాతబ్ధిష్జః
11	పుట్ట	పూర్వపుల్లునః	25	పూర్వభాద్ర	పూర్వప్రౌష్ఠపదః
12	ఉత్తర -	ఉత్తర పుల్లునః	26	ఉత్తరభాద్ర -	ఉత్తర ప్రౌష్ఠపదః
13	హస్త	హస్తః	27	రేవతి -	రైవతః
14	చిత్త -	చైత్రః			

పై ప్రకారము సౌలభ్యము కొరకు నక్షత్రనామాలను అశ్విని మొదలు రేవతి వరకు పట్టిక ఇచ్చాము. పై శ్లోకమునకు భావము ఇదే.

➤ (*సర్వేషం నక్షత్ర నామ్మాం ప్రథమయా నిర్దేశః। సూక్తవాకే జూతకర్మణి పునః సంయుద్ధ్యి। దశమీకృతంచ। సూక్తవాకాన్న ప్రాసనాదభి వాదనాదిషు నిత్యం రహస్యమేవ భవతి॥*)

సమస్త నక్షత్రములకును ప్రథమావిభక్తి చూపబడినది. జూతకర్మ నామకరణములలోని సూక్తవాకములకు మాత్రము సంచోదన చేతనే ఉపయోగము. సూక్తవాకములయందును, అన్నప్రాశన యందును, కర్మంగమైన సంస్కారమందును, తన నక్షత్రనామమును రహస్యంగా ఉంచవలెను. ఇటుల పెద్దల ఆచారమున కలదు.}

○ జూతకే నామకే చైవ అన్నప్రాశన చోలయోః।

ఉపాయం వివాహం చ పత్నీ పుత్రుశ్చ దక్షిణ్ణం ॥

తా॥ { }

- సంస్కార్యః పురుషోవాపి స్త్రీవా దక్షిణతో భవత్ ।

సంస్కారకస్తు సర్వత తిష్ఠదుత్తరత స్వదా ॥

తా॥ { }

- కన్యాపుత్ర వివాహం చ గోదానే ప్రతటబ్దనే ।

ఆశీర్వాదాభివేకేచ పత్నీతూత్తరతో భవేత్ ॥

తా॥ { }

5. నామ కరణమ్

➤ సూ॥ దశమ్య ముళ్లితాయాగ్ స్నాతాయాం పుత్రుస్య నామదధాత్రి ।
పితామాత్రేతి ॥

గణపతి పూజాం కృత్యా ॥ పుణ్యహం వాచయత్యా ॥ సూతన వస్త్రాణి
ధృత్యా, ఆచమ్యా ॥ సభాయై నమః ॥

{(శిశువు జన్మించి పది రోజులయిన తరువాత, పదకొండవ రోజున తల్లికి పురిటి
శుద్ధి అయినపుడు, తానుకూడ స్నానాది నిత్యకర్మలు, పూర్తి చేసుకుని
సూతనవస్త్రాలను ధరించి ఆచమనం చేసి, ఆచార్యుడు గణపతి పూజ,
పుణ్యహావాచనములు చెయ్యాలి. ఆ పైన, శిశువునకు పేరు పెట్టవలెను.)}

ఆచమ్య .....----- ప్రీత్యర్థం మధ్యర్థపత్రాన్యం ..... నక్షత్ర జాతస్య మమ
కుమారస్య ఆయుర్వ్యర్థ యశోబివృద్ధి ద్వారా సకల సత్పురుషమద్య
సద్వ్యవహరార్థం నామ ధాస్యవహో ॥ ఇతి మాతా పితరో సంకల్యా ॥ ఉత్తరో
వరః ॥

➤ సూ॥ తండుల పూర్ణపాత్ర మాసనామ నక్షత్రనామ వ్యావహారిక నామాని
చ లిఖిత్యా ॥

{పెద్ద పచ్చము నిండా, బియ్యము పోసి, తన కుడి తొడమీద పెట్టుకొని
బంగారు తీగ, ఉంగరము లేక కడ్డితో దక్షిణము నుండి ఉత్తరముగా రెండు
గీతలు గీయవలెను. మొదటి గడిలో శిశువు పుట్టిన మాసము పేరును,
రెండవ గడిలో శిశువు నక్షత్రము, మూడవ గడిలో శిశువుకు పెట్టయలచిన
పేరును ప్రాయాలి.)}

○ కృష్ణోనంతోనచ్యత శృంకీ వైకుంఠోంధ జనార్థనః ।

ఉపేంద్రో యజ్ఞ పురుషో వాసుదేవ స్తుభా హరిః ॥

యోగీశః పుండరీకాక్షో మాస నామా స్వనుకమాత్రీ ॥

నామకరణమున మాసనామముల పట్టిక

మాస నామం	పురుష నామం	స్త్రీ నామం
----------	------------	-------------

1) చైత్రము	కృష్ణః	భూమిః
2) పైశాఖము	అనంతః	కళ్యాణిః
3) జ్యేష్ఠము	అచ్యుతః	సత్యబూమా

4) ఆషాడము	చక్కీ	పుణ్యవతీ
5) శ్రావణము	వైకుంరః	రూపవతీ
6) భాద్రపదము	జనార్దనః	ఇందుమతీ
7) ఆశ్వయుజము	ఉపేంద్రః	చంద్రావతీ
8) కార్తీకము	యజ్ఞపురుషః	లక్ష్మీ
9) మార్గశిరము	వాసుదేవః	వాగ్దేవీ
10) పుష్యము	హరిః	పద్మావతీ
11) మాఘము	యోగీశః	శ్రీదేవీ
12) ఫాల్గుణము	పుండరీకాక్షః	సావిత్రీ

{(పై ప్రకారముగా నామకరణమందు మాసనామము ప్రాయవలెను. నక్షత్రనామ పట్టిక జూతకర్మయందీయబడినది. ప్రాయు విధానము క్రింద చూడుడు.)}

లేఖనాదిః - (ప్రానే విధానము)

- మాసనామ్మా శ్రీ (కృష్ణ) నామసి శ్రీ ॥
- నక్షత్రనామ్మా శ్రీ (రోహిణి) నామసి శ్రీ ॥
- వ్యవహారనామ్మా శ్రీ (శ్రీనివాస) నామసి శ్రీ ॥

{(ఈ ప్రకారముగా మొదట, చివరనా, శీకారము ప్రాయాలి. ఇలా మూడు గడులలో మూడు తమలపాకులనుంచి వాటిపైన, నామత్రయ దేవతలను ఆవాహన చేయవలెను.)}

- (శ్రీకృష్ణ) మావాహయామి స్థాపయామి పూజయామి ॥
- (రోహిణి) మావాహయామి స్థాపయామి పూజయామి ॥

❖ (శ్రీనివాసు) మావాహయమి స్థాపయమి పూజయమి ॥

నామత్రయాధిష్ఠాన దేవతాభ్యే నమః । ధ్యానావాహనాది పోడశోపచార పూజాం కుర్యాత్ ॥ కీరం నివేదయమి ॥

- మాతాపితరో తత్తుదుపర్యక్షతాన్ శిశో శ్వరనీ నిక్షిప్య ॥

{మొదట మాసనామమును పూజించిన అక్షతలను తల్లిదండ్రులు, పురోహితుడు తీసుకొని దీర్ఘాయుష్మాన్మవ అని తండ్రి, శతాయుష్మాన్మవ అని తల్లి, వర్ధస్వ అని పురోహితుడూ అక్షతలను శిశువు శిరసున వేసి, ఆశీర్వదించవలెను. ఇదే విధంగా, 2వ గడిలో నక్షత్రమును పూజించిన అక్షతలనూ, 3వ గడిలో వ్యాపహారిక నామదేవతను పూజించిన అక్షతలనూ తీసుకొని ఆశీర్వదించాలి.) (పురోహితుడిచేతనూ, పెద్దలచేతనూ ఆశీస్తులు ఇప్పించే పద్ధతి కలదు.)}

❖ మాసనామ్మా (శ్రీకృష్ణ) నామ ధృత్యా దీర్ఘాయుష్మాన్ భవ । శతాయుర్భవ । వర్ధస్వ ॥

❖ నక్షత్రనామ్మా (రోహిణి) నామ ధృత్యా దీర్ఘాయుష్మాన్ భవ । శతాయుర్భవ । వర్ధస్వ ॥

❖ వ్యాపహారికనామ్మా (శ్రీనివాసు) నామధృత్యా దీర్ఘాయుష్మాన్మవ । శతాయుర్భవ । వర్ధస్వ ॥ పత్నీం యథాస్థాన ముపవేశ్య ॥

నామకరణ ముహూర్త స్నముహూర్తోన్స్తు ॥

- సూ ॥ ప్రవాసా దేశ్య పుత్రునోత్రరాభ్య మఖిమంత్రణం ॥

- ⇒ అజ్ఞాదజ్ఞాత్మంభవని హృదయా దధిజ్ఞాయనే। వేదో వై పుత్ర నామాని సజీవ
శరద శ్కతమ్॥
- ⇒ అశ్చాభవ పరశురభవ హిరణ్య మస్తుతం భవ। పశునాం త్వహిం
కారేణాభి జిష్టుమి (.....) శర్మన్॥
- సూ॥ తాభ్యామేవ మూర్ఖాన్యవ ప్రూణమ్॥

{(మరల ఆ మంత్రములతో శిశువు శిరస్నను వాసన చూడవలెను)}

- ⇒ అజ్ఞాదజ్ఞాత్మంభవని హృదయా దధిజ్ఞాయనే। వేదో వై పుత్ర నామాని సజీవ
శరద శ్కతమ్॥
- ⇒ అశ్చాభవ పరశురభవ హిరణ్య మస్తుతం భవ। పశునాం త్వహిం
కారేణాభి జిష్టుమి (.....) శర్మన్॥
- సూ॥ దక్షిణే కర్మ ఉత్తరాన్ మంత్రాన్ జహేత్॥

{(తండ్రి) శిశువు కుడిచెవిలో ఈ కింది మంత్రములను చెప్పవలెను)}

- ⇒ అగ్ని రాయుష్మాణ్డ్ని వనస్పతిభి రాయుష్మాన్వేన త్వావయుషా
యుష్మాన్ బ్రురోమి। నోమ ఆయుష్మాణ్డ్ని ఓపథీభి రాయుష్మాన్వేన
త్వావయుషాయుష్మాన్ బ్రురోమి॥

- ⇒ యజ్ఞ ఆయుష్మాన్సు దక్షిణాభి రాయుష్మాన్సేన త్వావయుషావయుష్మాన్సు
స్కరోమి। బ్రహ్మయుష్ము త్రద్బ్రహ్మాణై రాయుష్ము త్తేన
త్వావయుషావయుష్మాన్సు స్కరోమి॥
- ⇒ దేవా ఆయుష్మాన్సు స్తోముతేనావయుష్ము స్తోన త్వావయుషావయుష్మాన్సు
స్కరోమి। పితర ఆయుష్మాన్సు స్తో స్వదయావయుష్మాన్సు స్తోన
త్వావయుషావయుష్మాన్సు స్కరోమి॥
- ◆ నివేదిత కీరమ్ ప్రాశయేత్॥
- ⇒ ఘృతం నిష్పిబ త్వాయుర్వ్య ఘృత మమృతః హిరణ్య మమృతా దేవాయు
ర్ప్రపిబతి॥
- {(పాలు త్రాగించిన తరువాత శిశువుకు నల్లమొలత్తాడు శిశువుకు కట్టుట
ఆచారము, ఈ కేంది మంత్రములతో ఆశీర్వదనం)}
- ⇒ శతమానమ్భవతి శతాయుః పురుష శ్వత్స్నియ ఆయుష్మేవ్స్నియే
ప్రతితిష్ఠతి॥

ఆభ్యదయకమ్ -

ఆచమ్య . . . ప్రాణానాయమ్య . . . పరమేశ్వర పీత్యర్థం,
నామకరణాంగత్వేన ఆభ్యదయకం కరిష్యే॥

ఆభ్యుదయికం బ్రాహ్మణ భోజన ఆసనాచ్ఛదన పుత్యమ్మాయిం
యథాశక్తి హిరణ్యం తుభ్యమహం సంప్రదదే నమమ్ ॥

{ప్రైవాక్యము చెప్పి ఫలతామ్మాలసహిత దక్షిణలను బ్రాహ్మణులకు
ఇవ్వవలెను} }

6. కర్మణః పుణ్యహవాచనమ్

ఆచమ్య . . . . ఏవం గుణ విశేషణ విశిష్టాయామస్యం శుభతిందో, ...
అంగత్యేన, కర్మణః పుణ్యహం వాచయిష్య ॥

నోదకం కలశం తండుల దక్షిణ తాంబూలయుక్త పాత్రేణాపేధాయ, ఒప్పదీషు
ప్రతిష్టాప్య బ్రాహ్మణాన్ ప్రార్థయేత్ ॥

యజమానః - - ఓం కర్మణః పుణ్యహం భవంతో బ్రివంతు ॥

బ్రాహ్మణః - - ఓం పుణ్యహం కర్మణేస్తు ॥ (ఏవంత్రిః) ।

. ఓం యత్పుణ్యం నక్షత్రం = పుణ్యహ ఏవ కురుతే ॥

యజమానః - - ఓం కర్మణే (శ్రీనివాస) శర్మణే స్వస్తి భవంతోబ్రివంతు ॥

{శ్రీనివాస శర్మణే బదులు శిశువు పేరును ఉచ్చరించవలెను}

బ్రాహ్మణః - - ఓగ్ స్వస్తి (శ్రీనివాస) శర్మణేస్తు ॥ ఏవంత్రిః ।

{ఇట్లు మూడుమార్గు చెప్పవలెను}

⇒ ఓం స్వస్తిన ఇన్నో వ్యుద్ధత్త్వః . . . . బృహస్పతిర్దధాతు ॥

యజమానః - - ఓం కర్మణ బుద్ధిం భవంతో బ్రివంతు ॥

బ్రాహ్మణః - - ఓం కర్మ బుధ్యతామ్ ॥ (ఏవంత్రిః) ॥

అవధూత దత్తపీరమ్ - వేదనిధియోజనా

⇒ బుద్ధుస్నై హష్ట్యర్వమనో పసద్య ..... ప్రతితిష్ఠతి

యజమానః - - బుద్ధిం భవంతో త్రువంతు ॥

బ్రాహ్మణాః - - బుద్ధుతామృద్ధిస్నమృద్ధిః ॥ ముఖసమం కలశముద్ధరేత్ ॥

కర్కణః పుణ్యహ సమృద్ధిరస్తు । వర్షశత సమూర్ఖమస్తు ।

గోత్రాభివృద్ధిరస్తు । శాస్త్రిః పుష్టిస్తుష్టిశాస్త్రస్తు । శుభగ్రః శుభమస్తు ।

ఇష్టసమృదస్తు । భగవాన్ వాస్తోపృతిః ప్రీయతామ్ | (ఇత్యదకం నిక్షిప్య) ॥

అథ మార్గసమ్మ ---

⇒ తపోహస్తామ ..... జనయథాచనః ॥

⇒ యేన దేవాః ..... మోర్గయత్వా పునాతు ॥

దిఙ్గమార్గసమ్మ

⇒ ప్రాచ్యస్నిశి దేవాః ..... యజ్ఞపతిర్మార్గయత్వామ్ ॥

ఏతేభ్యో ... బ్రాహ్మణేభ్యో నానా గోత్రేభ్యో నానానామభ్యో శ్రీ లక్ష్మీ

నారాయణోమా మహేశ్వరాదిత్యాది నవగ్రహస్వరూపేభ్యః కర్కణః

పుణ్యహవాచన మన్త్రజప దక్షిణాం మాననోత్సాహపరిమిత హిరణ్యం

తుభ్యమహాం సమృదదే న మమ ॥

| శుభగ్రః శుభం |

7. స్తు నామకరణమ్

(స్తు శిశువుకు పేరు పెట్టు విధము)

ఆచమ్య . . . ప్రీత్యర్థం రౌహిణీ సక్తి జాతాయః కుమార్యః
సద్వ్యవహరార్థం నామధాస్యవహో|| ఇతి మాతాపితరో సంకల్పు||

లేఖనాదిః -

➤ సూ|| తండుల పూర్ణపాత్రే మాసనామ సక్తత్నామ వ్యావహరిక నామాని
చ లిఖితాయి||

స్తుయస్తు మాసనామ శ్లోకః

- మాగ్దశీర్షచ వాగ్దేషీ పుష్య పద్మావతీ తథా |
                  శ్రీదేవీ చాపి సావిత్రీ భూమిః కళ్యాణికా తథా ||
- సత్యభామా పుణ్యవతీ రూపవతీందుమత్యాపీ|
                  చంద్రావతీ చ లక్ష్మీచ స్తు నామకరణము చ||

(పై మాసనామములను మాగ్దశిరము మొదలుకొని లెక్కచూడవలెను.)

- శ్రీ మాసనామ్మా (కళ్యాణి) నామ్యసీ శ్రీ||
- శ్రీ సక్తత్నామ్మా (రౌహిణీ) నామ్యసీ శ్రీ||
- 3) శ్రీ వ్యావహరిక నామ్య (భారతీ) నామ్యసీ శ్రీ|| ఇతి లిఖితాయి||
- (కళ్యాణి) మావాహాయామి||
- (రౌహిణీ) మావాహాయామి||
- (భారతీ) మావాహాయామి||

అవధూత దత్తపీరమ్ - వేదనిధియోజనా

ద్వానావాహనాది పోడశోపచారై రభ్యరచ్చ ॥ కీరం నివేదయామి ॥

{ఈ కీంది వాక్యముల చేత పూజ చేసిన అక్షతలు శిశువు తల్లిదండ్రులు తీసుకొని, దీర్ఘాయుష్మతీ భవ అని తండ్రి, శతాయుష్మతీ భవ అని తల్లి, వర్ధస్వ అని పురోహితుడు అక్షతలు శిశువు శిరసున వేయాలి. నివేదన చేసిన పాలను ఈ కీంది మంత్రముచే తాగించాలి.)}

- ❖ మాసనామ్య (కళ్యాణీ) నామధృత్యా । దీర్ఘాయుష్మతీ భవ ।
శతాయుష్మతీ భవ । వర్ధస్వ ॥
- ❖ సక్తనామ్య (రోహిణీ) నామధృత్యా । దీర్ఘాయుష్మతీ భవ । శతాయుష్మతీ
భవ । వర్ధస్వ ॥
- ❖ వ్యాపారికనామ్య (భారతీ) నామధృత్యా । దీర్ఘాయుష్మతీ భవ ।
శతాయుష్మతీ భవ । వర్ధస్వ ॥

ఇతి మాతాపితరో తత్తుదుపర్యక్తతాన్చీశోశ్చిరసి నిక్షిప్య ॥

⇒ మృతం నిష్టిబ్రత్యాయుర్వై మృత మమృతః హిరణ్య మమృతా దేవాయు
ర్మిష్టితి ॥

కుమార్య అభిమంతణమ్

- సూ ॥ కుమారీం ఉత్తరేణ యజ్ఞాభిమంత్రయతే ॥ (ఇతి కుమారీం
అభిమంత్య) ॥
- ⇒ సర్వస్నా దాత్మన స్నమూర్ఖతాసి సాజీవ శరదశ్శతమ్ ॥

పత్నీం యదాస్తాన ముపవిశ్యా | నామకరణ ముహూర్త
 స్నుముహూర్తోఽస్తు || నామకరణంగత్యేన ఆభ్యదయక కర్కణః
 పుణ్యహవాచనం చ కుర్యాత్ ||.

----- * కారికాః * -----

- నామాయది నాందీకరణం పుణ్యహం ద్విజభోజనమ్ |

రక్షాబంధన మన్మాది చౌలాద్యంకుర మేవచ ||

(నామకరణము మొదలుగా ఆభ్యదయికము, పుణ్యహవాచన, బ్రాహ్మణ భోజన సంతర్పణము చేయవలెను. అన్నప్రాశనము మొదలుకోని రక్షాబంధనమున్న చౌలము మొదలుకోని అంకురార్పణము పుట్టబడినవి.)

- పుణ్యహవాచనే నామిన్ మధ్యమే స్వస్తివాచనే |

సూక్తాబాలకనామాస్తై స్వస్తిత్యన్ త్పమం భవేత్ ||

(నామకరణములోనూ, కర్కణః పుణ్యహములో వచ్చే మధ్యదైన స్వస్తివాచనమందు మాత్రము బాలుని నామము పూర్తిగా చెప్పవలెను. మిగిలిన కర్కణలో పేరు చెప్పనక్కరలేదు.)

పేరు పెట్టే విధానము -

- సూ || ద్వ్యక్తరం చతురక్తరం వా నామ పూర్వ మాఖ్యాతేత్తరం దీర్ఘాభినిష్టానాంతం ఫోషువ దాద్యస్తరస్తస్మే || అపీవా ||

(రెండు గానీ నాలుగు గానీ సరిసంఖ్య అక్షరములుండేట్లుగా మగపిల్లల పేరు పెట్టాలి.)

➤ సూ॥ యస్మిన్ స్వత్యపసర్ స్నా త్తద్ది ప్రతిష్టితమితిహి బ్రాహ్మణమ్॥)

(సు అనే ఉపసర్గ అక్షరముతో మొదలయ్యే నామములు అనగా సుదర్శనుడు, సుజాతుడు మంచివని వేదవాక్యము. లేక దేవతల లేక బుధుల పేర్లను పెట్టివచ్చు, లేక తాత తండ్రుల పేర్లను కూడ ఉపయోగించుట ఆచారమున్నది.)

➤ సూ॥ అయుజూకరం కుమార్యః॥ విషమూకరం కుమార్య నామ
గృహ్ణతి॥

స్తులకు బేసి అక్షరములతో నామకరణము చేయవలెను. శ్రీః। గౌః। భారతీః।
పార్వతీః। మొదలైనవి.

॥నామకరణం సమాప్తమ్॥

8. అన్న ప్రాశనమ్

➤ సూ॥ జన్మనేధి పశ్చమాసి బ్రాహ్మణాన్ భోజయత్వా ఆశిషో
వాచయత్వా॥

ఆచమ్య . . . ----- పీత్యర్థం మమ కుమారస్య ఆయుష్యభివృద్ధ్యర్థం ఇమం
(శ్రీనివాస) శర్మణం కుమారం అన్న ప్రాశనేన కర్కణాసర్గ స్వర్చిష్యి॥

అన్న ప్రాశనాంగత్యేన ఆభ్యర్యదయకం కర్కణకరిష్యి। ఆభ్యర్యదయక
బ్రాహ్మణభోజన ఆసనాచ్ఛదన ప్రత్యామ్మాయ యథాశక్తి హిరణ్యం తుభ్యమహం
సంప్రదదే నమమి॥ తదంగ కర్కణః పుణ్యపాం కుర్యాత్॥

ఆచమ్య . . . ఏవం ----- ప్రీత్యర్థం మమ కుమారస్యాన్న ప్రాశనాంగత్యేన
రక్షార్థం రక్షాబంధనం కరిష్యే ॥ రక్షాబంధన దేవతాభ్యేనమః ధ్యానావాహనాది
పోడశోపచార పూజైరబ్యరచ్య ॥

⇒ ఓం బృహాద్మాము క్షత్రభృ ద్వ్యాద్ధపుష్టియ స్తుపుభోజ శుభిత ముగ్రపీరమ్ ।

ఇన్న స్తోమేన పణ్ణదశేన మధ్యమిద్ వాతేన సగరేణ రక్ష ॥

రక్షాబంధన ముహూర్తస్యముహూర్తోన్స్తు ॥

ఆచమ్య . . . ఏవం ---- ప్రీత్యర్థం మమ కుమారస్య అన్న ప్రాశనాంగత్యేన
తూష్ణీం ఆచమనాదికార సేధ్యర్థం నవతంతు ధారణం కరిష్యే ॥ నవతంతు
దేవతాభ్యేనమః ధ్యానావాహనాది పోడశోపచార పూజాం కృత్య ॥

⇒ నవేనవే భవతి జయమానోహ్నే జ్యేతు రుపుసా మేత్యగ్రే ॥ భాగ స్తోవేభ్యే
విదధా త్యాయస్య చంద్రమా స్తిరతి దీర్ఘమాయుః ॥

నవతంతు ధారణ ముహూర్తస్యముహూర్తోన్స్తు ॥ తూష్ణీమాచమ్య ॥

➤ సూ ॥ దధి మధు ఘుత మోదనమితి సాస్యజ్యూవదాయోత్తర్యోంత్తే
కుమారం ప్రాశయత్య ॥ (సక్కదేవ కుమారం ప్రాశయేత్)
కుమారం ప్రాశయత్య ॥

⇒ భూరపా వ్యోపథినాఁ రసం ప్రాశయమి శివాస్తు ఆప ఓపుధయ స్పృష్టున
మీవాస్తు ఆప ఓపుధయ స్పృష్టు (శ్రీనివాస శర్మీన్) ॥

⇒ భువోపాం త్యో వ్యోపథినాఁ రసం ప్రాశయమి శివాస్తు ఆప ఓపుధయ
స్పృష్టున మీవాస్తు ఆప ఓపుధయ స్పృష్టు (శ్రీనివాస శర్మీన్) ॥

⇒ సువరపాన్వ్యపథీనాఽన్వ్యపథీనాఽ రసం ప్రాశయామి శివాస్తు ఆప
ఓపుధయ స్పృష్ట్వన మీవాస్తు ఆప ఓపుధయ స్పృష్ట్తు (శ్రీనివాస శర్మైన్) ||

⇒ భూర్యావస్సువ రపాన్వ్యపథీనాఽ రసం ప్రాశయామి శివాస్తు ఆప
ఓపుధయ స్పృష్ట్వన మీవాస్తు ఆప ఓపుధయస్సు (శ్రీనివాస శర్మైన్) ||

||అన్నప్రాశన మహార్తస్సుముహార్తోఽస్తు||

➤ సూ || త్రైత్రీయేణ మాఙసేనేత్యేకే ||

(ప్రా ప్రాశనకు ద్రవ్యములకు బదులు తిత్రిరిపక్కి మాంసము నుపయోగింప వలెనని కొండరి అభిప్రాయము. కానీ ఆచారము లేదు.)

----- * కారికా: * -----

○ సీమంతోన్నయనే కర్మణ్యస్సప్రాశన చౌలయోః |

ఉపాసయేచ గోదానే చాదావేవ విశేషతఃః||

(సీమంత, అన్నప్రాశన, చౌల, ఉపాసయన, గోదాన కర్మలయందు ముందుగనే ఆభ్యుదయక, కర్మణః పుణ్యాహావాచనములు చేయించవలెను.)

○ బ్రాహ్మణాన్మజయేదంతే వాచయే దాశిష్టుధా |

బ్రాహ్మణాన్మజయేత్వతి యత్తయత్త విశిష్టతేః||

○ తత్త తత్తాభ్యుదత్తాద్ధ మిత్యేవ మహగమ్యతే |

ఆశిషో వాచయేత్వతి పుణ్యాహం కర్మణస్సుతమ్||

(ముందాభ్యుదయకము తరువాత కర్కణః పుణ్యహము వచ్చుచుండును,
బ్రాహ్మణాన్మేజయిత్వా అని వచ్చినపుడు ఆభ్యుదయకమనిన్ని,
ఆశిషోవాచయిత్వా అని వచ్చినపుడు కర్కణః పుణ్యహాననిన్ని తెలుసు
కొనవలేను.)

- వట్టస్తు దక్షిణే హస్త బృహత్తామేతి మంత్రతః।
బధ్నియత్తాత్కే చౌలే ప్రాశనే ఛోపనాయనే॥

9. చోలమ్

(జ్ఞానకు చేయు సంస్కారము)

➤ సూ॥ జన్మనోది తృతీయే వర్షే చోలం పునర్వసోః ॥

(పుట్టినది మొదలు మూడవ సంవత్సరమున పునర్వసు నక్తమందు
చోలమును చేయవలేను.)

ఆచమ్య . . . ప్రీత్యర్థం మమ కుమారస్య, నామదేయస్య కుమారం చౌలేన
కర్కణాసగ్గ స్క్రింప్స్కు ॥

చోలకర్కాంగత్యనర్చ్య, ఆదో శ్రీ మహాగణాధిపతిమభ్యర్చ్యయ, పుణ్యహాం
వాచయిత్వా, ఆభ్యుదయికం కృత్వా ॥ కర్కణః పుణ్యహాం వాచయిత్వా ॥

రక్షాబ్దనమ్ -

ఆచమ్య . . . ప్రాణానాయమ్ . . . ఏవం ప్రీత్యర్థం చోలకర్కాంగత్యన
రక్షార్థం రక్షాబంధనం కర్ిష్య ॥ రక్షాబంధన దేవతాభ్యోనమః ధ్యానావాహనాది
పోడశోపచార పూజైరభ్యర్చ్య ॥

⇒ ఓం బృహద్భామ క్తతభు ద్వ్యాధివృష్టియ న్నిష్టుభోజ శ్నుభిత ముగ్రపీరమ్।
ఇన్న స్తోమేన పణ్ణదశేస మధ్యమిదః వాతేన సగరేణ రక్తః॥

రక్షాబంధన ముహూర్తస్నుముహూర్తోఽస్తు॥

10. అంకురారోపణమ్

(మొక్కలను మొలపించుట)

ఆచమ్య . . . ప్రాణానాయమ్య, ఏవం ---- ప్రీత్యర్థం మమ కుమారస్య చోల
కర్మాంగత్యేన, (చోలోపనయనాంగత్యేన) అంకురారోపణాఖ్యం కర్మ కరిష్య ॥

➤ సూ॥ అధాతోంకురారోపణ విధిం వ్యాఖ్యాన్యమః॥ శుచోదేశే

గోచర్మాత్రం గోమయేనానులిష్య । గంధపుష్పాక్షతై స్ఫుంకీర్య ।

పంచవాలికాః సాపర్ణ రజత తామ్రమృష్టైర్వ్య ॥

(అంకురారోపణ చేయు ప్రదేశమును ఆపుపేడతో అలికి గంధము,
పుష్పములను అక్షతలు యుంచవలెను. పాలికలు బంగారము లేక వెండిగాని,
రాగి గాని మట్టితో గాని, ఐదు పాలికలను ఏర్పరచవలెను.)

- మధ్య చతుర్ముఖం విష్ణ్యాత్మార్య వషిణమేవ చ ।
- దక్షిణేచ యమం వింద్యాత్మశ్చిష్టమే వరుణం తథా ।

ఉత్తరే శచినం వింద్యాత్మాలికా స్థాపనం క్రమాత్ ॥

- దూర్యమశ్వత్త పర్ణం చ శరీషం బిల్వపత్రకమ్।
తాసాం మూలేతు బధ్నియాచ్చేత సూత్రేణ వేష్టయేత్॥

- సూ॥ శుద్ధ ప్రదేశే భూమిర్ఘమ్మేతి భూమి మఖిమంత్ర్॥
- ⇒ భూమి ర్ఘమ్మౌ ద్వ్య ర్ఘరిణాస్తరిక్షం మహిత్యా। ఉపస్తే తే దేవ్యదితేగ్ని
మన్మాద మన్మాద్యాయావదధే॥
- ⇒ ఆయం గో పూశ్చిరకమ్ దసన న్యాతరం పునః। పితరజ్ఞా ప్రయస్సువః।
- ⇒ త్రైశద్ధామ వి రాజతి వాక్వతద్ధాయ శిశియే। ప్రత్యస్య వహ ద్యభిః।
- ⇒ అస్య ప్రాణదపానత్యాన్త శ్చరతి రీచనా। వ్యఖ్య న్యాహిష సున్వవః।
- ⇒ యత్క్య కుధ్యః పరోవప మన్యనా యదవర్త్యా। సుకల్ప మగ్ని తత్తవ
పునస్తోఽద్ధీపయామసి।
- ⇒ యతే మన్యపరోప్తస్య పూఢివీమను దధ్వనే। ఆదిత్య విశ్వే తద్దీవా
వసవశ్చ సమాభరన్ను।
- ⇒ మనే జ్యేతి ర్ఘుషతా మాజ్యే విచ్ఛిన్నే, యజ్ఞాల సమిమ స్థదాతు।
ఒపాస్మితి స్తునుతా మిమ న్నే విశ్వే దేవా ఙహ మాదయన్మామ్।
- ⇒ సప్త తే లగ్నే సమిధ స్నప్త జిహ్వ్య స్నప్త బుషయ స్నప్త ధామ ప్రియాణి।
సప్త హోత్రా స్నప్తదా త్వా యజ్ఞన్ని సప్త యోనీరా పృణస్యా ఫుతేన।

- ⇒ పునర్యుర్జా ని వర్తస్వ పునరగ్ని ఇషాయుషా । పునర్జుః పాహి విశ్వతః ।
  - ⇒ సహ రయ్య ని వర్తస్వాగ్నే పీస్వస్వ ధారయా । విశ్వపీన్మయా విశ్వతస్పర్ధి ।
  - ⇒ లేక స్వలేక స్వలేక స్తోన ఆదిత్య ఆజ్య జ్ఞాపాణా వియస్తు
  - ⇒ కేత స్వకేత స్వకేత స్తోన ఆదిత్య ఆజ్య జ్ఞాపాణా వియస్తు
  - ⇒ వివస్యా అదితి ర్దేషజూతి స్తోన ఆదిత్య ఆజ్య జ్ఞాపాణా వియస్తు ॥
  - సూ॥ మావేరిషట్టనితేతి భూమిం ఖనతి ॥
(ఈ క్రింది మంత్రముచే పుట్టమట్టిని తువ్వి నీరు ముట్టవలెను.)
  - ⇒ మా వే రిషట్టనితా యష్టై చాహా జ్ఞానామి వః । ద్విపచ్చతుష్టు దుస్మాక్తా సర్వ మస్త్వనాతురమ్ ॥ అపడపస్మాశ్య ॥
  - సూ॥ గాయత్ర్యాదిభః ప్రోక్ష్య ॥
  - ⇒ ఓం భూర్భువస్తువః । ఓం తథ్వవితు ర్వరేణ్యం భర్తో దేవస్య ధీమహి ।
ధియో యో నః ప్రచోదయాత్ ॥
  - సూ॥ భూమిర్మాధ్యేనురితి మృదమభిమంత్య ॥
  - ⇒ భూమిద్యేనుర్ధరణీ లోకధారిణీ ॥
  - సూ॥ ఉధృతాసీతి మృదముద్ధుత్య ॥
- (ఈ క్రింది మంత్రముచే దోసిటితో మట్టిని ఎత్తవలెను.)

- ⇒ ఉద్ధుతానసి వరాహణ కృష్ణన శతబాహునా।
- ⇒ మృత్తికే హన మే పాపః యన్మయా దుష్టుత బ్ధుతమ్ | మృత్తికే
భిష్మదత్తానసి కాశ్యపేనాభిమన్తితా | మృత్తికే దేహి మే పుష్టి న్యుయి
సర్వం ప్రతిష్ఠితమ్ ||
- ⇒ మృత్తికే ప్రతిష్ఠితే సర్వ న్యాన్మై నీర్మల మృత్తికే | తయా హతేన పాపేన
గచ్ఛామి పరమా జ్గతిమ్ ||
- > సూ || ప్రణవేన మృదం పూరయిత్యా ||
- ⇒ ఓమ్, ఓమ్, ఓమ్ ||
- వర్ణీక మృత్తికాళ్ళేవ గోమయజ్ఞ తదైవచ |
ఏతాని ప్రక్షిపేత్తాను పాలికాను యథాకమమ్ ||
- > సూ || పాలికాను కించిత్తృణచిదుదకం సంప్రోక్ష్య ||
- > సూ || యాజూతా ఓపుధయ ఇత్యనువాకేన కాంస్యపాత్రే ధాన్యాని¹ మిత్రిత్య |
కీరణ పుష్టాఖ్య ||

¹ తిల, మాపు, యవ, లీహి, ముద్ద, సర్పు, చణక, కుళుత్త, గోధూమాఢక, ప్రియంగు శ్యామాక్షీవారాదితిచతుర్మశం ద్వాదశం వా యథాసంభవం గృహీత్యా ||

- ⇒ యా జొతా ఓషధయో దేవేభ్య శ్రీయుగం పురా। మన్మామి బ్లబ్రూఛా
మహా శత స్వామాని సప్త చ।
- ⇒ శత్ వో అమ్మి ధామాని సహస్ర ముత వో రుహః। అథ శతక్తత్వో
యూయమిమం మే అగదస్మృతః।
- ⇒ పుష్టివత్తః ప్రసూవత్తః ఫలినీ రఘులా ఉతః। అశ్వ ఇవ సజిత్వరీ
ర్వ్యరుధః పారయిష్టవః।
- ⇒ ఓషధీరితి మాతర స్తద్వో దేవీ రుప త్రువే। రపాఖసి విష్ణుతీ రిత రపః॥
చాతయమానః।
- ⇒ అశ్వత్తే వో నిషదనం ప్రద్దే వో వసతిః కృతా। గోబ్రాజ ఇత్ప్రైలాసంద
యథ్వనవధ పూరుషమ్।
- ⇒ యదహా వాజయన్నిమా ఓషధీర్ హస్త ఆదధే। ఆత్మా యక్కుస్య నశ్యతి
పురా జీవగృథో యథా।
- ⇒ యదోషధయ స్నిగ్ధచ్ఛవ్త్ రాజున స్నమితావిషః। విష్ట స్న ఉచ్యతే భిష
గ్రజీహవ్యమీవదాతనః।
- ⇒ నిష్ఫుతి ర్మామ వో మాతాంధా యూయః స్థి సజ్పుతీః। సరాః పతత్త్రిణి
స్థన యదామయతి నిష్ఫుతః।

- ⇒ అన్య వే అన్య మహత్వాన్యాన్యస్యస్య ఉపావతా । తా స్ఫుర్య ఓపుధయ స్ఫురిదానా ఇదం మే ప్రావతా వచా ।
- ⇒ ఉచ్చప్యాశ్చ ఓపుధీనా జ్ఞావే గోష్ఠా దివేరతే । ధనః సనిష్ట్రీనా మూత్స్యన న్తవ పూరుషా ।
- ⇒ అతి విశ్వాః పరిష్ఠో స్త్రేన ఇవ త్రజ మకముః । ఓపుధయః ప్రాచుచ్యవు ర్యత్కృజ్ఞాపు తనువాః రహః ।
- ⇒ యాస్త ఆతస్థు రాత్మానః యా ఆవివిశుః పరుఃపరుః । తాస్తే యక్కుః వి భాద్భూ ముగ్రో మధ్యమశీరివ ।
- ⇒ సాకః యక్కు పు పత శ్యేనేన కికిదీవినా ॥ సాకః వాతస్య ద్రాజ్య సాకన్నశ్య నిహాకయా ।
- ⇒ అశ్వాపతీః సోమవతీ మూర్ఖయ్య్య ముదోజసమ్ । ఆ విధ్మి సర్వ ఓపుధీ రస్య అరిష్టుతాతయే ।
- ⇒ యాః ఫలినీ ర్య అఫలా అపుష్టా యాశ్చ పుష్టిష్టః ॥ బృహస్పతిపుసూతా ప్రా నో ముజ్ఞాశ్వ్య ఏహసుః ।
- ⇒ యా ఓపుధయ సోమరాజ్ఞాః ప్రవిష్టాః పుధిలీ మను । తాసా ష్వమస్యత్తమా ప్రణో జీవాతవే సువ ।

- ⇒ అవపత్నీ రవద న్నివ ఓషధయగ పరి। యజ్ఞీవ ముశ్చవామహై న స
రిష్యేతి పూరుషః।
- ⇒ యాశ్చేద ముపుశ్చణ్యవై యాశ్చ దూరం పరాగతః। ఇహ స్తుత్య తా
స్వర్వ అస్త్నై స స్వత్త భేషజమ్।
- ⇒ మా వే రిష్టత్తనితా యస్త్నై దూహ జ్ఞనామి వః। ద్విపుచ్చతుప్న దస్త్యకా
సర్వ ముస్త్వనాతురమ్।
- ⇒ ఓషధయ స్వః వదన్నే నోమెన సహ రాజ్ఞా। యస్త్నై కరీతి బ్రాహ్మణ స్తు
రాజ న్యారయామని॥
- ❖ బ్రహ్మజ్ఞానం ప్రజాపతే నత్యదేతానితి మధ్యమ పాలికాయామ్॥
- ⇒ ఓం బ్రహ్మజ్ఞానం ప్రథమం పురస్తా ద్విసీమత స్విరుచో వేన ఆవః।
సబుధ్వియా ఉపమా అస్య విష్టో స్వతత్పు యోని మసతశ్చ వివః॥
- ⇒ ఓం ప్రజాపతే నత్య దేతాస్యన్యే విశ్వ జ్ఞాతాని పరి తా బధూవ।
యత్క్రమాస్త జుహుమ స్తనో అస్తు వయ్య స్వాము పతయో
రయాణామ్॥
- ❖ యతష్టస్త భయామహౌ స్వస్తిదా విశస్పుతిరితి ప్రాచ్యామ్॥

- ⇒ యత జ్ను భయమహా । తతో నే అభయ జ్ఞాది । మఘువ జ్ఞాది తప
తన్న ఊతయే । వి ద్విషో వి మృదో జహో ॥
- ⇒ స్వస్తిదా విశ స్వతిః । వృత్తహ వి మృదో వశీ । వృష్టః పుర వితు నః ।
స్వస్తిదా అభయజ్గ్రరః ॥
- ◆ యమాయనోమ మిమం యమేతి దక్షిణాయమ్ ॥
- ⇒ ఓం యమాయ సోమః సునుత యమాయ జ్ఞముతా హవిః । యమః
హ యజ్ఞో గచ్ఛత్యగ్నిదూతో లరజ్ఞతః ॥
- ⇒ ఇమం యమ ప్రస్తర మాహి సీదాజీరోభిః పితృభి స్వావిదానః । ఆ త్వా
మస్తాః కవిశస్తా వహ న్యైనా రాజన్ హవిషా మాదయస్వ ॥
- ◆ ఇమం మే వరుణ, తత్త్వాయమీతి ప్రతీచ్యామ్ ॥
- ⇒ ఓం ఇమం మే వరుణ శుద్ధి హవ ముద్య చ ముడయ । త్వా మమస్య
రాచక్ ॥
- ⇒ తత్త్వాయమి త్రిహృణా వస్త్రమాన స్తదాశాస్త్ర యజమానో హవిర్భిః ।
అహాడమానో వరుణో బోధ్యరుశాస మా న ఆయుః ప్రమోహీః ॥
- ◆ సోమాదేను మాప్యస్వ త్వయీచ్యామ్ ॥

- ⇒ ఓం నోమో ధేసుః నోమో అర్వస్త మాశుః నోమో వీర జ్యుర్జ్యుణ్యం దదాతు। సాదన్యం విదధ్యా సభేయం పితు శ్నేహః యో దదాశ దస్మై ॥
- ⇒ ఓం ఆప్యాయస్వ సమేతు తే విశ్వత నోము వాష్టియమ్। భవా వాజస్య సద్గంధే ॥
- సూ ॥ శుద్ధాభిస్మికతాభిః ప్రచ్ఛాదయేత్ ॥ పంచగవ్యేన జలేనవా ప్రోక్షయేత్ ॥

(పరిశుభ్రమైన ఇసుకతో క్రమముగా ఓపథులను కప్పి పంచగవ్యములను గాని నీటినిగాని చల్లవలెను.)

మధ్యమ పాలికాయమ్ ॥

- ❖ మధ్య బ్రహ్మణమ్ ప్రజామతి హిరణ్యగర్భం చతుర్యుఖమ్ ॥
- ❖ ఓం బ్రహ్మణమావాహయామి ॥
- ❖ ఓం ప్రజాపతిమావాహయామి ॥
- ❖ ఓం హిరణ్యగర్భమావాహయామి ॥
- ❖ ఓం చతుర్యుఖమావాహయామి ॥

ప్రాచ్యమ్ ॥

- ❖ వజ్రిణ మిద్రుః శతకతుః శచీపతిమ్
- ❖ ఓం వజ్రిణమావాహయామి ।
- ❖ ఓం ఇంద్రమావాహయామి ।
- ❖ ఓం శతకతుమావాహయామి ।

అవధూత దత్తపీరమ్ - వేదనిధియోజనా

❖ ఓం శచీపతిమావాహాయామి ॥

దక్షిణస్వామ్ ॥

❖ యమం వైవస్వతం పితృపతిం ధర్మరాజమ్ ॥

❖ ఓం యమ మావాహాయామి ।

❖ ఓం వైవస్వత మావాహాయామి ।

❖ ఓం పితృపతి మావాహాయామి ।

❖ ఓం ధర్మరాజమావాహాయామి ॥

ప్రతీచ్యామ్ ॥

❖ వరుణ ప్రచేతస మపాంపతిః సురూపిణమ్ ॥

❖ ఓం వరుణమావాహాయామి ॥

❖ ఓం ప్రచేతస మావాహాయామి ॥

❖ ఓం అపాంపతిమావాహాయామి ॥

❖ ఓం సురూపిణమావాహాయామి ॥

ఉదీచ్యామ్ ॥

❖ శశినం నిశాకరం చన్ద్రా సోమమ్ ॥

❖ ఓం శశినమావాహాయామి ॥

❖ ఓం నిశాకరమావాహాయామి ।

❖ ఓం చంద్రమావాహాయామి ॥

❖ ఓం సోమమావాహాయామి ॥

• అష్టైతస్వద్విః ఆపోహాషౌమయో భువ ఇతి తిస్మభిః, హిరణ్య వర్ణా ఇతి చతుస్మభిః, పవమానస్మివర్ధన ఇత్యనువాకేన చ మార్గయిత్వా ॥

⇒ ఆపో హాషౌ మయోభువ స్తాన ఉర్జే దధాతన | మహారణాయ చక్షనో |

⇒ యో వ శ్నివతమో రస స్తస్య భాజయ తేహా నః | ఉశలీ రివ మాతరః |

⇒ తస్మా అర జ్గమామ వో యస్య కయాయ జిన్యాధ | ఆపో జనయథా చ నః ॥

⇒ హిరణ్య వర్ణా శుచయః పాపకా యసు జూతః కశ్యపో యస్మిన్సుః |

అగ్నిః యా గర్భ స్ఫదిరే విరూపా స్తాన ఆప శ్వః న్యోనా భవస్తు ॥

⇒ యసా రాజు పరుణో యాతి మధ్య సత్యానుతే లపశ్య స్ఫనానామ్ |

మధుశుచత శుచయో యాః పాపకా స్తాన ఆపశ్వః న్యోనా భవస్తు ॥

⇒ యసాం దేవా దివి కృణ్యన్తి భక్తః యా అస్తరిక్షే బహుధా భవస్తి | యాః పృథివీం పయ నొస్సన్తి శుక్తా స్తాన ఆప శ్వః న్యోనా భవస్తు ॥

⇒ శివేన మా చక్కషా పశ్యతాయప శ్నివయా తనువోప స్మశత త్వచం మే |

సర్వాః అగ్నిః రఘ్నిషదో హువే వో మయి వర్షో బల మోజో నిధత్తః ॥

⇒ పవమాన స్మివర్ధనః | పవిత్రేణ విచర్షణః | యాః పోతా స పునాతు మా |

- ⇒ పునస్తు మా దేవజునాః । పునస్తు మనవో ధియా । పునస్తు విశ్వ
ఆయవః ॥
- ⇒ జాతవేదః పవిత్రపత్తు । పవిత్రేణ పునాహి మా । శుక్రేణ దేవ దీద్యత్ । అగ్ని
క్రత్యా క్రతుః రను ॥
- ⇒ యత్తే పవిత్ర మర్మిషి । అగ్ని వితతమస్తరా । బ్రహ్మ తేన పునీమహౌ ॥
- ⇒ ఉభాభ్యా స్నేహసితః । పవిత్రేణ సమేన చ । ఇదం బ్రహ్మ పునీమహౌ ॥
- ⇒ వైశ్వదేవీ పునతీ దేవ్యాగాత్ । యస్త్ర్య బహ్య స్తునువో వీతపుష్టాః । తయా
మదస్త స్నాద మాద్యము । వయః స్వాము పతయో రయాణామ్ ॥
- ⇒ వైశ్వానరో రజ్ఞిభి ర్మా పునాతు । వాతః ప్రాణే నేపిరో మయోభూః ।
ద్వావాపుధివీ పయసా పయోభిః । బుతావరీ యజ్ఞియే మా పునీతామ్ ॥
- ⇒ బృహద్బ్రం సవితస్తుభిః । వర్ణప్రమ్మై ద్వేవ మన్ముభిః । అగ్ని దక్షః పునాహి
మా ॥
- ⇒ యేన దేవా అపునతు । యేనావాషో దివ్యబ్రజః । తేన దివ్యేన బ్రహ్మణా ।
ఇదం బ్రహ్మ పునీమహౌ ॥
- ⇒ యః పాపమానీ రధ్యతి । బుషిభి స్నమ్మిత్తః రసమ్ ॥ సర్వాః స పూత
మశ్చాతి । స్వదితం మాతరిశ్వనా ॥

- ⇒ పావమానీ ర్యో అద్యేతి । బుషిభి స్పృంభుత్తః రసమ్ ॥ తస్మై సరస్వతీ
దుహౌ । కీరణ సర్పి ర్యుధూదకమ్ ।
- ⇒ పావమానీ స్పృంభ్యయనీః । సుదుఘూ హి పయస్వతీః । బుషిభి
స్పృంభుత్తః రసః । బ్రాహ్మణే ప్యుమృత్తః హితమ్ ।
- ⇒ పావమానీ ర్దిశన్తు నః । ఇము లోక మథో అముమ్ । కామూ త్వముర్ధయన్తు
నః । దేవీ ర్దేషై స్పృంభుత్తః ।
- ⇒ పావమానీ స్పృంభ్యయనీః । సుదుఘూ హి మృతశ్చంతీః । బుషిభి
స్పృంభుత్తః రసః । బ్రాహ్మణే ప్యుమృత్తః హితమ్ ।
- ⇒ యేన దేవాః పవిత్రేణ । ఆత్మానం పునతే సదా ॥ తేన సహస్రదారేణ ।
పావమాస్యాః పునస్తు మా ।
- ⇒ ప్రాజూపత్యం పవిత్రమ్ ॥ శతోద్యమా హిరణ్యయమ్ ॥ తేన ట్రప్యావిదో
పయమ్ । పూతం ట్రప్యా పునీమహో ।
- ⇒ ఇస్తై స్పృంబీతీ సహా మా పునాతు । నోమ స్పృంప్త్య వరుణ స్పృంమిద్యా ॥
యమో రాజ్మా ప్రమృణాభిః పునాతు మా । జాతవేదా మోర్ఖయన్యా
పునాతు ॥

- ❖ బ్రహ్మది పంచపాలికాధిష్టాన దేవతాబ్ధీనమః। ధ్యానావాహనాది పోడశోపచార పూజాం సమర్పయామి॥
- ❖ అత్త నివేదన కాలే వ్యంజనం నివేదయామి॥
- ❖ బ్రహ్మది పంచపాలికాధిష్టాన దేవతా ప్రసాదం శిరసాగుప్లామి॥
- దిశాంపతీం నమస్యామి సర్వకామ ఫలప్రదాన్॥
కుర్వంతు సఫలం కర్మ కుర్వంతు సతతం శుభమ్॥
- > సూ॥ తాః పాలికాః యావత్స్తర్మాంతం సురక్షితం కృత్యా॥
తత్తమ్మిభకర్మకాలే సాంకురాః పాలికాః వేదికా చతుష్ప్రాణేషు
సంస్థాపయేత్ ఏకాం గృహదేవతాబ్ధ్యః। వ్యాహ్యాతిభి రుద్యసయేత్॥
- > సూ॥ ఆసప్తమాత్మజుకామ ఆపంచమాత్మశుకామ
ఆత్మిరాత్మాదన్నాద్యకామ స్నిద్యస్న్యాల ఆయుష్యకామ ఇత్యాపా
భగవాన్మోదాయనః॥

(సంతానము కోరువాడు శుభకార్యమునకు ఎడు రోజులు ముందును, పశుసంపద కోరువాడు ఐదు రోజులముందును, అన్నమును కోరువాడు మూడు రోజులముందును, ఆయుషు కోరువాడు ఆ దినమునూ అంకురార్పణ చేయవలెనని బోధాయన మహార్షులచే చెప్పబడినది.

ఆచమ్య . . . ప్రాణానాయమ్ ----- పీత్యర్థం మమ కుమారస్య
యుష్మాభివృద్ధ్యర్థం అంకురారోపణాంగత్యేన నాందీదేవతాహ్వానం కరిష్యే॥

అత్రదేవతాః -

- నాందీ ప్రపితామహీ, పితామహీ, మాతరః, గోత్రాః। నామధేయుః।
నాందీముఖాః। సత్యవన్స్వాఖ్యా విశ్వదేవాః॥ తాసాం ద్వా ద్వా భ్రాహ్మణో
భోజయిష్యే॥

అత్ర దేవతాః -

- నాందీ ప్రపితామహా, పితామహా, పితరః। గోత్రాః। నామధేయుః।
నాందీముఖాః। సత్యవన్స్వాఖ్యా విశ్వదేవాః। తేషాం ద్వా ద్వా భ్రాహ్మణో
భోజయిష్యే॥

అత్రదేవతాః -

- నాందీమాతామహా, మాతుఃపితామహా, మాతుః ప్రపితామహో స్వదారాః।
గోత్రాః। నామధేయుః। నాందీముఖాః। సత్యవన్స్వాఖ్యా విశ్వదేవాః। తేషాం
ద్వా ద్వా భ్రాహ్మణో భోజయిష్యే॥

(ఈ క్రింది వాక్యములను చెప్పుచూ పాలతో తర్వాణ వదలవలేను.)

- నాందీ ప్రపితామహ్యాః ప్రియంతాం ప్రియంతామ్। నాందీ పితామహ్యాః
ప్రియంతాం ప్రియంతామ్। నాందీమాతరః ప్రియంతాం ప్రియంతామ్।
సత్యవన్స్వాఖ్యా విశ్వదేవాః ప్రియంతాం ప్రియంతామ్॥

- నాందీ ప్రపితామహః ప్రియంతాం ప్రియంతామ్ | నాందీ పితామహః ప్రియంతాం ప్రియంతామ్ | నాందీ పితరః ప్రియంతాం ప్రియంతామ్ | సత్యవన్స్వభ్య విశ్వేదేవాః ప్రియంతాం ప్రియంతామ్ ||
- నాందీ మాతామహా, మాతుః పితామహా, మాతుః ప్రపితామహో స్నదారాః ప్రియంతాం ప్రియంతామ్ | సత్యవన్స్వభ్య విశ్వేదేవాః ప్రియంతాం ప్రియంతామ్ ||

(ఈ క్రింది చెప్పబోసు చటుర్ధీ విభక్తులుచెప్పి చివర లక్షతోదకములు వదలవలేను.)

- నాందీ ప్రపితామహేభ్యః పితామహేభ్యో మాతృభ్యః | సత్యవన్స్వభ్యేభ్యో విశ్వేభ్యో దేవేభ్యో నాందీ ముఖేభ్యః ||
- నాందీ ప్రపితామహేభ్య పితామహేభ్యః పితృభ్యః | సత్యవన్స్వభ్యేభ్యో విశ్వేభ్యో దేవేభ్యో నాందీ ముఖేభ్యః | నాందీ మాతామహేభ్యో, మాతుః పితామహేభ్యో, మాతుః ప్రపితామహేభ్యస్నదారేభ్యః | సత్యవన్స్వభ్యేభ్యో విశ్వేభ్యో దేవేభ్యో నాందీ ముఖేభ్యః || (తాసాంతేషాం ఏష సాంకల్పికోవిధిః) ||

ఆశ్చర్యదయక బ్రాహ్మణ భోజనాసనాచ్ఛదన ప్రత్యమ్మాయ యథాశక్తి హిరణ్యం తుభ్యమహం సంప్రదదే నమము ||

ఆచమ్య . . . ఏవం ప్రీత్యర్థం, అజ్గ్రారోపణాంగత్యన ఇడావాచనం కరిష్యి ||

⇒ ఇడా మగ్నే పురుదాసు సని భో శ్వశ్వత్తమా హమమానాయ సాధ |
స్వాన్న స్వాన్ స్తనయో విజావాగ్నే సాతే సుమతిర్మాత్త్వన్నై |

అవధూత దత్తపీరమ్ - వేదనిధియోజనా

ఏతాశ్నేభన దేవతాః మమకుమారస్య ఉపనయనాది త్రిరాత్మపర్యంతం
మమగృహో వసంతు మాం రక్షంతు। మమ కుమారం రక్షంతు॥ ఇడవిహి॥
(అని ఒకమారు గంట మ్రాగించవలెను.)

ఏతాశ్నేభన ..... కుమారం రక్షంతు॥ అదిత ఏహి॥ (అని ఒకమారు
గంట మ్రాగించవలెను.)

⇒ ఈదామహై దేవాఽ ఈడేన్యా స్నమస్యమనమస్యాన్ యజ్ఞమ
యజ్ఞియానిత్యాహా మనుష్యై వా ఈడేన్యాఽ పీతరో నమస్య దేవా
యజ్ఞియా దేవతా ఏవ తద్వధాభాగః యజ్ఞతి॥

(అని ఒకమారు గంట మ్రాగించవలెను. కీంది మూడు వాక్యములను చెప్పి
మూడుమార్లు గంట కొట్టివలెను.)

⇒ ఇడ ఏహి॥ అదిత ఏహి॥ సరస్వత్యేహి॥

○ ఆగమార్థంతు దేవానాం గమనార్థంతు రక్షసామ్॥

కురుషుంటారవం తత్త దేవతాహ్వాన లాంఘనమ్॥

(దేవతలు వచ్చుటకును రాక్షసులు పోవుటకున్న గంటను మ్రాగించవలెను.
ఇది దేవతలను పిలుచుటకు చిహ్నము)

➤ బ్రాహ్మణానాం భోజనముపాయనవత్

నాందీముఖం సమాప్తమ్

చోలహోమమ్

సంకలనం -

ఆచమ్యు || ప్రాణానాయమ్య ----- పీత్యర్థం చోల కర్మంగత్వన అగ్ని ప్రతిష్టాపనం కరిష్య ||

➤ అగ్నిరుప సమాధానాది పాతప్రయోగ కాలే || షట్టుత్రాసాదనం కుర్యాత్ ||
దేవపాత్రాముత్తరత ప్రాగ్గాన్ దర్శన్ సగ్గ స్తోర్య ||

(అగ్నిస్థాపనము మొదలు ఆరుపాత్రలు ఆసాదన చేసి ఈ పాత్రలకు ఉత్తరమున మనుష్యపాత్రల కొరకు దర్శిలను తూర్పుకొసలుగా వేయవలెను.)

○ జలద్వయం కుళాన్ యవాన్ శలాలు దర్శపుంజిలాన్ |

శక్మిచ్ఛలల్యసీన్ క్షిపేత్ సహ్యాద చోల కర్మణి ||

(వేడినీళ్ళ పాత్ర, చన్నిళ్ళపాత్ర, ధాన్యమును, దర్శిలును, మేడికాయల గుత్తి, 3దర్శి కట్టలును, ఎద్దుపేడ, ఏదుపంది ముల్లు, కత్తియు, ఈ తొమ్మిది వస్తువులను పచ్చెమందుంచి ఆ పచ్చెమును ఒకమారుగా దర్శిలపైనుంచవలయును.)

➤ సూ || పవిత్రకరణాద్యాజ్య భాగాంతే | అన్యారథ్య కుమారే ధాతా దధాతున ఇత్యష్టాజ్యాపుత్రిర్థుత్వా || చతుర్ధుహీత మాజ్యం గృహీత్వా ||
ఓ ఏకం, ద్వ్యా, త్రీణి, చత్వారి ||

- ⇒ ధాతా దదాతు నో రయి మీశానో జగత్స్నతఃః। స న. పూర్ణేన
వావనతాన్వహో॥ ధాత్ర ఇద స్నమము॥
- ⇒ ధాతా ప్రజాయా ఉత రాయ ఈశ ధాతేద్ విశ్వం భువన జ్ఞాజూనా। ధాతా
పుత్రే యజమానాయ దాతా తస్మా ఉ హవ్య ద్వ్యాతపద్యిధేము స్నాహో॥
ధాత్ర ఇదన్న మము॥
- ⇒ ధాతా దదాతు నో రయిం ప్రచీ జ్ఞీవాతు మళ్ళితామ్। వయస్తేవస్య
ధీమహి సుమతిః సత్యరాధన స్నాహో॥ ధాత్ర ఇదన్న మము॥
- ⇒ ధాతా దదాతు దాశుష్ వసూని ప్రజాకామాయ మీఢుష్ దురోణేః। తస్మై
దేవా అమృతా స్పృ వ్యయత్తాః విశ్వే దేవానో అదితి స్పృఛోపాస్నాహో॥
ధాత్ర ఇదన్న మము॥
- ⇒ యస్త్ర్య హృదా కీరిణా మన్యమానోమర్యం మర్యై హోహావిమి। జూతవేదో
యశో అన్యాను ధేహి ప్రజాబ్ధి రగ్నై అమృతత్వ మశ్యాః స్నాహో॥
అగ్నయే జూతవేదసు ఇదన్న మము॥
- ⇒ యస్త్ర్య త్వా సుకృతే జూతవేద ఉ లోక మగ్నై కృణవ నోస్త్ర్యనమ్। అశ్వినాలై
స పుత్రిణా వీరపస్త భోమస్తా రయిం నశతే స్యస్తి స్నాహో॥ అగ్నయే
జూతవేదసు ఇదన్న మము॥

- ⇒ త్వే సు పుత్ర శవనోహత్త న్యాముకాతయః । న త్వామ్యిష్టాతి రిఘ్యతే
స్వాహా ॥ ఇష్టాయ పుత్రిణి ఇదన్న మమ ॥
- ⇒ ఉండ ఉండ సోమ ఇష్టం మమాద నీథీనీథీ మమపానఃసుతాసః । యదీఽ
సబాధగి పితరన్న పుత్రు స్నమాన దఙ్ఖా అవేస హవస్తే స్వాహా ॥ ఇష్టాయ
మమపత ఇదన్న మమ ॥
- ఇధ్యసన్నహనం జయాది ప్రతిపద్యతే । సావిష్టకృతాల హుత్యా । శమ్య
అపోహ్య (నాత్రలేపకార్యం విద్యతే, న పరిధ్యజ్ఞనాది) అనాజ్ఞాతమిత్యాది
పరిషేచనాస్తం కృత్యా ॥

వపన సంస్కరః

- సూ ॥ అపరేణగ్నిం ప్రాంచ ముపవేశ్యా । త్రైయశలల్యా త్రిభీర్దర్ఘపుంజీల్యః
శలాలు గ్నిప్నేనేతి । తుష్ణీం కేశాన్వినీయా । యథర్థి శిఖా నిదధాతి ।
యథావైషాం కుల ధర్మస్వాత్తీ ॥
(అగ్నికి పడమరను వటువును తూర్పుముఖముగా కూర్చుండబెట్టి 3
తెల్ల మచ్చలుగలు యేదుపంది ముల్లుతోను, 3 బర్మిసున్న కట్టల కొనలతోను,
మేడిపండ్ల గుత్తితోను, అనగా ఇవన్నియు కలిపిన కట్టతో అమంత్రకముగా జుట్టు
రేగగొట్టి కులాచారముగా శిఖలుంచవలెను.)
- సూ ॥ అపాఽ సా సర్వనాది ఆకేశ నిధానాత్ సమానమ్ ॥
- సూ ॥ అనువాకస్య పథమేన యజుషాపస్సాస్పూజ్యా ॥

(అధ్యాయము యొక్క మొదటి యజస్నను చెప్పి నీటిని చెప్పబోవు
విధముగా కలపవలెను)

⇒ ఉష్ణైన వాయపుడకే సేహ్యదితిః కేశాన్ పపతు ॥

➤ సూ ॥ ఉష్ణాశ్చతస్యానియోత్తరయా శిరనత్తి ॥ (ప్రాగార్భ్య ప్రదక్షిణమ్) ॥

(వేడినీటిని చన్నిటిలో పోసి క్రింది మంత్రము చెప్పి కుమారుడి శిరస్సను
(తూర్పుపైపునుండి ప్రదక్షిణముగా) నీటితో తడపవలెను)

⇒ ఆప ఉష్ణస్తు జీవన్ దీర్ఘాయుత్వాయ య వర్షస్సే । జ్యోక్షసూర్యం దృశే ॥

➤ సూ ॥ త్రీస్త్రీన్ దర్శనంతర్థాయ, ఉత్తరాభిశ్చతస్ఫుభిః ప్రతిమంత్రం
ప్రతిదిశం ప్రవపతి ॥

(క్రింది మంత్రములతో (తూర్పు మొదలు ప్రదక్షిణముగా) నాలుగు
దిక్కులయందును మూడేసి మూడేసి దర్శలను అడ్డముంచుకుని
కేశములను ఆచార్యుడు ఖండించవలెను.)

⇒ యేనావప ధృవితా కురేణ సోమస్య రాష్ట్రో వరుణస్య విద్యాన్ । తేన
భిష్మాణో వపతేద మస్యయుష్మా జ్ఞారదష్టౌ ర్యధానస దయం (శ్రీనివాస)
శర్మా ॥

(ఇచట శ్రీనివాస అనుటకు బదులుగా వటువు పేరు చెప్పవలెను.)

- సూ॥ వప్సు ముత్తరయాను మన్మయతే దక్షిణతో మాతా బ్రహ్మచారీవా।
అనడుహో శక్తిప్రిందే యవాన్నిదాయ। తస్మిన్నేశానుపయమ్య
అపుణపస్పుశ్య॥
- ⇒ యత్కురేణ మర్పయతా సుపేశనా వప్తు వపుసి కేశాన్ | శుస్మి శిరో
మాస్యయుః ప్రమోహీ॥ | ఇతి ప్రాచ్యమ్॥
- సూ॥ పునస్తీన్ దర్శనంతర్థాయ॥
- ⇒ యేన పూషా బృహస్పతి రగ్ని రిష్టస్య చాయయుహ్ నవపత్తు
తేనాస్యాయయుహ్ వపుసా శ్లోక్యయ స్వస్తుయ్॥ (దక్షిణతః)
- సూ॥ తస్మిన్ కేశానుపయమ్య అపుణపస్పుశ్య పునస్తీన్
దర్శనంతర్థాయ॥
- ⇒ యేన భూయ శ్చరాత్యయ జ్ఞ్యక్షు పశ్యతి సూర్యమ్ | తేనాస్యాయయుహ్
వపుసా శ్లోక్యయ స్వస్తుయ్॥ | (ఇతి పశ్యాద్విశం ప్రవపతి)
- సూ॥ తస్మిన్ కేశానుపయమ్య అపుణపస్పుశ్య పునస్తీన్
దర్శనంతర్థాయ॥
- ⇒ యేన పూషా బృహస్పతి రగ్ని రిష్టస్య చాయయుహ్ నవపత్తు | తేన తేవపా
మ్యసా వాయువో వర్షసా యథా జ్యోక్యుమనా అనః॥ | ఇత్యుత్తరతః॥

➤ సూ॥ తస్మైన్ కేశానుపయమ్య అపడపస్సుశ్యి । ఉత్తరయోదుంబరమూలే
దర్శస్తంభేవా నిదధాతి॥

(ఇదివరకు వలెనే సంస్కరము చేసిన తరువాత ఉదకమును ముట్టుకొన
వలెను. పిదప ఆ పేడ ప్రమిదను క్రింది మంత్రము చెప్పి మేడిచెట్టు మొదటగాని
దర్శమట్టునగాని ఉంచవలెను.)

⇒ ఉత్స్వాయ కేశాన్ వరుణస్య రాజ్యో బృహస్పతి స్పితి సోమో అగ్నిః ।
తేభ్యో నిధానం బహుధా ఎన్యవిష్టస్సుస్తరా ద్వావాప్యధివీ అప సువః॥

➤ సూ॥ ఇత్యంతం కృత్యా । క్షురం ప్రక్షాళ్య నిదధాతి । తేన త్వహం కర్మ
నిష్టత్తిః ॥

(ఈ ప్రకారము సమాప్తముచేసి కత్తినికడిగి మూడురోజులు దీక్షలోనుంచ
వలయును.)

➤ సూ॥ వరం దదాతి । దక్షిణత ఆసీనయా బ్రాహ్మణాయ పితా గాం దదాతి ।
యద్యన్యశోచ కర్తా తదా తస్మై దదాతి॥

(ఇచ్చట వటుని తండ్రి ఆవును పురోహితునకీయవలయును. సంస్కర
అన్యుడైనచో వటుడు గోవును వానికీయవలయును.)

○ వప్పేక్షురం సమాధాయ దీఖామధ్య నిధాయ చ ।

చతుర్ధ దివసాదూర్ధ్వం నాపితాయ ప్రయచ్ఛతి॥

(వపనమైన వెంటనే కత్తిని కడిగి మడిచి దీక్షలో నుంచి నాలుగు రోజులు
దాటిన తరువాత మంగలికి ఈయవలయును.)

ప్రస్తుతి చేసినదంతయు ఆచార్యుడు దర్శలతో మంత్రసంస్కర రూపముగచేయు వపనమే గాని క్రియా రూపముగు వపనముగాదు. తరువాత నాపితుడు (మంగళి) క్రియారూప కౌరము చేయుట ఆచారముగానున్నది. అది ఎట్లనగా, నూతన వస్తుమును ఒకటి పరచి దానిపై అడ్డెడు ధాన్యము నుంచి దానిపై మరల ఆ వస్తుమునే కప్పి దానిపైన వటువును తూర్పు ముఖముగా కూర్చుండజేసి పెద్దలందరిచేతను అక్షతలను వేయించవలేను. తరువాత దక్షిణను నాపితునకు ఈయవలయును. కులాచారము ననుసరించి 3 గాని, 5 గాని, 7 గాని శిఖిలను బుపే సంఖ్యననుసరించి యుంచవలేను. ఐదు శిఖిలనుంచుట ఆచారముగానున్నది. తరువాత కత్తిని కడిగి దీక్షలో నుంచవలయును.)

పటోరుపవేశన విధి:

తదుక్తం గృహ్యరత్నే ॥

- జాతాది కర్మస్వాపి వాచనేచ సంకల్ప ఆశీర్వచనేచ నామిన్ ।
అబ్రహమంత్రాదపి దక్షిణస్వాం వటోష్ట్మితం స్వామిమతేన సిద్ధమ్ ॥
- ఉపాయనాగ్నే కృతశోచభాలం కౌపీన వస్త్రణ సుబద్ధ కచ్చమ్ ।
ఆచార్య ఆచాన్త ఉపస్థితాంతం వామేతరస్థం కృపయాచ శిఖ్యమ్ ॥
- అన్వీక్షయచాగూః కరణం చ కృత్య స్వసూత్ర సమ్మత్యనుసారమార్గే ॥
(జాతకర్మ మొదలు ఉపనయన పర్యాప్తమున్న, పుణ్యహమందును సంకల్పమందును, ఆశీర్వచన కాలమందును బ్రహ్మపదేశ పర్యంతము వటువును ఆచార్యునకు కుడిచేతిపైపు కూర్చుండబెట్టవలేను.)

12. ఉపనయనమ్

► సూ || ఉపనయనం   వ్యాఖ్యాన్యమః | గర్భపుష్టము
 బ్రాహ్మణముపయ్యిత | గర్భకాదశేషు రాజన్యం | గర్భద్వాదశేషు షైశ్వర్మ |
 పసన్తో గ్రీప్పుశ్వరదిత్యతవో వర్ణాను పూర్వేణ ॥ బ్రాహ్మణాన్మజయిత్వ
 శిషోవాచయిత్వా ॥

సంకలనం -

ఆచమ్య . . . ప్రాణానాయమ్య ----గణపతి పూజాం కృత్వా | పుణ్యహాం
 వాచయిత్వా | పునః ప్రాణానాయమ్య ఏతావస్తం కాల మనాశ్చమిణం ఇమం
 కుమారం . . . శర్వణాం ఆశ్రమాతిశయ సంపాద పూర్వక సాభ్యపాశ్జ
 సకలవేదాధ్యయనాధికార సిద్ధి - నిత్య నైమిత్తిక కామ్య కర్మనుష్ఠాన
 జనితాయస్తజో వీర్య యశ్శ్రీ పుష్టికామ్యభి వృద్ధిద్వారా శ్రీ పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం
 ఉపనేష్య ॥

మమ కుమారస్య ఉపనయనాంగత్వేన ఆభ్యదయకం కర్మ కరిష్య |
 కర్మః పుణ్యహాం వాచయిత్వా ॥ మమ కుమారస్య ఉపనయనాంగత్వేన
 రఙ్గార్థం రఙ్గాబంధనం కరిష్య | పూజాం కృత్వా ||

ఒప్పాధ్యామేతి వటోర్ధుక్షిణహస్తే కబ్మణం బధ్యా || ఉత్తరో వరః ||

⇒ ఓం బృహద్భామ కత్తబృ ద్వ్యాధివుష్టియ న్యైష్టుభౌజ శ్నుభిత ముగ్రమ్ |
ఇన్న స్తోమేన పణ్చదశేన మధ్యమిదః వాతేన సగరేణ రక్తః ||

వాసంతికాగ్ని ప్రతిష్టావపనమ్ -

ఆచమ్య . . . ఏవం పీత్యర్థం మమ కుమారస్యైపనయనాంగత్వేన
వాసంతికాగ్ని ప్రతిష్టావపనం కరిష్యు || పరిస్తరణాంతం కృత్యా ||

(సంకల్పం చేసి భూర్యవస్నువరోం మొదలు పరిస్తరణాంతం వరకూ
చెయవలెను)

యజ్ఞోపవీత ధారణమ్ -

ఆచమ్య . . . ఏవం పీత్యర్థం మమ కుమారస్యైపనయనాంగత్వేన ద్వ్యజత్వ
సిద్ధ్యర్థం యజ్ఞోపవీత ధారణం చ కరిష్యు || యజ్ఞోపవీత దేవతాభ్యే నమః ధ్యాన
ఆవాహనాది పోడశోపచార పూజాం కృత్యా || వటురాచమ్య ||

⇒ ఓం యజ్ఞోపవీతం పరమం పవిత్రం ప్రజాపతే ర్యత్నహాజం పురష్టాత్ || ఆయుష్య
ముగ్ర్యం ప్రతిముఖ్చ శుభ్రు యజ్ఞోపవీతం బుల మస్తు తేజః ||

➤ యజ్ఞోపవీతం ప్రక్షిప్య | వాచయేత్ ||

⇒ ఓం యజ్ఞోపవీతమ్ | పరమమ్ | పవిత్రమ్ | ప్రజ్ఞపత్సః | యత్ | సహజమ్
 పురస్తాత్ | ఆయుష్యమ్ | అగ్న్యమ్ | ప్రతిముఖ్యః | శుభ్రమ్ |
 యజ్ఞోపవీతమ్ | బలమ్ | అస్తు | తేజః || (పునరాచమ్య)
 యజ్ఞోపవీత ధారణ ముహూర్తస్నముహూర్తో అస్తు |

నాందీ బ్రాహ్మణ సమారాధన - -

ఆచమ్య . . . ఏమం ప్రీత్యర్థం మమ కుమారస్య ఉపనయనాంగత్వేన నాందీ
 దేవతా బ్రాహ్మణ సమారాధనం కరిష్యే ||

(అని సంకల్పించి నాంది దేవతలనుద్దేశించి బ్రాహ్మణుల వద్దకు వెళ్ళి
 వారిని పూజించవలెను. క్రింది మంత్రము చెప్పి అక్షతలు చల్లి
 గంధమీయవలెను)

⇒ స్వస్యయనం తార్క్ష్య . . . అభయన్వో అస్తు
 + యథా భాగశః - అమీవో గంధాః (సుగంధాః)
 + అలంకారార్థా ఇమే అక్షతాః - (సన్స్వక్షతాః)
 + సకలారాధనై శ్వేధనమస్తు ||
 + సదక్షిణ తాంబూల వస్త్రాదికం దద్యత్ ||

(తరువాత వస్త్ర దక్షిణ తాంబూలములను బ్రాహ్మణులకీయవలెను. (ఈ
 సమారాధనము) బ్రహ్మాచారులకు చేసి పసుపు టట్టలనిచ్చట ఆచారముగా
 ఉన్నది.)

- ❖ నాందీ శోభన దేవతా స్వరూపా బ్రాహ్మణః అమృతమస్తు ॥
- ❖ నాందీ సోభన దేవతాస్తుప్రీతా స్తుప్రసన్నా వరదా భవస్తు ॥

కుమార భోజనమ్ - -

➤ కుమారం భోజయిత్వా | ద్వీరూచమ్యా ॥ (కేచన మాత్రాసహేతి వదన్ని)

(తరువాత వటువుచే రెండు మార్గుల ఆచమనం చేయించి భుజింపుచేసిన తరువాత రెండుమార్గుల ఆచమనం చేయించవలెను. పై భోజన సంబంధమైన మంత్రములన్నీ ఆచార్యుడే చెప్పి క్రియను వటువుచే చేయించవలెను. (అమృతమస్తు) అనుచోట ఉదకమునకు బదులుగా నేతిని ఈయవలెను.)

వపన సంస్కారః

➤ సూ ॥ అపరేణాగ్నిం ప్రాంచ ముపవేశ్యా | త్రైణ్యశలల్యా త్రిభిర్దర్ఘపుంచీల్యా |
శలాలు గ్రహేనేతి | తూష్ణీం కేశాన్వినీయా | యథర్థి శిఖా నిదధాతి |
యథాప్రాపాం కుల ధర్మస్మాత్తీ ॥

(అగ్నికి పడమరను వటువును తూర్పుముఖముగా కూర్చుండబెట్టి 3 తెల్ల మచ్చలుగలు యొదుపంది ముల్లుతోను, 3 బట్టిస్తు కట్టల కొనలతోను, మేడిపండ్ల గుత్తితోను, అనగా ఇవన్నియు కలిపిన కట్టతో అమంత్రకముగా జుట్టు రేగగొట్టి కులాచారముగా శిఖలుంచవలెను.)

- అపోఽ సా సర్వనాది ఆకేశ నిధానాత్ సమానమ్ ॥
- అనువాకస్య పథమేన యజ్ఞపాపస్సాస్పృష్ట్యా ॥

(అధ్యాయము యొక్క మొదటి యజస్నను చెప్పి నీటిని చెప్పబోవు
విధముగా కలపవలెను)

⇒ ఉష్ణోష్ణిన వాయపుడకే సేహ్యదితిః కేశాన్ పపతు ॥

➤ ఉష్ణోష్ణితాస్వనియోత్తరయా శిరసత్తి ॥ (ప్రాగార్థి ప్రదక్షిణమ్) ॥

(వేడినీటిని చన్నిటిలో పోసి క్రింది మంత్రము చెప్పి కుమారుడి శిరస్నను
(తూర్పుపైపునుండి ప్రదక్షిణముగా) నీటితో తడపవలెను)

⇒ ఆప ఉష్ణస్తు జీవనే దీర్ఘాయుత్వయ య వర్షసే । జ్యోక్చసూర్యం దృశే ॥

➤ సూ ॥ త్రీస్త్రీన్ దర్శనంతర్భాయ, ఉత్తరాభిశ్చతస్మభిః ప్రతిమంత్రం
ప్రతిదిశం ప్రపణతి ॥

(క్రింది మంత్రములతో (తూర్పు మొదలు ప్రదక్షిణముగా) నాలుగు
దిక్కులయందును మూడేసి మూడేసి దర్శలను అడ్డముంచుకుని
కేశములను ఆచార్యుడు ఖండించవలెను.)

⇒ యేనాపు ధృవితా క్షరేణ సౌమస్య రాష్ట్రో వరుణస్య విద్యాన్ । తేన
భిహృణో వపతేద ముస్యయుష్మా జ్ఞారదష్టి ర్యథానస దయం (శ్రీనివాస)
శర్మ ॥

(ఇచట శ్రీనివాస అనుటకు బదులుగా వటువు ఏరు చెప్పవలెను.)

➤ సూ ॥ పపన్త ముత్తరయాను మన్తయతే దక్షిణతో మాతా భిహృచారీవా ।
అనడుహో శక్తప్రిండే యవాన్నిధాయి । తస్మైన్మైశాసుపయమ్య
అపణపస్మాత్య ॥

- ⇒ యత్కురేణ మర్పయతా సుప్రశస్తా వప్తు వపుస్తి కేశాన్ | శుస్మి శిరో
మాస్యయుః ప్రమోహిః || ఇతి ప్రాచ్యమ్ ||
- సూ || పునస్తీన్ దర్శనంతర్థాయి ||
- ⇒ యేన పూషా బృహస్పతి రగ్ని రిష్టస్య చాచయుషే నవపత్రి |
తేనాస్యావయుషే వపుస్తా శ్లోక్యయ స్వస్తుయే || (దక్షిణతః)
- సూ || తస్మైన్ కేశానుపయమ్ అపణపస్పుశ్య పునస్తీన్
దర్శనంతర్థాయి ||
- ⇒ యేన భూయ శ్చర్యాత్యయ జ్యేష్ఠ పశ్యతి సూర్యమ్ | తేనావస్యాయుషే
వపుస్తా శ్లోక్యయ స్వస్తుయే || (ఇతి పశ్చాద్విశం ప్రవపతి)
- సూ || తస్మైన్ కేశానుపయమ్ అపణపస్పుశ్య పునస్తీన్
దర్శనంతర్థాయి ||
- ⇒ యేన పూషా బృహస్పతి రగ్ని రిష్టస్య చాచయుషే నవపత్రి | తేన తేవపా
మ్యస్తా వాయుషో వర్షస్తా యథా జ్యోక్షమన్మా అస్తాః || ఇత్యుత్తరతః ||
- సూ || తస్మైన్ కేశానుపయమ్ అపణపస్పుశ్య | ఉత్తరయోదుంబరమూలే
దర్శస్తుంభేవా నిదధాతి ||

- ⇒ ఉష్ణ్యయ కేశాన్ వరుణస్య రాజ్యో బృహస్పతి స్ఫువితా నోమో అగ్నిః ।
తేభ్యే నిధానం బహుధా నన్వవిష్టస్ఫుష్టరా ద్వావాప్యధిల్ అప స్ఫువః ॥
- ఇత్యంతం కృత్యా । క్షరం ప్రక్షాళ్య నిదధాతి ॥

అగ్ని ప్రతిష్ఠాపనమ్ -

- సూ ॥ స్నాతమగ్నే రుపసమాధానాది పాత్ర ప్రయోగకాలే ॥
○ పాత్ర ప్రయోగేతు కుశాంబు కూర్చు వస్త్రాశ్చ దండాజిన మేఖలాశ్చ ।
దైవ్యాని పాత్రాణి నియుజ్య పశ్చాద్యంజీతచామూని సహోపనేత ॥

(క్షోరనంతరం వటుని స్నానము చేయించి వటుని తోడ

దంపతులిరువురూ కూర్చుని సంకల్ప పూర్వకంగా ఉపనయనగ్ని ప్రతిష్ఠాపన
చేయవలెను. అగ్నిమిథ్య మొదలు ఇతదర్శ్యం వరకు చేసి షట్పుత్రాసాదన చేసి
పిదప మనుష్య పాత్రలుగా - 1 బరిహిస్ను 2 ఉడక పాత్ర 3 కూర్చు 4 వస్త్రము 5
గుండురాయి 6 దండమును 7 కృష్ణాజినము 8 మేఖలమును వీటిని గూడా
ఒక్కొక్కొటీగా, దేవపాత్రల ప్రక్రస దర్శలను పరిచి వానిపై ఉంచవలెను.)

- సూ । పవిత్ర కరణాద్యాజ్య భాగాంతే పాలాశీల సమిద్ధ ముత్తరయాధాష్య ॥
॥కుమారస్వాప హోమకర్తృత్వం నతు మంత్రీచ్ఛారణం । ఆధీహితి త్రూయాత్ ॥

- ⇒ ఆయుర్దాదేవ జిరసఙ్గుణానో ఘృతప్రతీకో ఘృతపృష్ఠో అగ్నే । ఘృతం పిట
స్వమృత జ్ఞార్య గహ్యం పితేవ పుత్రులోనన యేమమ్ ॥ ఆధీహి
(ఇత్యాదార్యః ॥ అగ్నియ ఇద స్వము (ఇతి కుమారః) ॥

అవధూత దత్తపీరమ్ - వేదనిధియోజనా

- సూ || ఉత్తరేణగ్నిం దక్షిణేన పదాశ్వాన మాణిషాపయేత్యతిష్ఠతి
⇒ ఆతీష్ఠమ మశ్చాన మశ్చైవత్వః షిరో భవ | అభితిష్ఠ పుతన్య తస్సహస్య
పృతనా యతః |

వటో: వస్తుధారణమ్ -

- అశ్వని స్థాపితో యేస వాసోపి పరిధాయ చ |
మేఖలామజినం షైవ యావదశ్వాన మాచరేత్ ||

వస్తుభిమంత్రణమ్ -

- వాసస్వద్యః కృత్తోత ముత్తరాబ్య మభిమంత్య ||
⇒ రేవతీష్ట్ర్య వ్యక్త స్న్యాత్తికా శాచక్షప్త్రః ష్ట్ర్య | ధియో నవయన్న వగ్న
అవ్యాప్తః స్ఫ్యహస్త మస్తాః అభితో అయచ్ఛన్న |
⇒ దేవీ ర్దేహాయ పరిధి సవితో మహాత్మదాసా మభవ స్కృహిత్యనమ్ ||
- ఉత్తరాభిష్టిస్వభి: పరిధాప్య ||
⇒ యా అక్షస్త స్వపయన్ యా అతన్యత యశ్చ దేవీ రస్తా నభితో
నదదస్త | తాష్ట్ర్య దేవీ ర్ద్రర్సే సమ్యయా ఛ్యాయుష్మానిదం పరిధధ్య
వాసః ||

- ⇒ పరిధత్త ధత్త వాస్తవైనా శతాయు షబ్దాంగుత దీర్ఘమాయుః । బృహస్పుత్రిగ
ప్రాయచ్ఛ ద్వాసు ఏతధీమాయ రాళ్ళే పరిధాతవా ణ ।
- ⇒ జరాగ్గచౌచ్ఛనీ పరిధధ్వ వానో భవాక్షట్టొనా మధిశస్తిపొవా । శతఖ్చ జీవ
శరద స్వపర్మాచ రాయశ్చ పోష ముప సవ్యయస్వ ॥
- సూ ॥ పరిధాప్యాచమ్య । పరిహిత ముత్తరయాను మంత్రయతే ॥
- ⇒ పరిదే వానో అధిధా స్వస్తుయే ఉభూరాహీనా మధిశస్తిపొవా । శతఖ్చ జీవ
శరదః పురుచీర్వసూని చార్యే విభజసీ జీవన్న ॥

మేఖలా ధారణమ్ -

- సూ । మౌంజీం మేఖలాం త్రివృతాం త్రిఃప్రదక్షిణ ముత్తరాభ్యం పరివీయ ॥
- ⇒ ఇయస్తురుక్తా త్వరిటాధమానా శర్య వరూధం పునతీన ఆగాత్ ॥
ప్రాణాపానాభ్యం బలమాభరస్తీ ప్రియా దేవానాఁ సుభగా మేఖలేయమ్ ॥
- ⇒ బముతస్య గోత్తీ తపుసగి పరస్పీ షుష్టీ రక్ష స్వపూమానా అరూతీః । సా న
స్వముస్త మను పరిహి భద్రయా భద్రారస్తీ మేఖలే మా రిపాము ॥
- (వాచయేత్) ॥

- ⇒ (పుదమ్) ఇయమ్ | దురుక్తాత్ | పరిభాధమానా | శర్మ | వరూధమ్ |
పునతీ | సః | ఆగాత్ | ప్రాణాపానాభ్యమ్ | బలమ్ | ఆభరన్తీ | ప్రియా |
దేవానామ్ | సుభగా | మేఖలా | ఇయమ్ ||
- ⇒ బుతస్య | గోప్తీ | తపసః | పరస్సీ | ముతీరక్షః | సహమానః | అరాతీః |
సానః | సమస్తమ్ | అను | పరీహి | భద్రయా | భద్రారస్సీ | మేఖలే |
మారిషాము ||
- మౌంజ్య జినావస్తాపన శ్రోకణోభ్యాపనానితు |
సమంత్ర మేతాన్యాచార్యః పూర్వం కృత్యాండ వాచయేత్ ||

అజినధారణమ్ -

➤ సూ || అజిన ముత్తరముత్తరయా ||

- ⇒ మిత్రస్య చక్కు ర్థరుణం బలీయ స్తుతో యశస్వి స్ఫవిరః సమిద్ధమ్ |
అనాహనస్యః వసనజ్ఞరిష్టు పరీదః వాజ్యజిన స్వద్వహమ్ || 2 ||
దీర్ఘమాయుస్సమిద్ధమేకజ్ఞః || (వాచయేత్)
⇒ (పుదం) మిత్రస్య | చక్కుః | ధరుణమ్ | బలీయః | తేజః | యశస్వి | స్ఫవిరమ్ |
సమిద్ధమ్ | అనాహనస్యమ్ | వసనమ్ | జరిష్టు | పరీదమ్ | వాజి |
అజినమ్ || దద్వహమ్ ||

అవస్థాపనమ్ -

- సూ॥ ఉత్తరేణగ్నిం దర్శాష్టు త్స్తీర్య । తేవైన ముత్తరయావస్థాప్య ॥
- ⇒ ఆగన్నా సమగన్మహి ప్రసుమృత్యుః యుయోతనః । అరిష్టా స్నాజ్ఞరేమహి
స్వస్తి చరతా దిహా స్వస్త్ర్య అగ్నహోభ్యః ॥ (వాచయేత్)
- ⇒ (పుదమ్) ఆగన్నా । సమగన్మహి । ప్రసుమృత్యమ్ । యుయోతనః । అరిష్టాః ।
స్నాజ్ఞరే మహి । స్వస్తి । చరతాత్ । ఇహా । స్వస్తి । అగ్నహోభ్యః ॥

ప్రోక్షణమ్ -

- సూ॥ ఉదకాంజలి మస్మా అంజలావానీయోత్తరయా త్రిః ప్రోక్ష్య ॥ సక్తత్
మంత్రణ ద్విస్తూష్టిమ్ ॥

(ఉదకముతో కూడిన దోసిలిని వటుని దోసిలియందు విడిచి క్రింది
మంత్రమును ఒక్కసారి చెప్పి మూడుసార్లు వటునిమీద ప్రోక్షించవలెను.
అనంతరం వటునిచే మంత్రము ఉచ్చరింపచేయవలెను.)

- ⇒ సముద్రాదూర్మై ర్మదుమూల ఉదార దుపాశునా సమమృతత్వ
మశ్యమ్ । ఇమను త రశ్మీయ సూర్యస్య యేఖిస్నప్తేత్వం పితరో న
ఆయన్ను ॥

⇒ (పుదమ్) సముద్రాత్ | ఊర్మిః | మధుమాన్ | ఉదారత్ | ఉపాశునా |
సమవ్ | అమృతత్వమ్ | అశ్వమ్ | ఇష్టమతే | రశ్మయః | సూర్యస్ |
యేభిః | సపిత్వమ్ | పితరోనః | ఆయన్ ||

వటోః హస్తగ్రహణమ్ -

➤ సూ || ఉత్తరై ర్దుక్షిణే హస్త గృహిత్యా ||

(ఈ క్రింది మంత్రములు ఆచార్యుడు చెప్పి కొనన తన కుడిచేతితో వటుని కుడిచేతిని ఒక్కమారు పట్టుకొనవలెను (అన్ని మంత్రములు చెప్పిన తరువాత చివర ఒకసారి మాత్రమే)

⇒ అగ్నిష్ట్మ హస్త మగ్రిబీత్ | నోమస్త్ హస్త మగ్రిబీత్ | సవితా తే హస్త
మగ్రిబీత్ | సరస్వతీ తే హస్త మగ్రిబీత్ | పూషా తే హస్త మగ్రిబీత్ |
అర్యమా తే హస్త మగ్రిబీత్ | అశుస్త్ హస్త మగ్రిబీత్ | భగ్స్త్ హస్త
మగ్రిబీత్ | మిత్ర స్త్మ హస్త మగ్రిబీత్ | మిత్ర స్వమసి ధర్మాంగి రాచార్య
స్తవ || (సర్వపామన్సే సక్షధస్తం గృహీయత్)

➤ సూ || ఉత్తరైర్వతాభ్యః పరీదాయ || (అసావిత్యత నామ నిర్దేశః)

⇒ అగ్నియేత్యా పరిదదామి (శ్రీనివాస శర్మన్) ||
⇒ నోమాయత్యా పరిదదామి (శ్రీనివాస శర్మన్) ||

- ⇒ సవిత్రే త్వా పరిదదామి (శ్రీనివాసు శర్మన్) ||
- ⇒ సరస్వత్తే త్వా పరిదదామి (శ్రీనివాసు శర్మన్) ||
- ⇒ మృత్యువే త్వా పరిదదామి (శ్రీనివాసు శర్మన్) ||||
- ⇒ యమాయ త్వా పరిదదామి (శ్రీనివాసు శర్మన్) ||
- ⇒ గదాయ త్వా పరిదదామి (శ్రీనివాసు శర్మన్) ||
- ⇒ అస్తుకాయ త్వా పరిదదామి (శ్రీనివాసు శర్మన్) ||
- ⇒ అద్భుత్స్తో పరిదదామి (శ్రీనివాసు శర్మన్) ||
- ⇒ ఓషధీభ్యస్తో పరిదదామి (శ్రీనివాసు శర్మన్) ||
- ⇒ పృథివ్యే త్వా సహశ్యాన్రాయై పరిదదామి (శ్రీనివాసు శర్మన్) ||
- అన్నేతు సర్వమంత్రానాం హస్తగ్రహణ మిష్టతే ।
                  దేవతాభూః పరీదానం రక్షణాయ పృథక్ పృథక్ ||

సుముహూర్తమ్ -

తత స్నముహూర్తే చూర్ణికా, మజ్జలళ్ళోకాని పరిత్వా ||

చూర్ణిక -

1. స్వస్త్యపోశీతి సహస్రాణాం ద్విజ గురు దైవత్వానాం,
2. సమస్త జగదాధార మహామణ్డుక కూర్చు యజ్ఞ వరాహ శేష పృథివీనాం,

3. పురస్తర పావక యమ నిర్బుతి వరుణ వాయు కుబేరేశానాష్ట
దిక్కాలకానాం,
4. జలజబవ హరి హర ముఖ్య దేవ గణానాం,
5. నారద వసిష్ఠ విశ్వమిత్ర పరాశరాత్రి వార్త్మకి గౌతమ భృగు వ్యాసాది
మహర్షీణాం,
6. సీతారుధన్యహల్య ఔపదీ తారా మణ్డదరీ దమయణ్యది మహ
పతిప్రతానాం,
7. హరిశ్చస్త నల కార్మవీర్య రఘు దిలీపాది పుణ్యసురుషాణాం,
8. గజ్ఞ నర్జుదా తుజ్ఞబద్రా మలూపవోరిణీ కృష్ణవేణీ గోదావరీ కావేరి భీమరథ్యది
మహానదీనాం,
9. జమ్యా నిమ్యా కదమ్యా చూత కముక నారికేళ ఖర్షార ధాతీ దాడిమ్యాది
ఫలవృక్షాణాం,
10. పున్మాగ జాతీ వకుళ కేతకీ చమ్మక మల్లికా మాధవీ మాలత్యాది వివిధ
కుసుమానాం,
11. కస్తూరీ కుబ్జమాగరు గోరోచనాది సుగన్ధానాం,
12. అపరిమిత కనక కలశ - కన్యకా - గృహమేధి - కవీశ్వర - వీణాది శాఖ్య
మేఘధ్వనీనాం,
13. అయోధ్య కాశీ పురుషోత్తమ రామేశ్వరాది పుణ్యనగరీణాం,
14. శ్రీశైల విష్ణు హిమాచల గోవర్ధన కైలాసాది మహాశైలానాం,
15. మీమాంసా వ్యకరణ న్యాయ వైశేషిక సాంఖ్య యోగాది షట్టాష్టాణాం,

16. బుగ్యజు స్నామాథర్యణ వేదానాం,

17. లగ్న హోరా ద్రేక్కుణ నవాంశ ద్వాదశాంశ త్రింశాంశ త్రింశదంశాంశకానాం -
ఆనుకూల్యమస్తు।

18. సర్వ శ్వభా శ్వేభనాః, ఏతన్మహార్తం సుతిథిం సువారం సునక్తత్తం
సుయోగం సుకరణం సుచస్తుతారాబలం కుర్వస్తు।

అస్య వటోః ఉపనయన మహోత్సవే, అస్మిన్ ముహూర్తే, సర్వ గ్రహః
సునక్తత్తా శ్వష్టైకాదశ స్థాన ఫలదా స్నిహీతా స్నముహార్తా స్నపుసన్నా
భవస్తు॥

లగ్నాష్టకాని -

- తదేవ లగ్నం సుదినంతదేవ తారాబలం చంద్రబలం తదేవ |
విద్యాబలం దైవలం తదేవ లక్ష్మీపతే తేంఖ్మి యుగం స్వరామి॥
- ఆదో గణేశ స్తదను స్వయంభూస్తతో గిరీశ స్తదనంతరం హరిః |
ఏతే సదా దేవగణా దిశస్తు వటోశ్వరాయుశ్వభ కీర్తి విద్యాః॥
- సమేరు సారత్న గిరీస్తనీల కైలాసవింధ్యాచల హమకూటాః |
సర్వగిరీస్త్రా స్నతతం దిశస్తు వటోశ్వరాయుశ్వభ కీర్తి విద్యాః॥
- గోదావరీ సిస్థ మలాపహరీ వేగావతీ నాదవతీ ప్రశస్తాచ కృష్ణా |
సద్య స్నమాష్టా స్నతతం దిశస్తు వటోశ్వరాయుశ్వభ కీర్తి విద్యాః॥
- కృష్ణాజినం దర్శమయా చ మౌంజీ పాలాశ దండః పరిధానశాటీ |

యజ్ఞోపవీతం చ దిశను నిత్యం వటోశ్చిరాయుశ్చభ కీర్తి విద్యః ॥

- తాంబూల గంధాక్తత పత్ర పుష్ప దీపాంకురాశీర్వదనాని యాని ।
పుణ్యహ వాక్యాని దిశను తాని వటోశ్చిరాయుశ్చభ కీర్తి విద్యః ॥
- మందార ధాత్రీయహ పారిజూత సంతాన కల్పద్రుమ చందనాని ।
కల్పద్రుమాధ్యాని దిశనుతాని వటోశ్చిరాయుశ్చభ కీర్తి విద్యః ॥
- జంబూరి పైశ్వానర కాలపుణ్య స్ఫురిత్వతి ర్యాయు కుటీర ఈశాః ।
ఏతే సదా దిక్పతయో దిశను వటోశ్చిరాయుశ్చభ కీర్తి విద్యః ॥
- ఓం కార సవ్యాహాతి మంత్రముద్రా స్థావిత్తి గాయత్రి సరస్వతీ స్వరాః ।
భందాంసి వేదాశ్చ దిశను సర్వవటోశ్చిరాయుశ్చభ కీర్తి విద్యః ॥
- వశిష్ఠ జాటాలి పురాశరాత్రి వాధూల బోధాయన జూమగ్ంచ్యః ।
భృగుజిరో గౌతమ కాశ్యపాశ్చ వటోశ్చిరాయుశ్చభ కీర్తి విద్యః ॥

➤ సూ ॥ ఉత్తరేణ యజ్ఞపోస్తయ ॥

⇒ దేవస్య త్వా సవితుః ప్రసవ ఉపనయ్యేసా ॥

⇒ ఓం ఆ త్వాహార్ణప మస్తరభూః । ద్రువ స్త్రిష్టావిచాచలిః । విశస్త్ర్య సర్వ
వాజ్ఞాను । మాత్వ ద్రాష్టు మధిభ్రశత్ ।

⇒ ద్రువా ద్వ్యద్రువా పుధిలీ । ద్రువం విశ్వ మిదం జగత్ । ద్రువా హ పర్వతా
ఇమే । ద్రువే రాజు విశామయమ్ ।

⇒ ఇహావైది మా వ్యధిష్టః । పర్వత ఇవావిచాచలిః । ఇన్న ఇవేహ ద్రువస్తిష్టః । ఇహ
రాష్ట్రముధారయి ।

⇒ అభి తిష్ఠ పృతన్యతః । అదర్ సన్తు శత్రువః । ఇన్న ఇవ వృత్తహ తిష్ఠ । అపః-
క్షేత్రాణి స్ఫూయన్న ।

⇒ ఇన్న ఏణ మదీధరత్ | ద్రువం ద్రువేణ హవిషా । తస్మై దేవా అధి బ్రిష్టః ।
అయిఛ్చ బ్రహ్మాణస్పతిః ।

⇒ ద్రువన్నే రాజు వరుణో ద్రువం దేవో బ్రహ్మస్పతిః । ద్రువన్న ఇన్న శాచిగ్నిశు రాష్ట్ర
స్వారయతా స్తువమ్ || (సుముహార్థకాలే ఆత్మానస్పమీపమానయతి)

బ్రహ్మోపదేశ మంత్రః -

➤ సుప్రజా ఇతి దక్షిణే కర్మై జపతి ।

⇒ సుప్రజాః ప్రజయా భూయా సున్నిపీరో వీరై సున్నవర్ణా వర్షసా సుపోషః
పోష్ణః ॥

⇒ (పదం) సుప్రజాః । ప్రజయా । భూయాసమ్ । సుపీరః । వీరై । సువర్ణః ।

వర్షసా । సుపోషః । పోష్ణః ॥

➤ బ్రహ్మచర్యమాగామితి కుమార ఆహా ॥

⇒ బ్రహ్మచర్య మాణగా ముప మా నయస్వ దేవేన సవిత్రా ప్రసూతః ॥

⇒ (పదం) బ్రహ్మచర్యమ్ | ఆగామ్ | ఉపా | మానయస్య | దేవేనా | సవిత్రా |
ప్రసూతః ||

ఆచార్య కుమార సంవాదః -

|| ప్రష్టం పరస్య ప్రతివచనం కుమారస్య ||

ఆచార్యః - - కోనామాసీ |

వటుః - - (శ్రీనివాస) శర్మ నామాస్మై ||

ఆచార్యః - - కస్య బ్రహ్మచార్యసీ |

వటుః - - ప్రాణస్య బ్రహ్మచార్యస్మై ||

➤ (ఆచార్యః) శేషం పరోజుపతి ||

⇒ (శ్రీనివాస శర్మై) షతే దేవసూర్య బ్రహ్మచారీ తథోపాయ స మామ్పైతైషి
సూర్య పుతుస్స దీర్ఘాయు స్నమా మృతా | యూఁ స్వస్తి ముగ్గి ర్యాయు
సూర్య శ్చాస్తమా ఆపోను స్వాధీనర (శ్రీ నివాస శర్మైన్) ||

➤ సూ || ప్రత్యగాశిషం ఛైనం వాచయతి ||

(ఆశిః ఫలము పౌందునదిగా ఉండు ఈ కింది మంత్రమును చెప్పించవలెను.)

⇒ అధ్వనా మధ్వపతే శైష్మ స్వాధ్వనః పార మశీయ ||

⇒ (పదం) అధ్వనామ్ | అధ్వపతే | శైష్మస్య | అధ్వనః | పారమ్ | అశీయ ||

ఉపనయన ప్రథాన హోమః -

- సూ॥ ఉత్కముజ్య భాగాంత మత్తైనముత్తరా ఆహాత్ ర్మావయిత్వా ॥
చతుర్ధూహీతం గృహీత్వా ॥ కుమారః హవయిత్వా॥
- యోగాదీన్యాచస్నేష కుమారం హవయేష్టలు।

ద్వీతీయ చతుర్ధో త్రూయాత్ ఆచార్యో జుహుయాద్వయః॥

(ఈ క్రింది మంత్రములను వటునిచే చెప్పించి, హోమము

చేయించవలెను. కానీ రెండు, నాలుగు మంత్రములను ఆచార్యుడు మాత్రమే
చెప్పి వటువుచే హోమం చేయించవలెను.)

⇒ యోగేయోగే తవస్తుర్ వాజే వాజే హవామహో । సఖాయ ఇస్త్రు మూత యే
స్యాహో॥

⇒(పదం) యోగే యోగే । తవస్తురమ్ । వాజే వాజే । హవామహో । సఖాయః ।
ఇస్త్రుమ్ । ఊతయే । స్యాహో॥ । ఇస్త్రాయేద న్న మమ ॥

⇒ ఆచార్యో జుహుయాత్ - ఇమమగ్ను ఆయుష్ వర్షసే కృధి ప్రియః రతో
వరుణ నోమరాజన్ । మాతేవాస్త్ర్య అదితే శర్వయచ్ఛ విశ్వేదేవా
జరదష్ట్రీర్యద్రా స్తుత్యాహో॥ । అగ్నివరుణ నోమాదితి విశ్వేభ్యో దేవేభ్య ఇద
న్న మమ ॥

- ⇒ శతమిన్న శరదో అన్ని దేవా యత్తాన శ్చక్తా జరసన్ననునామ్ | పుత్రానో
యత్త పీతరో భవన్ని మా నో మధ్య రీరిషతా వయుర్గన్నే స్వాహా ||
- ⇒ (పదం) శతమ్ | ఇత్తా | ను | శరదః | అన్ని | దేవాః | యత్తా | నః | చక్తా |
జరసమ్ | తనునామ్ | పుత్రాసః | యత్తా | పీతరః | భవన్ని | మా | నః |
మధ్యాః | రీరిషతా | ఆయుః | గన్మోః | స్వాహా || దేవేభ్య ఇద న్న మమ ||
- ⇒ ఆచార్య జుహుయాత్ | అగ్నిష్ట ఆయుగ ప్రతరాస్తదా త్వగ్నిష్ట పుష్టిం
ప్రతరాజ్మణోతు | ఇణ్ణో మరుద్బుర్ బుతుధా కృణో త్వదిత్యై స్తే వసుభి
రాదధాతు స్వాహా || | అగ్నిస్త మరుతాదిత్య వసుభ్య ఇద న్న మమ ||
- ⇒ మేధాం మహ్య మజ్జిరనో మేధాః సప్తర్షయో దదుః | మేధాం మహ్యం
ప్రజాపతి ర్యైధా మగ్ని ర్దదాతు మే స్వాహా ||
- ⇒ (పదం) మేధామ్ | మహ్యమ్ | అజ్జిరసః | మేధామ్ | సప్తర్షయః | దదుః |
మేధామ్ | మహ్యమ్ | ప్రజాపతిః | మేధామ్ | అగ్నిః | దదాతు | మే |
స్వాహా || | అజ్జిరస్తప్త బుపి ప్రాజాపత్వగ్నిభ్య ఇద న్న మమ ||
- ⇒ అప్నురా సు చయా మేధా గన్ధర్వము చ యద్యశః | దైవీ యా మానుషీ
మేధా సా మా మాయవిశతా దిహా స్వాహా ||

⇒ (పదం) అప్నరాసు | చ | య | మేధా | గస్తర్యము | చ | యత్త | యశః |

దైవి | య | మానుషీ | మేధా | సా | మాము | ఆవిషతాత్త | ఇహా | స్వాహా ||

మేధాయా ఇద న్న మమ ||

⇒ ఇమమై వరుణ శుధి హవ మద్యచ మృదయ | త్వామవస్య రాచకే ||

⇒ (పదం) ఇమమ్ | మే | వరుణ | శుధి | హవమ్ | అద్య | చ | మృదయ |
త్వామ్ | అవస్యః | ఆ | చకే | స్వాహా || వరుణా యేద న్న మమ ||

⇒ తత్త్వా యమి టిప్పుడ్చా వస్తుమాన స్తదశాస్త్రే యజమానే హవిర్భిః |
అహోడమానే వరుణహ టోధ్యరుశలస మా న ఆయుః ప్ర మోహిః ||

⇒ (పదం) తత్త | త్వా | యమి | టిప్పుడ్చా | వస్తుమానః | తత్త | ఆ | శాస్త్రే |
యజమానః | హవిర్భిః | అహోడమానః | వరుణ | ఇహా | టోది | రుశలస |
మా | నః | ఆయుః | ప్ర | మోహిః | స్వాహా || వరుణా యేద న్న మమ ||

⇒ త్వన్నే అగ్నే వరుణస్య విద్యా స్తేవస్య హాడొవ యసిసీష్టాః | యజిష్టో |
వహ్నితమ శోశుచానే విశ్వా ద్వేషాసి ప్ర ముముగ్ధస్తృత్ ||

⇒ (పదం) త్వమ్ | నః | అగ్నే | వరుణస్య | విద్యాన్ | దేవస్య | హాడః | అవ |
యసిసీష్టాః | యజిష్టాః | వహ్నితమః | శోశుచానః | విశ్వా | ద్వేషాసి | ప్ర |
ముముగ్ధి | అస్తృత్ | స్వాహా || అగ్నేవరుణాబ్యా మిదన్న మమ ||

- ⇒ సత్యన్నే అగ్నివమో భవేతీ నెదిష్టో అస్య ఉపనో పుష్టా | అవ యక్ష నో
వరుణః రూణో హిహా మృదీకః సుహావో న ఏది ||
- ⇒ (పదం) సః | త్వమ్ | నః | అగ్ని | అవమః | భవ | ఊతీ | నెదిష్టః | అస్యః |
ఉపనుః | పుష్టా | అవ | యక్ష | నః | వరుణమ్ | రూణః | హిహా | మృదీకమ్ |
సుహావః | నః | ఏది | స్వాహా || అగ్నివరుణాభ్య మిదన్న మమ ||
- ⇒ త్వమగ్నే అయస్యయా సన్మనసా హితః | అయసన్ హవ్య మూహిషేవయా
నే ధేహి భేషజః స్వాహా ||
- ⇒ (పదం) త్వమ్ | అగ్ని | అయసి | అయసన్ | మనసా | హితః | అయసన్ |
హవ్యమ్ | ఊహిషే | అయా | నః | ధేహి | భేషజమ్ | స్వాహా || అయస గ్నయ
ఇద న్న మమ ||

తతః ఆచార్యో జుహోతి, ఇధ్యసన్నహనం. . . . జయాది ప్రతిపద్యతే ||
సావిష్ట కృతః హత్య | శమ్య అపోహ్య (నాత్త లేపకార్యం విద్యతే, న
పరిధ్యజ్ఞానాది) ||

అస్మైన్నుపనయన కర్మణి యజుర్వేష ప్రాయశ్చిత్తం కరిష్యేష ||

⇒ ఓం భువ స్వాహా || వాయవ ఇద న్న మమ ||

అనాజ్ఞాతమిత్యాది పరీషచనాస్తం కృత్య || అహంభో అభివాదయే ||

సావిత్ర్యప దేశః -

➤ సూ॥ అపర్ణగ్నిం ఉదగర్ణం కూర్చున్నిధాయ। తస్మైన్నుత్తరణ
యజ్ఞపౌష నేతేప విశతి॥

⇒ రాష్ట్రభృద స్వాచార్యస్త్వి మా త్వద్యేషమ్॥

కూర్చు లక్షణమ్ -

- కూర్చుంతు త్రివిధం జ్యేయం ఉత్తమం మధ్యమాధమం।
నవభిస్సుప్త భిర్దర్భైః పంచభిర్దంధి సంయుతం।
తన్మాలం ద్వాదశాంగుల్యం తదగ్రం చతురభ్యలమ్॥
- కూర్చుగేతు గీర్హేవీ కూర్చుమధ్యతు పార్వతి।
కూర్చుమూలే స్థితాగంగా ఏతాః కూర్చుధిదేవతాః॥
- ఆచార్యయ వటుః కూర్చుం దద్వాదగ్ర ముదగ్యథా।
తథా నిధాయ తత్కుర్చు రాష్ట్రభృద్యజ్ఞపో గురుః॥

➤ సూ॥ పురస్తాత్ ప్రత్యబ్దాసీనః కుమారో దక్షిణేన పాణినా దక్షిణం
పాదమన్వారభ్యాహ సావిత్రిం భో లనుబ్రాహీతి॥

➤ తస్మాతన్వాహ తత్పవితురితి పచ్ఛేధర్షశః తతస్సర్వాం వ్యాహాతీ
ర్యహాతాః పాదాదిష్యంతేషువా తథార్థర్థయోరుత్తమాం కృత్స్నాయాం ||

⇒ ఓం భూః। తథ్స్తవితు ర్యారేణ్యమ్। ఓం భుహః। భగ్రో దేవస్య ధిమహి। ఓం
సువః। ధియో యోనః ప్రచోదయుత్తు॥

- ⇒ ఓం భూః । తథ్నితు ర్వరేణ్యం భగ్రో దేవస్య ధీమహి । ఓం భువః । ధియో
యో నః ప్రచోదయాత్ ॥ (అర్థర్చశ స్పావిత్తి గాయత్రీ)
- ⇒ ఓఃసువః ॥ తథ్నితు ర్వరేణ్యం భగ్రో దేవస్య ధీమహి ధియో యో నః
ప్రచోదయాత్ ॥ (అనవానం సావిత్తి గాయత్రీ పారః)

➤ సూ ॥ కుమార ఉత్తరేణమంతేణోత్తరమోష్ట ముహస్సుశతే ॥

(వటుడు వెంటనే తూర్పుగా తిరిగి కింది మంత్రమును చెప్పించుకుని చేతిలో
నీరు పోసుకుని తన కుడి చెవినుండి ప్రారంభించి పై పెదవి మీదుగా ఎడమ చెవి
వరకు తుడుచుకుని ఆచమించి పడమరకు తిరుగవలెను.)

⇒ అప్యద మసా సామ్య ప్రాణ స్వం మే గోపాయ ॥

⇒ (పదం) అప్యదమ్ | అసా | సామ్యః | ప్రాణః | స్వమ్ | మే | గోపాయ ॥

➤ సూ ॥ కర్మాపుత్తరేణ ॥

(వటుడు కింది మంత్రమును చెప్పించుకుని తన రెండు చెవులను ఒకమారు
ముట్టుకొనవలయును)

⇒ బ్రహ్మాణ ఆణీష్ఠః ॥

⇒ (పదం) బ్రహ్మాణః | ఆణీష్ఠః ॥

దండ గ్రహణమ్ -

➤ సూ॥ దండముత్తరేణ దత్తే । పాలాశేదండ్ బ్రాహ్మణ్ నైయుగ్రోద
స్క్రందజో అవాభ్గ్రో రాజన్యస్య బాదర చౌదుంబరోవా వైశ్వస్య ॥

(బ్రాహ్మణునికి మోదుగ దండము, క్షత్రియునకు మట్టి ఉడ, వైశ్వునకు
రేగుకట్ట గానీ మేడికానీ దండములుగా స్వీకరించవలెను.)

⇒ సుశ్రవ స్నుశ్రవసం మా కురు యథాత్మ్యా సుశ్రవ స్నుశ్రవా అస్యేవ
మహా సుశ్రవ స్నుశ్రవా భూయాసః యథా త్యా సుశ్రవ స్నుశ్రవో
దేవానాన్నిధిగోవో కస్యేవమహాం బ్రాహ్మణానాం బ్రహ్మణో నిధిగోవో
భూయాసమ్మ ॥ (పదం) సుశ్రవసః । సుశ్రవసం । మా । కురు । యథా ।
త్యమ్ । సుశ్రవః । సుశ్రవాః । అసీ । ఏవ । మహామ్ । సుశ్రవః । సుశ్రవాః ।
భూయాసమ్మ । యథా । త్యమ్ । సుశ్రవః । సుశ్రవః । దేవానామ్ । నిధిగోపః ।
అసీ । ఏవమ్ । అహమ్ । బ్రాహ్మణానామ్ । బ్రహ్మణః । నిధిగోపః ।
భూయాసమ్మ ॥

➤ సూ॥ స్ఫృతం చము ఇత్యేత ద్వాచయుత్యా ॥

(కింది మంత్రములను వటునిచే చెప్పించవలెను.)

⇒ స్ఫృతజ్ఞామ్ స్ఫృతజ్ఞచ మే తన్మ ఉభయః ప్రత
⇒ న్నిష్ఠా చ మేనన్సా చ మే తన్మ ఉభయః ప్రతః

- ⇒ శ్రద్ధా చ మేవ్శర్థ్యా చ మే తన్మై ఉభయః ప్రతం
- ⇒ విద్యా చ మేవిద్యా చ మే తన్మై ఉభయః ప్రతః
- ⇒ శ్రుతజ్ఞా మేవ్శ్రుతజ్ఞా మే తన్మై ఉభయః ప్రతః
- ⇒ సత్యజ్ఞా మే నస్తతజ్ఞా మే తన్మై ఉభయః ప్రతః
- ⇒ ప్రతజ్ఞా మే ప్రతజ్ఞా మే తన్మై ఉభయః ప్రతః
- ⇒ స్తుపశ్చ మే నతపశ్చ మే తన్మై ఉభయః ప్రతః
- ⇒ ప్రతజ్ఞా మేవ ప్రతజ్ఞా మే తన్మై ఉభయః ప్రతః
- ⇒ యద్విష్ట్రాణానాం త్రిష్ట్రాణి ప్రతః యదగ్నే స్నేహస్య సప్తజూపతికస్య
సదేవస్య సదేవరాజస్య సమనుష్యస్య సమనుష్య రాజస్య సపీత్కస్య
సపీత్కరాజస్య సగంధర్యాపుర స్క్రస్యా యన్మై ఆత్మన ఆత్మని
ప్రతస్నేనావహా సర్వపతో భూయాసమ్ ||
- ⇒ (పదం) స్మృతమ్ | చ | మ్ |

➤ సూ || గురవే వరం దత్య | గురోవరంతే దదామీతి || ఆచార్యస్సప్తదశ
కృత్యోపాస్య ||

⇒ ఓం దేవస్య త్వా సవితుః ప్రసవేశ్వినో ర్షిహుభ్యం పూష్ణో హస్తాభ్యం
 ప్రతిగుష్టామి। రాజుత్వా వరుణో నయతు దేవి దక్షిణే నోమాయ వాసః।
 తేనామృతత్వ మశ్యామ్ | వయో దాత్రే | మయో మహ్యమస్తు
 ప్రతిగ్రహీత్రే | క ఇదం కన్యా అదాత్రే | కాముః కామాయ | కామో దాతా |
 కాముః ప్రతిగ్రహీతా | కాముః సముద్ర మావిశ | కామేన త్వా ప్రతి
 గుష్టామి | కామైతత్తే | ఏషా తే కాముదక్షిణా | ఉత్తాసస్త్వాయభీరసః
 ప్రతిగుష్టాతు॥

➤ సూ॥ ఉదాయుషేత్యభ్యాప్య వాచయతి ॥

(కెంది మంత్రమును ఆచార్యుడు చెప్పి వటుని లేవదిని వటుని చేత
 చెప్పించవలెను.)

⇒ ఓం ఉదాయుషా స్వాయుషౌ దీపధీనాః రసేనో త్వర్షస్యస్య శుష్మృణో దస్తా
 మమృతాః అను॥

⇒ (పుదం) ఉదాయుషా | స్వాయుషా | ఉదీపధీనామ్ | రసేనా | ఉత్వర్షస్యస్య |
శుష్మృణా | ఉదస్తామ్ | అమృతాః | అను॥

➤ సూ॥ ఉత్తరై రాదిత్య ముపతీష్టత్ ||

(కెంది మంత్రము వటునిచే చెప్పించుచు సూర్యునకు నమస్కారము చేయించవలెను.)

⇒ తచ్చకు రైవహితం పురస్తా చ్ఛక ముచ్చరత్

⇒ ప్రశ్నమ శరద శ్వత్

⇒ జ్యోతిష్మ శరదశ్వత్

⇒ నృష్టామ శరదశ్వతం

⇒ మోదామ శరదశ్వతం

⇒ భవామ శరదశ్వతః

⇒ శృణవామ శరదశ్వతం

⇒ ప్రథివామ శరదశ్వత్

⇒ మజీతాస్యామ శరదశ్వత్

⇒ జ్యోతిష్మ సూర్యస్తుశే

కామ్య విధి: -

➤ సూ॥ యంకామయేత నాయమచ్చిద్యతేతి తముత్తరయా దక్షిణే హస్తి గృహీణాయాత్ ||

(స్నాతక ప్రతి పర్యంతం ఈ వటుడు నన్ను విడువకుండా ఉండవలెనని ఆచార్యుడు కోరినచో ఈ కింది మంత్రము చెప్పి కుడిచేతితో వటుని కుడిచేయు పట్టుకోనవలెను.)

⇒ యస్మై స్తుతశ్చ భవ్యశ్చ సర్వేలోకా స్తుమహితః । తేన గృష్ణమి త్వా మహం మహ్యం గృష్ణమి త్వా మహం ప్రజాపతినా త్వా మహ్యం గృష్ణమి
(శ్రీనివాస శర్మన్) ॥

➤ సూ ॥ త్యహమేత మగ్నిం ధారయన్తి । ఖారలవణ వర్ధనంచ ।

(ఈ మూడు రోజులను అగ్నినవచ్చినముగా నిలుపవలెను. కారము, ఉప్పు, పులుపు విడువవలెను.)

అగ్నికార్యమ్ -

వటురాచమ్య . . . ప్రాణానాయమ్య, శుభతిథో, శ్రీపరమేశ్వరముద్దిశ్య
శ్రీపరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం, మమ ఆయుర్వర్చో యశో బలాభివృద్ధ్యర్థం
ప్రాతరగ్నికార్యం కరిష్యా ॥

● పరిపేచన మస్తః -

⇒ పరిత్వాగ్నే పరిమృజా మ్యయుషా చ దనేన చ । సుప్రజాః ప్రజయా
భూయాసః సువీరో వీరై సువర్పా వర్పసా సుపోషః పోషై సుగ్రహో గృహై
సుపుత్రిః పత్యా సుమేధా మేధయా సుత్రహ్మై బ్రహ్మాచారిభిః ॥

(పరిమృజ్య, అలబ్స్రాత్య, పరిషిచ్య)

- సమిద్ధోమః— ప్రణవోచ్చారణ పూర్వకం పరిత్యా, మశ్శాన్తే సమిదు జ్ఞాపులయాత్త)
- ⇒ అగ్నయే సమిదు మార్కార్పణం బృహత్తే జ్ఞాతవేదనే యథా త్వ మగ్నే సమిద్యసు వీపం మామాయుషో వర్పసా సన్యా మేధయూ ప్రజయూ పశుభి ర్విహ్నావర్పసే నాన్యా ద్వేన సమేధయ స్వాహా । (అగ్నయ ఇద న్న మమ)
- ⇒ ఏహోఽస్యధిషీమహి స్వాహా । (అగ్నయ ఇద న్న మమ)
- ⇒ సమిదసి సమేధిషీమహి స్వాహా । (అగ్నయ ఇద న్న మమ)
- ⇒ తేజోఽసి తేజో మయి ధీషీ స్వాహా । (అగ్నయ ఇద న్న మమ)
- ⇒ అపో అద్యాస్యచారిషా రసేన సమస్యక్షుషిషా । పయస్యా అగ్ను ఆగము స్తం మా సుస్యుజ వర్పసా స్వాహా । (అగ్నయ ఇద న్న మమ)
- ⇒ సం మార్గే వర్పసా సృజ ప్రజయ చ ధనేన చ స్వాహా । (అగ్నయ ఇద న్న మమ)
- ⇒ విద్యున్మై అస్య దేవా ఇన్సై విద్యు ధ్నమార్పిభి స్వాహా । (ఇన్సైయేద న్న మమ)
- ⇒ అగ్నయే బృహత్తే నాకాయ స్వాహా । (అగ్నయే బృహత్తే నాకాయేద న్న మమ)

అవధూత దత్తపీరమ్ - వేదనిధియోజనా

- ⇒ ద్వావాపుధివీభ్యాః స్వాహా ॥ (ద్వావాపుధివీభ్యా మిద న్న మమ)
- ⇒ ఏషా తే అగ్నే సమిత్తయా వర్ధస్త్వ చావాప్యయస్య చ తయావహా వర్ధమానే
భూయాస మాప్యయమానశ్చ స్వాహా ॥ (అగ్నయ ఇద న్న మమ)
- ⇒ యో మాగ్నే భాగినః సస్త మధాభాగ ఛైకీరపత్యబ్ధాగ మగ్నే తజ్ఞరు
మామగ్నే భాగినజ్ఞరు స్వాహా ॥ (అగ్నయ ఇద న్న మమ)
- ⇒ సమిధ మాధాయగ్నే సర్వత్తో భూయాసః స్వాహా ॥ (అగ్నయ
ఇదన్న మమ)
- ⇒ భూస్మాహా ॥ (అగ్నయ ఇద న్న మమ)
- ⇒ భువ స్మాహా ॥ (వాయవ ఇద న్న మమ)
- ⇒ సువ స్మాహా ॥ (సుర్యాయేద న్న మమ)
- ⇒ భూర్ఖవ సువ స్మాహా ॥ (ప్రజాపతయ ఇదన్న మమ) ॥

{అన్త తూష్ణిం పరిసమూహ్యా}

● ఉపస్థానమ్

- ⇒ యత్తే అగ్నే తేజు స్తునాహ స్తేజుస్య భూయాసః యత్తే అగ్నే వర్ధస్తునాహః
వర్ధస్య భూయాసః యత్తే అగ్నే హర స్తునాహః హరస్య భూయాసమ్ ॥
- ⇒ మయి మేధాం మయి ప్రజాం మయ్యగ్ని స్తేజో దధాతు

అవధూత దత్తపీరమ్ - వేదనిధియోజనా

- ⇒ మయి మేధాం మయి ప్రజాం మయిస్తై జ్ఞానియ స్థధాతు
⇒ మయి మేధాం మయి ప్రజాం మయి సూర్యే భూజో దధాతు॥

భస్మ గ్రహణ మన్మః -

- ⇒ మాన స్తోక తనయే మాన ఆయుషి మా నో గోపు మా నో అశ్వము రీరిషః।
వీరా న్యా నో రుద్ర భామితో వధీర్ హవిష్మనో నమసా విధేమ తే॥

భస్మ ధారణ మన్మః -

- ⇒ త్ర్యయుష జ్ఞామదగ్నేః కశ్యపస్య త్ర్యయుషమ్ | యద్దేవానా త్ర్యయుష స్తన్మే
అస్తు త్ర్యయుషమ్ ||

(భస్మనా శిరో లలాట వక్షస్మున్మేషు తిలకాని కుర్యాత్ |)

- ◆ మేధావీ భూయాసమ్ (లలాట్) |
- ◆ తేజస్సీవ్ భూయాసమ్ (దక్షిణ స్కృష్టే) |
- ◆ వర్షస్సీవ్ భూయాసమ్ (వామ స్కృష్టే) |
- ◆ బ్రహ్మవర్షస్సీ భూయాసమ్ (హృదయ్) |
- ◆ ఆయుష్మాన్ భూయాసమ్ (కణ్ఠే) |
- ◆ అన్యాదో భూయాసమ్ (నాభో) |
- ◆ యశస్సీవ్ భూయాసమ్ (గ్రీవాయాం) |

+ సర్వసమృద్ధో భూయాసమ్ (మూర్ఖని) ||

అగ్నిపథూత ప్రాయశ్చిత్తః -

⇒ పునస్త్ర్యావదిత్య రుద్రా వసువ స్నమిష్టతాం పున ర్ఘృహ్మణో వసునీథ యజ్ఞః ।
ముతేన త్వ న్యనువో వర్ధయస్వ సత్య స్నమ్య యజమానస్య కామూ సామ్యహో ॥
(అగ్నియే వసునీథాయేద స్న మమ)

ఓం స్వాహా ॥

- శ్రద్ధాం మేధాం యశః ప్రజ్ఞాం విద్యాం బుద్ధిం శ్రియం బలమ్ ।
- ఆయుష్య స్తేజు ఆరోగ్య స్నేహి మే హవ్యవాహని ।
- శ్రియ స్నేహి మే హవ్యవాహన ఓస్నమ ఇతి ॥
- యస్య స్ఫుత్య చ నామోక్య తపో హోమక్రియావదిషు ।
- న్యానం సంపూర్ణతాః యాతి సద్యేవన్నే పుత్రాశనమ్ ॥
- మస్తుహినం క్రియాహినం భక్తిహినం పుత్రాశని ।
- యద్భుతస్తు మయా దేవ పరిపూర్ణం తదస్తు తే ॥

అనేన ప్రాతరగ్నికార్య, (సాయమగ్నికార్య) సమిదాధానేన భగవాన్ సర్వత్కృక
శ్రీయజ్ఞశ్వర సుప్రీణాతు । ఏతత్తీ పులం శ్రీ పరమేశ్వరార్పణమస్తు ॥

(గోత్ర ప్రవరోచ్చారణమ్ - వంశబుషి స్నేరణమ్)

చతుస్సాగర పర్యాస్తం గోత్రాహ్వాణబ్య శుశ్రభం భవతు । (కాశ్యపాయవత్సార
- సైద్ధువ) (త్రాయ్రేయ) ప్రవరాన్విత (కాశ్యప) సగోత్రః, ఆపస్తమ్య సూత్రః, తైత్తిరీయ
కృష్ణ యజు శాశ్వతాంద్యాయా, ... శర్మావహం భో అభివాదయే ।

అగ్ని కార్య ప్రయోగ స్నమాపుః

➤ సూ॥ ఏవమన్యస్నైన్నపి సదారణ్యదేధానా హృత్య॥

(ఈ ప్రకారము దీక్షన్తము నుండి స్నాతకము వరకూ ప్రతిరోజు ప్రాతస్నాయం కాలములందు లౌకికాగ్నిలో అగ్నికార్యము చేయవలెను)

సంశాసనమ్ -

➤ సూ॥ ఉత్తరయా సాశాస్త్రి॥

(ఈ క్రింది మంత్రములచే ఆచార్యుడు వటుని ఆజ్ఞాపించవలెను.

ఆచార్యుడు మన్త్రములచే ప్రశ్నించవలెను. వటువు బాధం అనవలెను.)

⇒ బ్రహ్మాచార్యస్తి ? - బాధం॥

⇒ అపోఽశానా ? - బాధం॥

⇒ కర్మకురు ? - బాధం॥

⇒ మాసుషుష్టిః ? - బాధం॥

⇒ భిక్షాచర్యం చర ? - బాధం॥

⇒ ఆచార్యాదీనో భవ ? - బాధం॥

○ బ్రహ్మాచార్యస్య పోశాన్ త్యనుశిష్యం వటుం గురుః।

బాధమిత్యేవ సర్వత్త ప్రతిబ్రూయాస్తుతో వటుః॥

భిక్షాచరణం -

➤ సూ॥ సా శాసనాన్తే భిక్షాచరణం। అథాన్యై అరిక్తం పొత్తం
ప్రయచ్చన్నాహ మాతరమేవాగ్రే భిక్షస్యుతి । తతో గురుం మాతరం
అన్యగుశ్చ పుద్ధాన్నమస్తుర్యాత్ । భిక్షాం యాచయేత్॥

(సల్శాసన అయిన తరువాత భిక్షను యాచించవలెను. శాసనానంతరం
ఆచార్యుడు ఏదైనా ఒక వస్తువుతో కూడిన భిక్షాపాత్ర నిచ్చి మందు తల్లి నే
యాచింపుమని చెప్పవలెను. (తల్లికి, ఆచార్యునుని, ఇతర పెద్దలందరికీ
నమస్తరించి భిక్షను యాచించవలెను.)

○ ఆది మధ్యావసానేషు భవచ్ఛట్టోప లక్షితః ।

భ్రాహ్మణ క్షత్రియ విశాం భిక్షాచర్యం యథాక్రమమ్ ॥

(భ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, ప్రైశ్యలు భవశట్లమును క్రమంగా, మొదట, సదుమ,
కొనను చేర్చి భిక్ష చేయవలెను. వివరణ భిక్షాక్రమంలో ఈయటడినది.)

➤ సూ॥ భవతి భిక్షాం దదాత్మ్యతి స్త్రియం భవాన్తో । భవాన్ భిక్షాం దదాత్మ్యతి
పురుం యాచయేత్॥

(భవతి భిక్షాం దదాతు అని స్త్రీలను, భవాన్ భిక్షాం దదాతు అని
పురుషులను యాచింపవలెను.)

భిక్షాక్రమము

చతున్స్యగరపర్యం----- శర్మ అహంఖో అభివాదయే

(తల్లి ఒక పళ్ళములో బియ్యము పోసుకుని బంగారముతో కానీ వెండితో
గానీ చేయించిన గిన్నెను పళ్ళములో వేసుకోవలెను. వటుడు కుడిచేతితో తన

కుడిచెవిని పట్టుకుని పై విధముగా తన ప్రవరను ఉచ్చరించి తల్లికి పాదాభివందనం చేసి, తన నడుముకు కట్టిన వస్తుము కొనను రెండుచేతులతో పట్టుకొవలేను. తల్లి ఆ పళ్ళములోని బియ్యమును గిన్నెతో మూడు సార్లు వటుడు పట్టుకున్న వస్తుమునందు బియ్యమును ఉంచవలేను. మూడసారి గిన్నెతో సహ వస్తుములో ఉంచవలేను. దక్కిణ, ఉంగరము ఇచ్చుట ఆచారముగా ఉన్నది.)

బ్రాహ్మణులు - - భవతి భిక్షాందేహి	(అని స్త్రీలను,)
భవాన్ భిక్షాం దదాతు	(అని పురుషులను)
క్షత్రియులు - - భిక్షాం భవతి దేహి	(అని స్త్రీలను,)
భిక్షాం భవాన్ దదాతు	(అని పురుషులను)
వైశ్యులు - - భిక్షాం దేహి భవతి	(అని స్త్రీలను,)
భిక్షాం దదాతు భవాన్ అని పురుషులను యాచింపవలెను.	

- గాయత్రీం గురుడా దిష్టోం తిష్ఠున్నా సూర్యమభ్యన్తీ।
సూర్యేస్త శిఖిరం ప్రాప్త సాయం సంధ్య ముపక్కమేతీ।
  - అగ్నికార్యం తతః కుర్యాత్మణింధ్యయో రుభయోరపి।
తతోభివాదయేద్యుద్ధాం నసావహమి త్రిభువన్॥

(పటుడు గురూపదేశమైన గాయత్రీ మంత్రమును సూర్యుడు పడమటి కొండకు చేరు వరకు నిలిచి వల్లించి సాయం సంధ్యను ప్రారంభించి నిత్యము రెండు పూటలూ చేయుచుండవలేను. సంధ్యావందన అయిన తరువాత రెండు

పూటలు అగ్నికార్యము చేయలనేను. తరువాత తన పువర చెప్పి పెద్దలకు అభివాదము చేయవలేను.)

➤ సూ॥ వాసశ్చతుణ్ణి ముత్తరయా దత్తేన్యత్పరిధాప్య॥

(నాల్గురోజుల దీక్షానంతరం వటుడు వస్తుమును విడిచి నూతన వస్తుములను మంత్రయుక్తంగా ధరించవలేను.)

(ఆచార్యుడు 17 సార్లు ప్రణాలము చేసి కీంది మత్తముచే వటుడిచ్చు వస్తుములను పుచ్చుకోనపలేను.)

⇒ యస్య తే ప్రథమవాస్యా హరామస్త న్యా విశ్వే అవస్త దేవః। తన్య
బ్రాతర స్నేహాంధో వర్ధమాన మనుజాయన్యాం బహవ స్నేజాతమ్॥

➤ సూ॥ గురో వాసస్తే దదామి॥ ఇతి దద్యాత్॥

13. పాలాశ కర్మ

మోదుగ చెట్టు మొదలుచేయు సంస్కరము.

➤ సూ॥ కేచిత్ పాలాశం కర్మ కుర్వాతి త్రీణ్యహని ప్రత్యహ మామ
బైకమాచరేత్॥ చతుర్థహస్యన్న సగ్గ స్క్రార్ణ సగ్గ స్క్రత్యాచార్యణ
సహప్రాచీముదీచీంవా దిశముపనిష్టమ్య॥ పలాశమృకముపాగమ్య॥

(పాలాశ కర్మను చేయడం కొందరి ఆచారము. ఉపనయనదీక ఓరోజులు ఆమభిక్ చేసి నాల్గురోజున ఆభిక్షచే అన్నము వండి, ఆచార్యునితో సహ

అవధూత దత్తపీరమ్ - వేదనిధియోజనా

వటువు రామము యొక్క తూర్పునకు గానీ ఉత్తరమునకు గాని వెళ్ళి మొదుగ చెట్టు ఎదుట ఈ పాలాశ కర్కును చేయవలెను. అగ్నికి ఉత్తరమున మొదుగకొమ్మ పాతి దాని వద్ద చేయుట ఆచారము.) ఆచార్యుడు ఆచమించి పాలాశకర్కు సందర్భంగా గణపతిపూజ , పుణ్యహావాచనములు చేసి పాలాశకర్కు సంకల్పం చేయవలెను.

ఆచమ్య . . . ప్రీత్యర్థం మమ కుమారస్య ఆయుష్మాభివృద్ధ్యర్థం ప్రణవ శ్రద్ధా మేధా జనన సిద్ధ్యర్థం పాలాశ కర్కు కరిష్యమాణః గణపతిపూజాం కృత్యా, పుణ్యహం వాచయిత్యా॥ మమ కుమారస్య ప్రణవ శ్రద్ధా మేధా జనన సిద్ధ్యర్థం పాలాశ కర్కు కరిష్య॥-

➤ సూ॥ పలాశమూలములం కృత్య తత్త త్రీణ్యదగప వర్గాణి స్థండిలం

కల్పయిత్యా॥ తేషుయథాః తత్తన్మృంత్రైః ప్రణవ శ్రద్ధా మేధా దేవతాః ఆవాహ్య

॥

⇒ ఓం యశ్చస్తసా మృషభో విశ్వరూపః। చస్తోభ్యోన్ ద్వముతాధ్వంబభూపా॥ స

మ్నో మేధయా స్పృషోతు॥ అమృతస్య దేవ ధారణో భూయాసమ్॥

⇒ శరీరం మే విచర్షణమ్॥ జిహ్వ మే మధుమత్తమా॥ కర్మభ్యం భూరి

విశువమ్॥ బ్రహ్మణః కోశోని మేధయా పిహితః॥ శ్రుతం మే గోపాయ॥

ప్రణవమూవాహ్యమి స్థాపయమి పూజయమి॥

- ⇒ ఓం శ్రద్ధయాగ్ని స్నమిధ్యతే | శ్రద్ధయా విష్టతే హవిః | శ్రద్ధాం భగ్యు మూర్ఖని |
పచొ వేదయామని |
- ⇒ ప్రియః శ్రద్ధ దదతః | ప్రియః శ్రద్ధ దిదాసతః | ప్రియం భోజేషు యజ్యసు |
ఇదం మ ఉదిత జ్ప్రాధి |
- ⇒ యథా దేవా అసురేషు | శ్రద్ధా ముగ్రేషు చక్రిరే | ఏం భోజేషు యజ్యసు |
అస్క్రాక ముదిత జ్ప్రాధి |
- ⇒ శ్రద్ధా నేవా యజమానాః | వాయుగోపా ఉపాసతే | శ్రద్ధాఽ హృదయ్యయా
వక్కాత్మా | శ్రద్ధయా హూయతే హవిః |
- ⇒ శ్రద్ధాం ప్రాతర్హవామహో | శ్రద్ధాం మధ్యన్నినం పరి | శ్రద్ధాఽ సూర్యస్య నిముచి |
శ్రద్ధ శ్రద్ధాపయేహ మా |
- ⇒ శ్రద్ధా దేవా సధివన్సు | శ్రద్ధా విశ్వమిద జ్ఞాగత్ | శ్రద్ధా జ్ప్రామస్య మాతరమ్ |
హవిషా వర్ధయామని || శ్రద్ధామావాహయామి స్థాపయామి పూజయామి ||
- ⇒ ఓం మేధా దేవీ జుపమాణా న ఆరగా ద్వ్యశ్వాచీ భద్రా సుమనస్యమానా |
త్వయా జష్టా నుదమానా దురుక్తా న్యుహ ద్వదేమ విదధే సువీరాః |
- ⇒ త్వయా జష్ట బుమి ర్ఘపతి దేవి త్వయా బ్రహ్మ గత్స్థీ రుత త్వయా | త్వయా
జష్ట శ్చిత్తు విష్టతే వసు సా నే జుపస్య ద్రవిణోన మేధే |

- ⇒ మేధాం మ ఇన్నో దదాతు మేధాం దేవీ సరస్వతీ | మేధాం మే అశ్వినా పుభా
వాధత్తాం పుష్టిరస్తజో |
- ⇒ అప్సరాసు చ యా మేధా గణ్ఠర్యేషు చ యన్నునః | దైవిం మేధా సరస్వతీ
సామాం మేధా సురభి ర్షుపత్తాః స్వాహా |
- ⇒ ఆమాం మేధా సురభి ర్యిశ్వరూపా హిరణ్యవర్ణా జగతీ జగమ్యా | ఊర్జస్వతీ
పయసా పిస్వమానా సా మాం మేధా సుపుత్రీకా జపస్తామ్ ||
- ⇒ మయి మేధాం మయి ప్రజోం మయ్యగ్ని ప్రేజో దధాతు మయి మేధాం మయి
ప్రజోం మయిస్త్ర ఇల్లియ స్థధాతు మయి మేధాం మయి ప్రజోం మయి
సూర్య భ్రాహో దధాతు || మేధామావాహయామి స్థాపయామి పూజయామి ||

ప్రణవ శ్రద్ధా మేధా దేవతాబ్ధీనమః ధ్యాన ఆవాహనాది పోడశోపచార పూజాం
కరిష్య | (నివేదన కాలే) అపూర్వసహిత కుసలాన్నం నివేదయేత్ || ప్రణవ శ్రద్ధా
మేధా సుప్తీతా స్నేహసున్నా వరదా భవస్తు ||

పాలాశహోమః -

ఆచమ్య . . . ప్రాణానాయమ్య, ఏవం-ప్రీత్యర్థం మమ కుమారస్య
ఆయుష్యభి వాద్యర్థం ప్రణవ శ్రద్ధా మేధా జనన సిద్ధ్యర్థం పాలాశ హోమం
కరిష్య ||

అగ్నిస్తనాది ఆజ్యబ్రాహ్మే ఉత్తరైః మంత్రైః కుమారః హవయత్వా॥

- ⇒ ఓం యశ్చస్తసా మృషభో విశ్వరూపః। చన్దోభ్వో ధ్యమూతాధ్వంబభూపః। స్తోమో మేధయౌ స్పుణోతు। అమృతస్య దేవ ధారణో భూయసు స్వాహా॥
చన్దోభ్య ఇద న్న మమ॥
- ⇒ శరీరం మే విచర్షణమ్। జిహ్వ మే మధుమత్తమా। కర్ణాభ్యాం భూరి
విశువమ్। బ్రహ్మాణః కోశాని మేధయౌ పీహితః। తుతం మే గోపాయ
స్వాహా॥ చన్దోభ్య ఇద న్న మమ॥
- ⇒ ఆపహాన్తి వితన్యానా। కుర్యాణా చీర మాత్రసః। వాసాణి మమ
గావశ్చ। అన్నపానే చ సర్వదా। తతో మే శ్రియ మాపహా। లోమశాం
పశుభి స్నహా స్వాహా॥ చన్దోభ్య ఇద న్న మమ॥
- ⇒ ఆ మా యస్తు బ్రహ్మాచారిణ స్వాహా॥ చన్దోభ్య ఇద న్న మమ॥
- ⇒ వి మా యస్తు బ్రహ్మాచారిణ స్వాహా॥ చన్దోభ్య ఇద న్న మమ॥
- ⇒ పు మా యస్తు బ్రహ్మాచారిణ స్వాహా॥ చన్దోభ్య ఇద న్న మమ॥
- ⇒ దమాయస్తు బ్రహ్మాచారిణ స్వాహా॥ చన్దోభ్య ఇద న్న మమ॥
- ⇒ శమాయస్తు బ్రహ్మాచారిణ స్వాహా॥ చన్దోభ్య ఇద న్న మమ॥

- ⇒ యశో జన్మేసాని స్వాహా ॥ చన్మోభ్య ఇద న్న మమ ॥
- ⇒ శైయాన వస్యనోకసాని స్వాహా ॥ చన్మోభ్య ఇద న్న మమ ॥
- ⇒ త వ్యాభగ ప్రవిశాని స్వాహా ॥ చన్మోభ్య ఇద న్న మమ ॥
- ⇒ సమాభగ ప్రవిశ స్వాహా ॥ చన్మోభ్య ఇద న్న మమ ॥
- ⇒ తస్మిన్నహస్తశాఖే । నిభగాహ వ్యయ మృజే స్వాహా ॥ చన్మోభ్య ఇద న్న మమ ॥
- ⇒ యథావపః ప్రవత్తా యన్ని । యథా మాసా అహర్జరమ్ । ఏవమ్మాం బ్రహ్మాచారిణః । ధాత రాయస్తు సర్వత స్వాహా ॥ చన్మోభ్య ఇద న్న మమ ॥
- ⇒ ప్రతివేశోనసి ప్ర మా భాషా ప్ర మా పద్యస్వ స్వాహా ॥ చన్మోభ్య ఇద న్న మమ ॥

తతః ఆచార్యోజుపుయాత్ -

ఇధ్యసన్నహనా న్యదిఖస్సఃస్పుక్యాగ్నౌ ప్రహరతి । రుద్రాయ
తస్తిచరాయేదం నమము । అపణపస్పుక్య । జయాది ప్రదిపద్యతే । సావిష్టకృతా
పుత్రా । శమ్య లవోప్య (నాత్రలేపకార్యం విద్యతే, నపరిధ్యజ్ఞనాది) ।
అనాజ్ఞాతమితి పరిపేచనాస్తం కృత్యా । స్వస్తి శద్భాం ----- అహంభో అభివాదయే ॥

○ సంత్యజ్య మేఖలూదీని బ్రహ్మసూత్రం వినావటుః।

సర్వం పలాశే నిక్షిప్య నవాన్యన్యనిధారయేత్॥

- సూ॥ తతః పలాశమూలే దండం విస్మయ్॥ సుశ్రవ ఇతి మంత్రేణ
అన్యదండమాదాయ॥
- రేవతీస్వతి ద్వాభ్యం వాసోమథిమస్త్యః యా అక్షస్తస్తువయన్నితి తిస్మధిః
పరిధాప్యః॥
- (ఆచార్య-) పరీదమితి పరిహాతం కుమారమథిమస్తుయతే। ఇయస్తురుక్తేతి
ద్వాభ్యం మేఖలాం ధారయిత్వా॥ త్రిమధురేణ బ్రాహ్మణాన్మజయిత్వా॥
- ప్రకృతమనుసరామః। ఉపోతస్య ధర్మః ఉపదిష్టఃః। ఆభ్యుదయికం,
కర్మః పుణ్యహం వాచయిత్వా॥ సహచార్యే గృహమాచ్చదితి॥
-ఉపనయన ప్రకరణం సమాప్తం-

14.ఉపాకర్మ

క్రావణ్యం పౌర్ణమాస్యం అనేన ప్రకారేణ కుర్యాత్తేర్॥

(క్రావణ పౌర్ణమినాడు ఈ ఉపాకర్మను చేయవలెను.)

సూ || ఆచార్యః శిష్టసుహా నద్యం స్నాత్వా | దర్శసనాసీనాః
దర్శస్థారయమాణః ||

(శిష్యులతో కూడ గురువు ఉపాకర్షును చేయనిశ్చయించి నదియందు స్నాన
మాచరించి ఆ తీరముననే మండపాసాదనము చేసి దర్శసనములపై కూర్చుని
పవిత్రములను ధరించి క్రింది విధముగా సంకల్పించవలెను.)

సంకల్పం -

ఆచమ్య ----- ..... ప్రత్యేర్థం అద్యప్యమాణానాం చ్ఛన్సాంచ స్విర్యత్వాయ
శిష్టసుహాద్యాయోపాకర్షు కరిష్య ||

సూ || స్వలజ్ఞతే పీరే ప్రణవ వ్యాహాతి త్రయ సహిత్తే తత్తన్నామ మునైః
ప్రజాపత్యాది నవబుషీ నావాహాయేత్తే || (నివీతీ భూత్వా)

(ఇటుల సంకల్పించి ఆసాదన చేసిన మంటము పై ఉత్తరసమాప్తిగా ప్రజాపతి
మొదలుగా గల నవబుషులను క్రింది మంత్రములచే ఆవాహనము
చేయవలెను. యజ్ఞోపవీతమును నివీతిగా వేసుకుని ఆవాహనము
చేయవలెను.)

మం ||

ఆవాహాతేభ్య సర్వేభ్య దేవతాభ్య నమః | ధ్యాన ఆవాహనాది ఖోడశోపచార
పూజ్ఞేః అభ్యర్థ్య | అథ నవబుషీన్ తర్వయతి ||

(ఉపవీతిగా సప్తబుషులకు ఖోడశోపచార పూజచేసి క్రింది మంత్రములచే
తర్వణము చేయవలెను.)

సంకల్పం -

పూర్వోక్త ఏవంగుణ విశేషణ విశిష్టాయం అస్యం శుభతిథో----- ప్రీత్యర్థం
ప్రాజాపత్యాది నవబుషితర్వణం కరిష్యా॥ నివీతి భూత్యా॥
(నివీతి చేసుకుని ఉదకముచే చర్వణము చేయవలెను.)

మం॥

నవర్మహోమః-

సంకల్పం - ఆచమ్య-----ప్రీత్యర్థం ప్రాజాపత్యాది కాణ్డబుషిపోమం కరిష్యా॥
సూ॥ స్ఫుండిలో ల్లేఖనాదాజ్యబాగాస్తే। ముఖిహసుతిగ్రీంం హస్తా॥
అన్వరథ్యప్వాస్తే వాసిషు నవాజ్యహసుతీర్జుహోతి। సర్వేనివీతినః॥
(తర్వణము చేసిన తరువాత ఉపవీతిగా సంకల్పించి కాణ్డబుషిపోమమునకై
అగ్నిని స్ఫుండిలోల్లేఖనము మొదలు ఆజ్యబాగాస్తము వరకు
(పుట్టాప్తాసాదనము) చేసి సక్కత్త గృహీతముగా ముఖిహసుతిని చేసి కింది
ఈయబడిన నవర్మహోమములను నివీతిగా చేయవలెను. చతుర్భూహీతముగా
నేతిని గ్రహించి బుషిపోమము చేయవలెను.

మం॥

(హోమములను చేసిన తరువాత కీంది విధముగా సంకల్పించి
యజ్ఞోపవీతమును మేఖలను బ్రాహ్మణునకు దానము చేసి ఆచార్యనితో సహా
శిష్యులందరును నూతన యజ్ఞోపవీతములను మేఖలలను ధరించవలెను.

సంకల్పం -

ఆచమ్య ----- ప్రీత్యర్థం అధ్యయన ఉపాకర్మాంగత్వేన యజ్ఞోపవీత దానం కరిష్యాః యజ్ఞోపవీతాయ బ్రాహ్మణాయ ప్రయచ్ఛేత్తుః। నూతన యజ్ఞోపవీతం మాకలాం చ ధృత్యాః। ఆచమ్య--- నూతన యజ్ఞోపవీత ధారణం కరిష్యా॥ ధారయత్యా॥ ఆచమ్య।

సూ॥ తతః ఆచార్య ప్రముఖా దర్శప్యాసీనాః దర్శాన్ ధారయమాణాః వేదస్యాదితః శ్చతురో పరార్థాయ సనువాకాసధీయారన్॥

(కొత్తయజ్ఞోపవీతములను, మేఖలలను ధరించి తరువాత ఆచార్యునితో సహశిష్యులందరను దర్శసనములపై కూర్చుని పవిత్రములను ధరించిన వారైయజ్యేదములో మొదటి నాలుగు అధ్యాయాలు ఆచార్యుడు చెప్పుచుండగా శిష్యులు అధ్యయనము చేయవలెను.)

మం॥

సూ॥ వేదాదీనపే జ్ఞానయాతీత్తుః॥

(నాలుగు వేదముల మొదటి అనువాకములకు అనువాకాస్తమందు స్వాహాకారమును చెప్పి హోమమును గూడ చేయవలెను.

మం॥

సం॥ ఆచమ్య-----శ్రీ పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం----- యజ్ఞోపవీత హోమం కరిష్యా॥ యజ్ఞోపవీత గ్రంథిం విస్తుస్యా॥ ఆజ్యేన అక్ష్యా సృచినిధాయా॥

అవధూత దత్తపీరమ్ - వేదనిధియోజనా

(యజ్ఞోపవీతముడిని విప్స నేతిలో తడిపి సృక్కు యందుంచి హోమము చేయవలెను.)

మం 11

ఇద్యసున్నహనాన్యదిభి సగ్గ స్ఫుర్యాగౌ ప్రహరతి। రుద్రాయ తంతి చరాయేదంనమమి। అపడుస్ఫుర్యు॥ జయాది ప్రతిపద్యతే శావిష్టక్కతగ్ హుత్యా। దర్శ్య పరీధీ ననక్కి ఇత్యాది। పరిధీన్నహుత్యా। సగ్గోప్రావంచ కృత్యా। అనాఙ్గాతమిత్యాది - అహంభో అభివాదయే॥

15. సమావర్తనమ్

○ వేదోదితానాం నిత్యానాం కర్మణాం సమతి కమే॥

స్నాతక ప్రతలోప చ ప్రాయశ్చిత్త మథోజనమ్॥

(వేదచోదితములై, నిత్యం చేయదగిన సంధ్యావందనాదులు చేయనట్టితే, స్నాతక ప్రతము సకాలమున చేయకబోతే, ప్రాయశ్చిత్తము ఉపవాసము.)

ఆచమ్య . . . శ్రీ పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం . . . స్నాతక ప్రతాఖ్యం కర్మకరిష్యమాణః గణపతిపూజాం కృత్యా। పుణ్యహం వాచయిత్యా॥

ఆచమ్య . . . పునః ప్రాణానాయమ్య . . . ప్రీత్యర్థం, మమ ఉపనయనాది సమావర్త పర్యాతం, మద్యే శౌచ, స్నాన, సంధ్యాప్రస్తన, జప, భిక్షాగ్నికార్య, స్వాధ్యాయ ప్రత, మేఖలా, దండ్యాజినాది త్యగ, దివాస్వాపన, ఛత్రపాదుక, మాల్యోద్వర్తన, అనులోపన, శూద్రస్పర్శ, ద్వాత పతిత సంభాషణ, గురు

శుశ్రావాది ప్రతలోప తేపామపనోదన ప్రాయశ్చిత్తం పరిషదుపస్తాన పురస్వరం
శక్య ప్రత్యామ్నాయ రూపేణ ఆచరిష్యే॥

పరిపద్ధత్తాం గృహీత్వాన్, పుదక్షణ త్రయం కృత్వా -

- సమస్త సంపత్తులను పొతు స్వముళ్లితాపత్తుల ధూమకేతువాలు |

ಅಪಾರ ಸಂಸಾರ ಸಮುದ್ರ ನೇತ್ರವಃ ಪುನಂತು ಮಾಂ ಬ್ರಿಹ್ಯಣ ಪಾದಪಾಂಸವಃ ॥

- ఆపద్ధనధ్వంత సహాయానవ స్నమీహి తర్వార్పణ కామధేనవః।

సమస్త తీర్థాంబు పవిత్రమూర్తయో రక్షను మాం బ్రాహ్మణ పాద పొంసవః ॥

- ఆధివ్యాధి పూరం న్యాషాం మృత్యు దారిద్ర్యనాశనమ్।

శ్రీ పుష్టి కీర్తిదం వన్నే విపుల్ పాదపంకజమ్॥

- విష్ణుమ దర్శనాత్మద్వః కీయన్ పాపరాశయః।

వస్తనాన్నంగళావాప్తి రర్చనాదమ్యతం పదమ్ ||

అశేష హ పరిషత్ మదీయాం ఇమాం విజ్ఞాపనాం అవదార్య, మయాసమర్పితాం, ఇమాం పరిపద్ధక్షిణాం యథోక్త దక్షిణామివ స్వీకృత్య, మమడపనయన ప్రభుతి సమావర్తన పర్యాప్తం మద్య శౌచ స్నానాది లోప రూపేభ్యః పాపేభ్య విముక్తో భూయాదిత్యేషా సభానుగృహ్ణతు ॥

పరిషద్వచనము -

హీ యజమాన... గోత్త... నామదేయ స్వర్ణాజ్య ధాన్య కుచ్ఛత్తయాచరణ
పూర్వకం పాపితయోదశ హోమమాచర। తేన త్వదుక్క నిమిత్తేభ్య స్వర్యేభ్యః
పాపభ్య విముక్తిరూపయాత్। తత స్నమావర్తనాధికార సిద్ధిశ్చ భూయాదిత్యను
గృష్ణమః ॥

కృచ్ఛ త్రయమ్ -

ఆచమ్య . . . పీత్యర్థం మమ శరీర శుద్ధర్థం స్వర్ణాజ్య ధాన్య కృచ్ఛ

త్రయాణ్యాచరిష్యు ॥

స్వర్ణకృచ్ఛమ్ -

- స్వర్ణం పవిత్ర మమలం స్వర్ణం పాప ప్రణాశనమ్।

స్వర్ణం హి శబ్దరం యస్మా - దత్యశ్శాస్త్రం ప్రయచ్ఛమ్ ॥

అస్నై బ్రాహ్మణాయ . . . శ్రీ మహావిష్ణు స్వరూపాయ స్వర్ణకృచ్ఛ

ప్రత్యామ్నాయం యథాశక్తి హిరణ్యం తుభ్యమహం సంప్రదదే నమమి ॥

అజ్యకృచ్ఛమ్ -

- కామదేవో స్నముద్యాతం సర్వకుతుషు సంస్థితమ్।

దేవానా మాజ్య మహార మత శ్శాస్త్రం ప్రయచ్ఛమ్ ॥

అస్నై బ్రాహ్మణాయ . . . శ్రీ మహావిష్ణు స్వరూపాయ అజ్యకృచ్ఛ

ప్రత్యామ్నాయం యథాశక్తి హిరణ్యం తుభ్యమహం సంప్రదదే నమమి ॥

ధాన్య కృచ్ఛమ్ -

- ధన్యం కరోహి దాతార మిహాలోకే పరతు చ ।

యస్మా తస్మా చ్ఛిపం మే స్య - దత శ్శాంతిం ప్రయచ్ఛమ్ ॥

అస్నై బ్రాహ్మణాయ . . . శ్రీ మహావిష్ణు స్వరూపాయ ధాన్య కృచ్ఛ

ప్రత్యామ్నాయం యథాశక్తి హిరణ్యం తుభ్యమహం సంప్రదదే నమమి ॥

మయా కృతై రేభి స్వర్ణాజ్య ధాన్య కృచ్ఛై ర్ఘగవాన్ సర్వత్కుకః శ్రీ

మహావిష్ణు స్నాపీణాతు ॥

మమ శరీర శుద్ధిరస్వతి భవంతో బ్రిహన్తు ॥

పరిషత్ - తవ శరీర శుద్ధి రస్తు ।

పాపిాత్రయోదశ హోమః

ఆచమ్య ..... ప్రీత్యర్థం మమ బ్రహ్మచర్య వ్రతలోప ప్రాయశ్చిత్తార్థం

పాపిాత్రయోదశ హోమం కరిష్య ॥

స్ఫృటిలోల్లేఖనాది చతుష్ణౌత్త ప్రయోగం కుర్యాత్ ॥ పూర్వపరిషేచనం

కృత్య ॥ చతుర్ధూహితం గృహిత్య ॥

⇒ పునర్యుజ్ఞా ని వర్తస్వ పునరగ్న ఇషాయుషా । పునర్వః పాపిా విశ్వత్
స్వాహా ॥ అగ్నయ ఇద న్న మమ ॥

⇒ సహ రయ్య ని వర్తస్వాగ్నే పిన్యస్వ ధారయా । విశ్వఫీన్య య
విశ్వతస్పరి స్వాహా ॥ అగ్నయ ఇద న్న మమ ॥

⇒ భూరగ్నయే చ పుఢిష్ట్య చ మహాతే చ స్వాహా ॥ అగ్నయే పుఢిష్ట్య
మహాత ఇద న్న మమ ॥

⇒ భువో వాయవే దాస్తరిక్షాయ చ మహాతే చ స్వాహా ॥ వాయవేస్తరిక్షాయ
మహాత ఇద న్న మమ ॥

- ⇒ సువ రాదిత్యాయ చ దివే చ మహాతే చస్వాహో ॥ ఆదిత్యాయ దివే
మహాత ఇద న్న మమ ॥
- ⇒ భూర్యువ సువ శ్చస్త్రమనే చ నక్తుభ్యశ్చ దిగ్బుశ్చ మహాతే చస్వాహో
చస్త్రమనే నక్తుభ్యోదిగోభ్య మహాత ఇద న్న మమ ॥
- ⇒ పాపో నో అగ్ని ఏనుసే స్వాహో ॥ అగ్ని ఏనుస ఇద న్న మమ ॥
- ⇒ పాపో నో విశ్వవేదనే స్వాహో ॥ విశ్వవేదస ఇద న్న మమ ॥
- ⇒ యజ్ఞం పాపో విభావనో స్వాహో ॥ విభావనవ ఇద న్న మమ ॥
- ⇒ సర్వం పాపో శతకతో స్వాహో ॥ శతకతవ ఇద న్న మమ ॥
- ⇒ పాపోనో అగ్ని ఏకయా । పాపూత ద్వీతీయయా । పాపూర్వ
శ్వతీయయా । పాపో గీర్థి శ్చతుస్ఫుభి ర్యనో స్వాహో ॥ వనవ ఇద న్న
మమ ॥
- ⇒ పునర్యుర్ణా ని వర్తస్వ పునరగ్ని ఇషాయుషా । పునర్మః పాపో విశ్వత
స్వాహో ॥ అగ్నయ ఇద న్న మమ ॥
- ⇒ సహ రయ్య ని వర్తస్వాగ్నే పిన్సుస్వ ధారయా । విశ్వఫ్లైయ
విశ్వతస్ఫురి స్వాహో ॥ అగ్నయ ఇద న్న మమ ॥

నానా ప్రకారేణ సమ్భవిత సకలదీషు నిర్వరణార్థం సర్వ ప్రాయశ్చిత్తం కరిష్యా॥ (సువేణ హోమః)

⇒ ఓం భూర్యవస్తువవస్త్వహో॥ ప్రజాపతయ ఇదన్న మమ॥

ఉత్తర పరిషేచనం కృత్యా॥ అనేన పాహిత్యోదశ హోమన భగవాత్పర్యత్కమః సర్వం శ్రీ యజ్ఞేశ్వర్యార్పణమస్తు॥ స్నిశ్ఛద్భాం . . . అహం బో అభివాదయే॥
ఆచమ్య . . . పునః ప్రాణానామ్య, ఏవం ప్రీత్యర్థం॥ ప్రాతరగ్నికార్యం కరిష్యా॥ కృత్యా॥

ఆచమ్య . . ప్రాణానాయమ్య. . ఏవం ప్రీత్యర్థం మమ గృహస్తాశమాధికార సిద్ధ్యర్థం సమావర్తనాఖ్యం కర్మ కరిష్యా॥ రక్షార్థం రక్షాబంధనం కరిష్యా॥ రక్షాబంధన పూజాం కృత్యా॥

⇒ విశ్వేతాతే సవనేషు ప్రవాచ్యయాచ కర్మమఫున్నిస్తసున్యతే। పారావతం యత్పురుసం భూతం వస్త్వపొవుణో శ్వరభాయ బుషి బస్తవే॥
రక్షాబంధన ముహూర్త స్నుముహూర్తస్తు॥

ఆచమ్య. . . ప్రాణానాయమ్య, ఏవం. . ప్రీత్యర్థం సమావర్తనాభ్యత్వం స్థండిలోల్లేఖనా ద్వగ్ని ప్రతిష్టాపనం కరిష్యా॥

➤ సూ॥ మధ్యందినేన గ్నేరుప సమాధానాది పాత్రపుయోగకాలే॥

(మధ్యాహ్నకాలమందు ప్రదాన హోమము లాగన, అగ్నిని ప్రజ్వలింపచేయుట మొదలుకుని పాత్రాసాదన వరకు చేయలేను.

దేవపాత్రసాదన అయిన తరువాత ఈ క్రింది వాటిని మనుష్యపాత్రాలుగా
పెట్టవలేను)

○ సూత్రే వన్న మణి యుగ సమిత్త పుక్కగంధాన్ పుహర్తో

శీతోష్ణాంబు కుర కట యవా శ్చత్త దండాంజనాని।

ఆదర్శోపానహ కుశ శక్తుత్ స్నానచూర్ణోదపాత్రే

స్నానం యుళ్మ్యో త్స్కుదిహ నరః కాష్మా మౌదుంబరఙ్॥

(మణిలు గుచ్ఛటకు రెండు దారములు, రెండు వస్త్రములు, రెండు
మణిలు, ఒక మౌదుగ సమిధ, పూలదండ, సుగంధము, పోగులకు బదులు
దర్శి చుట్టులు రెండు, చన్నీళ్ళు, వేడినీళ్ళు, చురకత్తి, తుంగ చాప, ధాన్యము,
గొడుగు, దండము, కాటుక, అద్దము, పొవుకోళ్ళు, బ్రుద్దిస్ను, ఎద్దుపేడ,
సలుగుపిండి, ఉన్నిరిక పిండి, రెండు ఉదకపాత్రాలు, మేడిపుడక, వీటన్నిటిని
స్నాతకుడు, ఒక్కమారు ఉంచవలేను.)

➤ సూ॥ పవిత్రకరణాయద్యజ్యభాగాన్ పాల్చీ సమిధ ముత్తరయావ
దాయ॥

(పవిత్రము మొదలుకోని ఆజ్యభాగముల వరకు పూర్తిచేసి ఈ కింది
మంత్రముతో మౌదుగ సమిధను హోమము చేయాలి)

⇒ ఇముఖ స్తోమ మర్పాతే జూతవేదన్ రథమివ సంమహా మా మనీషయ్॥

భద్రా హి నః ప్రమతిరస్య స్తా సద్యగ్రే సభ్యే మా రిపోమా వయన్వప॥

అగ్నయ ఇద న్న మమ॥

➤ సూ॥ అపర్ణాగ్నిం కట ఏరకాయం వేషపిశ్య, ఉత్తరయా కుర
మధిమన్మై॥

(అగ్నికి పడమరపైపున తుంగచాప మీద కూర్చుని కింది మంత్రముతో
కత్తిని స్పృశించాలి)

⇒ త్ర్యయుష జ్ఞమదగ్నై కశ్యపస్య త్ర్యయుమ్ | యద్దేవానా" ప్ర్యయుష
స్తన్మై అస్తు త్ర్యయుషమ్॥

➤ సూ॥ ఉత్తరేణ యజ్ఞపా వష్టై ప్రదాయ॥

(కింది మస్తముతో కత్తిని కొరము చేయువానికి ఇవ్వాలి)

⇒ శివో నామానసి స్వధితి స్తో పితా నమస్తో అస్తు మా మా హింసీః।

➤ సూ॥ అపాం సా సర్వనాద్యకేశ నిధానాత్ సమానమ్॥

➤ సూ॥ అనువాకస్య పథమేన యజ్ఞపస్సాస్పుజ్య॥

(అధ్యయము యొక్క మొదటి యజస్సును చెప్పి నీటిని చెప్పటివు
విధముగా కలపవలెను)

⇒ ఉణ్ణేన వాయవుదుకే నేప్యాదితిః కేశాన్ పవతు॥

➤ సూ॥ ఉణ్ణాశ్చేతాస్యనియోత్తరయా శిరనత్తి॥ (ప్రాగార్భ్య ప్రదక్షిణమ్) ||

⇒ ఆప ఉణ్ణస్తు జీవనే దీర్ఘాయుత్వయ య వర్షస్తో | జ్యోక్చసుర్యం దృశే॥

➤ సూ॥ త్రీస్త్రీన్ దర్శనంతర్ధాయ, ఉత్తరాభిశ్చతస్మభిః ప్రతిమంతం
ప్రతిదిశం ప్రవపత్తి॥

(క్షింది మంత్రములతో (తూర్పు మొదలు ప్రదక్షిణముగా) నాలుగు దిక్కులయందును మూడేసి మూడేసి దర్శలను అడ్డముంచుకుని కేశములను ఆచార్యుడు ఖండించవలెను.)

⇒ యేనావపు ధ్వనితా కురేణ నోమస్య రాజ్ఞో వరుణస్య విద్యాన్ | తేన
బ్రహ్మణో వపతేద మస్యయుష్టా జ్ఞారదభ్రి ర్యథానస దయం (శ్రీనివాస)
శర్మా ||

(ఇచట శ్రీనివాస అనుటకు బదులుగా వటువు ఏరు చెప్పవలెను.)

➤ సూ || వపున్త ముత్తరయాను మన్త్రయతే దక్షిణతో మాతా బ్రహ్మాచారీవా |
అనడుహో శక్తిప్రాందే యవాన్నిధాయ | తస్మైన్నేశానుపయమ్య
అపణపస్పుశ్య ||

⇒ యతుక్షరేణ మర్చయతా సుపేశసా వష్టా వపసి కేశాన్ | శుస్తి శిరో
మస్యయుః ప్రమోహిః || ఇతి ప్రాచ్యామ ||

➤ సూ || పునస్తీన్ దర్శనంతర్థాయ ||

⇒ యేన పూషా బృహస్పతి రగ్ను రిష్టస్య దాయయే నవపత్ర |
తేనాస్యావయే వపసౌ శ్లోక్యాయ స్వప్తయే || (దక్షిణతః)

➤ సూ || తస్మైన్ కేశానుపయమ్య అపణపస్పుశ్య పునస్తీన్
దర్శనంతర్థాయ ||

- ⇒ యేన భూయ శ్వరాత్మయ జ్యోక్తు పశ్యతి సూర్యమ్ | తేనానస్యయుహ్ పషసౌ క్లోక్యయ స్వప్తయే || (ఇతి పశ్యాద్విశం ప్రపతతి)
- సూ || తస్మైన్ కేశానుపయమ్ అపడపస్పుశ్య పునస్తీన్ దర్శనంతర్థాయి ||
- ⇒ యేన పూషా బృహస్పతి రగ్ని రిస్తస్య చాయయుహ్ నవపత్తి | తేన తేవపా మ్యసౌ వాయుపౌ వర్షసౌ యథా జ్యోక్తుమన్మా అసాః || ఇత్యుత్తరతః ||
- సూ || తస్మైన్ కేశానుపయమ్ అపడపస్పుశ్య | ఉత్తరయోదుంబరమూల్ దర్శస్తంభేవా నిదధాతి ||
- ⇒ ఉత్స్వాయ కేశాన్ వరుణస్య రాష్ట్రో బృహస్పతి స్పువితా సోమో అగ్నిః | తేభ్యో నిధానం బహుధా నవ్యవిష్టస్యస్తరా ద్వావాప్యధివీ అప సువః ||
- ఇత్యంతం కృతావ్ | క్షురం ప్రఖాళ్య నిదధాతి ||
- సూ || జమునార్థే ప్రజన్యోపవిశ్య, విశ్రస్య మేఖలాం బ్రహ్మాచారిణే ప్రయచ్ఛతి | తాఁ స ఉత్తరేణ యజ్ఞపౌ ఉదుంబరమూల్ దర్శస్తంభే వోపగుహతి ||
- (గోశాలలో పశ్చిమభాగంలో కూర్చుని, ఉపనయనము నందు ప్రాపుమైన మేఖల అనే దర్శితాడును విప్పి, మరో బ్రహ్మాచారికి స్నాతకుడు ఇవ్వగా, ఆ

అవధూత దత్తపీరమ్ - వేదనిధియోజనా

బ్రహ్మచారి ఈ మేఖలను దర్శస్తంభంలో గానీ, మేడిచెట్టువద్ద గానీ కింది మంత్రం చెప్పుచూ ఉండవలెను)

⇒ ఇదమహం శ్రీనివాస శర్వణో గౌతమస్య పాప్మాను ముపగూహ
మృత్తరోనసా ద్విషదభ్యః ॥

➤ సూ || ఏం విహారాభి రేవాద్భిః ఉత్తరాభిప్పుడ్భిస్మా త్వా ||

ఆపోహిష్టామ ఇతి తిన్నో, హిరణ్యవర్ణా ఇతి చతుర్సు: తూష్ణీం
మిత్రితాభిశ్చతేష్టాభిరద్భిష్టా మన్తే సక్కదేవ స్నాతి ||

(అ మంత్రకముగా వేడినీటిని చన్నిటలో కలుపుకుని కింది
మంత్రములను చెప్పి స్నానం చేయవలెను)

⇒ ఆపో హిష్టా మయోభువ స్తాన ఊర్మీ దధాతన | మహారణాయ చక్షనే |

⇒ యో వ శ్చివతమో రస స్తుస్య భాజయ తేహ నః | ఉశలీ రివ మాతరః |

⇒ తస్మా లర జ్ఞమామ వో యస్య క్షయాయ జిన్యుధ | ఆపో జనయథా చ
నః ||

⇒ హిరణ్య వర్ణా శుచయః పావకా యసు జూతః కళ్యాపో యస్విస్త్రః |

అగ్నిః య గర్భ స్థధిరే విరూపా స్తాన ఆప శ్వాః నీయోనా భవస్తు ||

⇒ యస్మా రాజు వరుణో యాతి మధ్య సత్యానుతే అవప్య స్ఫునానామ్ |

మధుశుచత శుచయో యః పావకా స్తాన ఆపశ్వాః నీయోనా భవస్తు ||

- ⇒ యానాం దేవా దివి కృణ్యన్తి భక్తః యా అన్సరిక్షే బహుధా భవన్ని। యాః
పృథివీం పయ నోస్సన్తి శుక్తా స్తోన ఆప శ్వాః న్యోనా భవన్తు॥
- ⇒ శివేన మా చక్కపో పశ్యతాయప శ్వివయా తనువోప స్ఫుశత త్వచం మే।
సర్వాః అగ్నీః రఘ్నిషాండో హవే వో మయి వర్షో బల మోజో నిధత్తు॥
- సూ॥ ఉత్తరయోదుంబరణే తతో ధావతే॥
- (కింది మంత్రము చెప్పి మేడి పుల్లతో దంత ధావనం చేయవలేను)
- ⇒ అన్నాద్యయ పూర్వహాధ్వ స్త్రీయురహ మన్నాదో భూయాసమ్। నోమో
రాజు యమాగ మధ్వమే ముఖం ప్రవేక్యతి భగేన సహ వర్షసా॥
- సూ॥ సైర్బుత్యం దిశి నిరస్యః అపణపస్పుశ్యః (ఆచమ్య)॥
- (ఈ పుల్లను సైర్బుతీ దిక్కున పారవేసి ఉదకము ముట్టుకుని
ఆచమనం చేయవలేను.)
- సూ॥ స్నానీయోచ్చాదిత స్నాతః। మాసూరచూర్ణాదిభి రుద్యర్ఘ్య, ఆమలక
పిష్టాదిభి శ్వరస్నానీయై స్నాతశ్చ భవతి॥
- సూ॥ ఉత్తరేణ యజపా నహతమస్తరం వాసః పరిధాయ।
(కింది మంత్రము చెప్పి కత్తిరించని కొత్త వస్తుమును కట్టుకోవలేను
తరువాత ఆచమనం చేయవలేను.)
- ⇒ నోమస్య తనూరని తనువం మే పాహి స్వామా తనూ రావిశః॥
- సూ॥ సార్వసురభిణా చన్ననేత్తరై ర్దేపతాభ్యః ప్రదాయ॥

(కస్తురి మొదలగు సుంగధ ద్రవ్యములు కలిపిన మంచి గంధమును కింది మంత్రములను చెప్పి దేవతలకు సమర్పించవలెను.)

⇒ నమో గ్రహయ చాభిగ్రహయ చ నమ శ్చక జల్లభాభ్య స్నమ ష్టాభ్యే
దేవతాభ్యే యా అభి గ్రాహిణీ॥ (ప్రదానం నమశ్వాసేన)

➤ సూ॥ ఉత్తరయాను లిప్య॥

(కింది మంత్రము చెప్పి సుగంధమును శరీరమునకు పూసుకోవలెను.)

⇒ అప్నిరస్ని యో గ్రహే గ్రస్థర్వషు చ యద్యశః। దైవో యో మానుషో గ్రస్థ
స్నమ గ్రస్థ స్నిరభి ధ్యపతామ్॥

➤ సూ॥ మణి సాప్తర్షా సోపదానా సూత్రేత ముత్తరయోదక పొత్తే త్రిః
ప్రదక్షిణం పరిష్ఠాప్య॥

(బంగారు పూసకు రెండుఫైపులా రత్నములు ఉండునట్లు దారమున గుచ్ఛి
కింది మంత్రమును ఒకమారు చెప్పి ఉదకపాత్రలో ప్రదక్షిణముగా మూడు సార్లు
వేగంగా తిప్పాలి.)

⇒ ఇయ మోష్టి త్రాయమాణా సహమానా సహస్ర్యతీ। సా మా
హిరణ్యవర్ఘసం బ్రహ్మవర్ఘసినం మా కరోతు॥

➤ సూ॥ ఉత్తరయా గ్రీవా స్వాబిధ్య॥

(మంత్రము చెప్పి, ఆ పూసను కంరమున కట్టుకోవలెను.)

⇒ అపోశో రస్యరోమ్ మాసా శారీ శ్వవో మొపు తిష్టస్య దీర్ఘాయుత్యాయ
శతశారదాయ। శతః శరద్భ్వు ఆయుష్ పర్చనే జీవాత్మై పుణ్యాయ॥

➤ సూ॥ ఏవమేవ బాదరమణం మంత్రవర్జ్ఞా సహ్య పాణావాటద్వా॥

(దారమునకు గుచ్ఛిన రేగు గింజను మంత్రము లేకుండా జలకలశములో
వెనుకటివలో తెప్పి ఎడమచేతికి కట్టుకోవలేను.)

➤ సూ॥ అహాతముత్తరం వాసో రేవతీస్త్వుతి సమానమ్॥

➤ సూ॥ వాసస్ప్రద్యః కృత్తోత ముత్తరాభ్యా మథిమంత్ర్య ॥

⇒ రేవతీస్త్వు వ్యక్త న్యుత్తికా శాచక్పుత్తుః ష్ట్వు । ధియో కవయున్న వగ్గు
అవుజ్జ్ల స్ఫ్ట్వహస్తు మన్తాః అబ్ధితో అయచ్ఛన్ను ।

⇒ దేవీ దీర్ఘవాయ పరిధి సపిత్తే మహాత్తదాసా మభవ స్ఫ్ట్విత్యసమ్॥

➤ సూ॥ ఉత్తరాబిస్టిస్పుభిః పరిధాప్య ॥

⇒ యా అక్కుస్త న్న వయన్ యా అతన్వత యశ్చ దేవీ రఘ్య నభితో
ఎదదస్తా తాస్త్వు దేవీ ద్రురో సప్యయ్య వ్యాయుష్మైనిదం పరిధథ్యు
వాసః॥

⇒ పరిధత్త ధత్త వాససైనా శతాయు షప్స్మాణుత దీర్ఘమాయుః । బృహస్పుత్తిగి
ప్రాయచ్ఛ్ ద్వాస ఏతధీమాయ రాఙ్జ్ఞే పరిధాతవా ఉ ।

- ⇒ జరూర్జచ్ఛాస్తి పరిధథ్య వానో భవాకృష్టీనా మఖిశస్తిపావా ॥ శతఖ్చ జీవ
శరద స్నువర్చా రాయశ్చ పోష ముప సువ్యయస్తు ॥
- సూ ॥ పరిధాప్యాచమ్య । పరిహిత ముత్తరయాను మంత్రయతే ॥
- ⇒ పరీదా వానో అధిధా స్నుస్తయే ఎభూరాపీనా మఖిశస్తిపావా ॥ శతఖ్చ జీవ
శరదః పురుచీర్వస్తుని చార్యే విభజాసి జీవన్ను ॥
- సూ ॥ తస్య దశాయం ప్రపర్తో ప్రపథ్య దర్వామూఢాయ, ఆప్యేనాభ్యానాయ
స్నుత్తరా ఆహాతీర్ హుత్వా ॥

(ఆ రెండవ వస్త్రముయొక్క అంచున, బంగారు పోగుల జతను కట్టి,
ఉపాయముగా ప్రక్క యందుంచి, చతుర్భుషాతమైన, నేతితో తదుపుతూ, కింద
చెప్పబోవు మంత్రములతో హోమము చేయవలెను.

ఆజ్యహోమః -

- ⇒ ఆయుష్యే వర్పస్యా సువీర్యా రాయసోష మౌద్భుద్యమ్ । ఇదః హిరణ్య
జ్ఞోత్స్త్య యావాశతాం మాః స్వాహః । హిరణ్య యేద స్ను మమ ॥
- ⇒ ఉచ్చోర్వాది పుతనాజి సత్తా సాహా స్థనజ్ఞయమ్ । సర్వాస్పముధీర్
బుద్ధయో హిరణ్యస్నై స్ఫుమహితా స్వాహః । హిరణ్య యేద స్ను మమ ॥

- ⇒ శునమహా హిరణ్యస్వ పీతురివ నామాగ్రాబైషమ్। తం మా
హిరణ్యవర్షసం పూరుషు ప్రియజ్గరు స్వాహా॥ హిరణ్య యేద న్న
మమ॥
- ⇒ ప్రియం మా దేవేషు కురు ప్రియం మా బ్రహ్మాణే కురు। ప్రియః విశ్వేషు
శూద్రేషు ప్రియః రాజుసు మా కురు స్వాహా॥ హిరణ్య యేద న్న
మమ॥
- ⇒ యా తిరశ్చ నిపద్యనేవహః విధరణే ఇతి। తాఙ్ఘ్య ముతస్య ధారయా
యజే సఖాధనీ మహాఽ స్వాహా॥ సఖాధన్యా ఇద న్న మమ॥
- ⇒ సఖాధన్యై దేవై స్వాహా॥ సఖాధన్యై దేవ్య - ఇద న్న మమ॥
- ⇒ ప్రసాదధన్యై దేవై స్వాహా॥ ప్రసాదధన్యై దేవ్య - ఇద న్న మమ॥
- ⇒ సమూజిష్ఠ విరాజ ఇంపభి శ్రీ ర్య చ నో గ్రహో। లక్ష్మీ రాష్ట్రస్య యా ముఖే
తయా మా సఖుజూమని స్వాహా॥ లక్ష్మీ ఇద న్న మమ॥
- ఇద్యుసన్నహనాన్యద్భు స్నాంస్నాశ్యగౌపహరతి॥ జయాది ప్రతిపద్యతే,
సావిష్ట కృతా హత్యా॥ శమ్య అపోహ్య (నాత్రలేపకార్యం విద్యతే,
సపరిద్యజ్ఞానాది) పరిషచనాస్తం కృత్యా॥
- (ఇట్లు హోమము చేసి పోగులను తీసి ఇద్యుసన్నహనం మొదలు అహంభో
అభివాదయే పరకు చేయవలెను.)

➤ సూ॥ ఏతాభీరవ దక్షిణే కర్ణే ఆబద్ధుత॥

(పై మంత్రములనే మళ్ళీ చెప్పి, ముందుగా కుడి చెవికి, తరువాత ఎడమచెవికి పోగులను పెట్టుకోవలెను.)

⇒ ఆయుష్యః వర్షస్యా సువీర్యః రాయస్మోష మౌద్ధిధ్యమ్। ఇదః హిరణ్య
జ్ఞోత్స్య యాయవిశతాం మామ్।

⇒ ఉచ్చేర్వ్యది పుతనాజి సత్తా సాహ స్థనజ్ఞయమ్। సర్వస్సమృద్ధిర్
బుద్ధయో హిరణ్యస్మై స్ఫుర్మహితాః।

⇒ శునమహా హిరణ్యస్య పీతురివ నామాగ్రాబైషమ్। తం మా
హిరణ్యవర్షసం పూరుషు ప్రియజ్ఞరు।

⇒ ప్రియం మా దేవము కురు ప్రియం మా బ్రహ్మజే కురు। ప్రియః విశ్వము
శూద్రేషు ప్రియా రాజుసు మా కురు।

⇒ యా తిరశ్చ నిపద్యస్మినహః విధరణే ఇతి। తాఙ్మా మృతస్య ధారయా
యజే సారాధనీ మహామ్।

⇒ సారాధన్యే దేష్యే స్యాపో

⇒ ప్రసాదస్యే దేష్యే స్యాపో

⇒ సమూజిష్ట విరాజ ఇంచి శ్రీ ర్యా చ నో గృహో | లక్ష్మీ రాష్ట్రస్య యా ముఖే
తయా మా సుసుహమని ||

➤ సూ || ఏవ ముత్తరై ర్యాధా లిభ్గమ్ | ప్రజశ్శరసి ||

(కింది మంత్రములను అనుసరించి పూలదండ, మొదలైన వస్తువులను
దరించాలి.)

⇒ శుభికే శిర ఆరోహ శోభయస్త్రి ముఖం మము | ముఖాం హిమము శోభయ
భూయాం సజ్ఞా భగజ్ఞరు ||

⇒ యామావహార జ్ఞమదగ్ని శ్రద్ధాయై కామాయాన్యే | ఇమాన్తా
మపినహ్యావహం భగేన సహవర్ధనా || (బధ్మాతి) ||

➤ సూ || అజ్ఞాన మాదర్మావేక్షణ ఉపానహౌ చ్ఛత్రం దండ మితి ||

➤ సూ || అజ్ఞానమ్ ||

(కింది మంత్రముచే కాటుక పెట్టివలెను. తల్లిచే గానీ తోటుట్టువుచే గానీ
కాటుక పెట్టించుట ఆచారము.)

⇒ యదాజ్ఞాన సైకకుద జ్ఞాతా హిమవత ఉపరి | తేనవామాజ్ఞే తేజస్
వర్ధనేం భగాయ చ ||

⇒ మయి పర్వత పూరుషు మయి పర్వత వర్ధను మయి పర్వత భేషజం
మయి పర్వతావయుషమ్ ||

➤ సూ॥ ఆదర్శవేక్షణమ్॥

(కింది మంత్రముచే అద్దమునందు తన ప్రతిబింబమును చూడవలెను.)

⇒ యన్నై వర్షః పరాగత మాత్రాన ముపతిష్ఠతు। ఇదస్తత్పున రావాదదే
దీర్ఘాయుత్యాయ వర్షసే॥

➤ సూ॥ ఉపాసనపూ (యుగపుత్తీ)॥

(కింది మంత్రము చెప్పి రెండు చెప్పులను, ఒకేసారి వేసుకోవలెను.)

⇒ ప్రతిష్ఠస్థో దేవతానాం మా మా స్తుప్తమ్॥

➤ సూ॥ చతుం (తుష్టిమాదాయ)॥ ఆత్మానం అభిచ్ఛాదయతి॥

(ముందు గొడుగును అమంత్రకముగా పట్టుకోని తరువాత మంత్రమును చెప్పవలెను తనపై నీడ పదేట్లుగా గొడుగును పట్టుకోవలెను.)

⇒ ప్రజాపతే శ్వరమసి బ్రహ్మణ శ్వది ర్యశ్వజనస్య చాయాసి సర్వతో మా
పాపా॥

➤ సూ॥ వైణవం దండమితి॥

(కింది మంత్రమును చెప్పి వెదురుకర్రను పట్టుకోవలెను)

⇒ దేవస్య త్వా సవితగ ప్రసవేశ్వనో ర్యాపుభ్యం పూషో హస్తాభ్యా మావాదదే
ద్విషతో వధేయస్తుస్య వష్టోసి వార్తఫున్న శ్వర్మ మే భవ యత్మాపం
తన్నివారయ॥

➤ సూ॥ వాచం యచ్ఛత్యానకత్తేభ్యః ఉదితేషు నక్తతేషు ప్రాచీముదీచీం వా
దిశముపనిష్టమ్య। ఉత్తరేణ అర్థర్చేన దిశముపస్థాయ॥

(స్నాతకుడు నక్తత్తుదర్శనం అగువరకు మౌనమును ఆచరిస్తూ, నక్తత్తములు
కనబడిన తరువాత తూర్పుకు గానీ ఉత్తరమునకు గానీ వెళ్ళి కీంది మంత్రము
చెప్పుచు దిగ్దేవతలకు మొక్కావలెను.)

⇒ దేవీ ప్షుదుర్వీ రురుణః కృణోత విశ్వే దేవాస ఇహ వీరయధ్వమ్॥

➤ సూ॥ ఉత్తరేణ నక్తత్రాణి చంద్రమసు మితి॥

(కీంది మంత్రమును చెప్పుచు నక్తత్రాలకు, చంద్రునికి నమస్కారము
చేయవలెను.)

⇒ మా హస్తిహి ప్రజయా మా తనూభి ర్మా రథామ ద్విషుతే నోమ రాజన్ను।

➤ సూ॥ రాత్రినా సంభాష్య యథార్థం గప్పలి॥

➤ మిత్రేణ గార్థస్పత్యా సంభాష్యలి॥

(తాను స్వీకరించబోయే ఆశ్రమమును గురించి, మిత్రులతో ముచ్చటించి పై
కార్యక్రమమును చేపట్టవలెను.)

సమాప్త స్నమావర్తన ప్రయోగః

16. కాశీయాత్

చరిత బహృచర్యహం కృతప్రత చతుష్పయః।

కాశీయాత్రాం గమిష్యమి అనుజ్ఞాం దేహి మే శుభామ్॥

సాలంకారాం మమ సుతాం కన్యాం దాస్యమి తే ద్విజ |

పాణి గృహీత్యాసాగ్నిస్వం గచ్ఛస్యావగచ్ఛ మద్గహమ్ ||

(ఓ ప్రతస్థుడా నా గృహమునకు వచ్చి బంగారు ఆభరణములతో
కూడియున్న నా కుమారెను వివాహము చేసుకుని భార్య, అగ్నిహంతములతో
కూడుకునితమ గృహమునకు వెళ్లవలసినదిగా కోరుచున్నాను.)

అని పరిమళ ద్రవ్యములచే పూజించి సూతన వస్తు తొంటాలములను
ఈయవలేను. బెల్లము స్నాతకుని గెడ్డము క్రింద ఉంచి నా కుమారెను పాణి
గ్రహణము చేసుకోమని కన్యాదాత కోరవలయును. ఈ క్రియాకలాపము
వధును తోబుట్టుపుతో చేయించుట ప్రభిలమైన ఆచారము.

సూ || స్నాతక ప్రతాంగ భూత మాఘ్యదయకం కర్మణః - పుణ్యహం చ
కృత్య ||

17. వివాహ ప్రకరణమ్

మజ్జళ స్నానం -

వరః మజ్జళస్నానం కృత్య | పూర్వమేవ వధుం మజ్జళ స్నానం
కారయుత్య ||

- శ్రీమహగణాధిపతయే నమః | శ్రీ మహాసరస్వత్యై నమః |
- శ్రీ గురుభ్యో నమః | హరిః ఓమ్ ||

⇒ ఓం దేవీ వాచ మజనయన్త దేవాస్తా విశ్వరూపాగ పశవే వదన్ని। సానే మన్మేష
మూర్ఖ స్వహోనా ధేసు ర్యాగస్త్యా సుప సుష్టుతైతు॥

(అయం ముహూర్త స్నుముహూర్తస్తు)

- యశ్వివే నామ రూపాభ్యం యా దేవీ సర్వమభ్జా।
తయో స్నింస్కృరణాత్పుంసాం సర్వతో జయ మభ్జామ్॥
- శుక్లాంబరథరం విష్టుం శచివర్ణం చతుర్భుజమ్।
పుసన్నవదనం ధ్యాయే త్పర్వ విష్ణుపశాస్తయే॥
- తదేవ లగ్నం సుదినం తదేవ తారా బలం చన్మబలం తదేవ।
విద్యాబలం దైవబలం తదేవ లక్ష్మీపతే తేంప్రియుగం స్కూరామి॥
- యత్ర యోగేశ్వరః కృష్ణో యత్ర పార్థో ధనుర్ధరః।
తత్త శ్రీర్వజయో భూతి ర్దువా నీతి ర్కృతి ర్కృము॥
- స్ఫుతే సకల కళ్యాణ భాజనం యత్ర జూయతే।
- పురుష స్త మజం నిత్యం ప్రజ్ఞామి శరణం హరిమ్॥
- సర్వదా సర్వకార్యేషు నాస్తి తేషా మమభ్జామ్।
యేషాం హృదిస్తో భగవా నృంగళావయతనం హరిః॥
- లాభ స్తేషాం జయ స్తేషాం కృత స్తేషాం పరాభవః।
- యేషా మిన్నిపర శ్యామో హృదయస్తో జనార్దనః॥
- ఆపదామప హర్షారం దాతారం సర్వ సంపదామ్।

- లోకాభి రామం శ్రీరామం భూయో భూయో
- నమామ్యహామ్ ||
- సర్వమభ్యజ మాభ్యల్యే శివే సర్వార్థ సాధికే।
- శరణ్యే త్వంబకే దేవి నారాయణి నమోఽస్తుతే॥

శ్రీ లక్ష్మీనారాయణభ్యం నమః | శ్రీ ఉమామహాశ్వరాభ్యం నమః | శ్రీ వాణిహిరణ్యగర్భభ్యం నమః | శ్రీ శచీపురస్తరాభ్యం నమః | శ్రీ అరుణాతీ వసిష్ఠాభ్యం నమః | శ్రీ సీతారామాభ్యం నమః | సర్వోభ్యో మహాజనేభ్యో నమః ||

ఆచమ్య . . . ప్రాణానాయమ్య, దేశకాలో సంకీర్య, శ్రీ పరమేశ్వర ముద్దిశ్య, శఱి పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం, పాణిగ్రహణాఖ్యం కర్మకరిష్యమాణః గణపతి పూజాం కృత్య, పుణ్యహం వాచయిత్యా ||

కన్యావరణ విధి -

ఆచమ్య . . . ప్రాణానాయమ్య, శ్రీ పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం, పాణిగ్రహణాఖ్యం కర్మ కరిష్య | పాణిగ్రహణంగత్యేన కన్యావరణార్థం వరాన్ ప్రపయిష్య |

➤ సూ || సుహృదస్సుమవేతాన్ మస్తవతో వరాన్ప్రహాణయాత్ ||

మద్రం కన్యం వృణిధ్వం ఇతి చతురో వరాన్ ప్రపయతి ||

(మిత్రులు మంచి హృదయము కలవారును, తన మతము కలసిన మతము కలవారును, ఉభయపక్షముల క్షేమము కోరువారును, వేదవేత్తలును, ఆలోచనార్థాలైన పెండ్లి మాటలాడు బ్రాహ్మణులను నలుగురిని మద్రం కన్యం

పుణీధ్వం అని మార్గవ్యయమును ఉద్దేశించి యథాశక్తి హిరణ్యమునిచ్చి
పంపుట ఆదారము దీనినే కన్యావరణము అంటారు.)

➤ సూ॥ తానాదితో ద్వాబ్ధ్య మఖిమస్తయేతు॥

(ఈ కీంది మస్తములతో నలుగురు బ్రాహ్మణులను అభిమంత్రణ చేయవలెను)

⇒ ఓం ప్రసుగృహ్మా ధియసా నస్య సక్షణి వరేభి ర్యరాః అభిషు ప్రసీదతు।

అస్మాక మిష్ట్రు ఉభయ జ్ఞాజోషతి యథౌమ్యస్యాస్యసో బుటోధతి॥

⇒ అస్మక్షరా బుజప స్ఫుర్తు పణ్ఠా యేభి స్ఫూర్యాయో యస్తి నో వరేయమ్।

సమర్యమా సంభగో నో నినీయా ధృజ్ఞాస్పుత్యా సుయము మస్తు దేవాః॥

శాకున మస్తాః -

➤ శాకున మస్తాః తే కన్యాదాతారం గత్య బ్రువతే॥

⇒ ఓం అసుహావం పరిహావం పరీహాదం పరికపమ్। దుస్స్వప్తు స్ఫురుదిత స్త
ద్విషదోభ్య దిశామ్యహమ్॥

⇒ అసుహాతం పరిహాతా శకునే ర్యదశాకునమ్। మృగస్య సృత మళ్ళయా
తద్విషదోభ్య దిశామ్యహమ్॥

⇒ ఆరాత్తే అగ్నిర స్త్ర్వరా త్వరశు రస్తు తే। నివాతే త్వానభిపర్షతు స్వస్తి
తేస్తు వనస్పతే స్వస్తి మేస్తు వనస్పతే॥

⇒ నము శ్కృధుదే రుద్రాయ నమో రుద్రాయ శకృధుదే ॥ గోప్తమసి నమస్తు
అస్తు మా మా హింసీ స్నిగసి సని వత్తో నమస్తు అస్తు మా మా హింసీః ॥

⇒ ఉద్గాతేవ శకునే సామ గాయసి ల్లహ్మాపుత్ర ఇవ సవనేషు శాసని । స్వాస్తి
న శ్కుకునే అస్తు ప్రతి న స్నుమనా భవ ॥

(పై శాకున మంత్రములను చెప్పుచూ వారు కన్యాదాతను సమీపించి వరుని
గోత్ర ప్రవరాదులు చెప్పువలెను.)

● కన్యావరణే గోత్ర ప్రవరోచ్చారణమ్ -

వరస్య - చతుస్నాగర పర్యాస్తం గోబ్రాహ్మణేభ్య శుభం భవతు ।
(వాసిష్ట మైత్రావరుణ కౌణ్ణిస్య త్యాగేయ ప్రవరాన్విత వసిష్ట) గోత్రస్య ॥ కేశవ
శర్వణో) నష్టి ॥

చతుస్నాగర పర్యాస్తం గోబ్రాహ్మణేభ్య శుభం భవతు । (వాసిష్ట
మైత్రావరుణ కౌణ్ణిస్య త్యాగేయ ప్రవరాన్విత వసిష్ట) గోత్రస్య ॥ (నారాయణ శర్వణః)
పాత్రాయ ॥

చతుస్నాగర పర్యాస్తం గోబ్రాహ్మణేభ్య శుభం భవతు । (వాసిష్ట
మైత్రావరుణ కౌణ్ణిస్య త్యాగేయ ప్రవరాన్విత వసిష్ట) గోత్రస్య ॥ (మాధవ శర్వణః)
పుత్రాయ ॥

చతుస్నాగర పర్యాస్తం గోబ్రాహ్మణేభ్య శుభం భవతు । (వాసిష్ట
మైత్రావరుణ కౌణ్ణిస్య త్యాగేయ ప్రవరాన్విత వసిష్ట) గోత్రోద్భవాయ ॥ (గోవింద
శర్వణో) వరాయ ॥

వధ్యః - చతుస్నాగర పర్యాణం గోబ్రాహ్మణేభ్య శుభం భవతు। ఆజీరసాయాస్య గౌతమ త్యాగేయ ప్రవరాన్విత గౌతమ) గోత్స్వా॥ (గోవింద శర్వణో) నష్టిం॥

చతుస్నాగర పర్యాణం గోబ్రాహ్మణేభ్య శుభం భవతు। ఆజీరసాయాస్య గౌతమ త్యాగేయ ప్రవరాన్విత గౌతమ) గోత్స్వా॥ (విష్ణు శర్వణః) పొతీం॥

చతుస్నాగర పర్యాణం గోబ్రాహ్మణేభ్య శుభం భవతు। ఆజీరసాయాస్య గౌతమ త్యాగేయ ప్రవరాన్విత గౌతమ) గోత్స్వా॥ (మధుసూదన శర్వణః) పుతీం॥

చతుస్నాగర పర్యాణం గోబ్రాహ్మణేభ్య శుభం భవతు। ఆజీరసాయాస్య గౌతమ త్యాగేయ ప్రవరాన్విత గౌతమ) గోత్స్వోద్భవాం॥ (లక్ష్మీ) నామ్మిం కన్యాం॥

దర్శ ప్రజా సంపత్యర్థం వృణీమహా - వృణీద్వం తస్మై దాస్యమి॥ ఇతి ప్రతి బ్రూయాత్॥ ఏమంత్రిః॥

కృత్స్థామితి వరమావేద యేయుః॥ (ఇతి బ్రాహ్మణః)

కన్యాదాతృకృత్యమ్ -

కన్యాదాతా సపుత్రీకః మధుజస్మానాం, శుచివాసుసం, స్వలబ్జుతాం
కన్యాం స్వసన్నిదో ఉపవేశ్యః॥

ఆచమ్య . . . ప్రాణానాయమ్యః దేశకాలో సంకీర్ధ్యః మయా - కరిష్యమాణ
కన్యా వివాహభూత్యేన గణపతి మభ్యర్చ్యః పుణ్యాహం వాచయిత్వాః యథాకాల

అవధూత దత్తపీరమ్ - వేదనిధియోజనా

మాభ్యుదయికం కృత్యా | అజ్గురారోపణం విధాయ | రఙ్గాం బద్ధాయ | కన్యయా గౌరీ
పూజాం కారయేత్ ||

వర కృత్యమ్ -

వరః ప్రాణానాయమ్య, శ్రీ పరమేశ్వర ముద్దిశ్య, శ్రీ పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం
దర్శపుజా సంపత్యర్థం ప్రియముద్వహే ||

(వరుడు ధర్మకార్యముల నిమిత్తము స్త్రీని పెండ్లాడుచున్నాను అని
సంకల్పం చేయవలెను)

ద్వితీయ యజ్ఞోపవీత ధారణమ్ -

ఆచమ్య . . . పునః ప్రాణానాయమ్య, ఏవం ప్రీత్యర్థం ఉద్యాహారి భూతం
(శ్వశుర దత్త) ద్వితీయ యజ్ఞోపవీత ధారణం కరిష్యా || యజ్ఞోపవీత దేవతాభ్యో
నమః పోడశోపచార పూజాం కృత్యా ||

ఆచమ్య -

⇒ ఓం యజ్ఞోపవీతం పరమం పవిత్రం పుజాపతే ర్యత్స్ఫాజం పురస్తాత్ ||

ఆయుష్య ముగ్ర్యం ప్రతిముళ్చ శుభ్రం యజ్ఞోపవీతం బలమస్తు తేజః ||

(దృత్యా ఆచమ్య) ||

మధుపర్మ -

తతో మధుపర్చు: | దాతా ప్రాణానాయమ్, మయా క్రియమణ
కన్యాదానాస్కత్యేన, మదీయ గృహం పత్యాగతం శ్రీ లక్ష్మీనారాయణ స్వరూపం
ఇమం వరం మధుపర్చుద్రవ్యేన పూజయిష్యో ||

➤ సూ || (దాతా) ఉదగర్చం కూర్చుం నిదధాతి ||

➤ సూ || (వరః) యత్తాస్నా అపచితం కుర్వణ్ణి తత్త్వార్థ ఉపవిశతి | యథా
పురస్తాత్ ||

(దాత తేమైది దర్శలతో కట్టిన కూర్చును ఆసనముగా ఉత్తరాగ్రముగా
వరునకు ఇవ్వపలేను. ఎక్కడ స్నాతకునకు మధుపర్చ పూజ చేయుదురో
ఇచ్చట దాతయిచ్చిన కూర్చుపై దాతకు అభిముఖముగా వరుడు ఈ కీంది
మంత్రములను చెప్పి కూర్చుపలేను)

⇒ ఓం రాష్ట్రభూద స్వాచార్యాస్త్రీ మా త్వద్యేషమ్ ||

➤ సూ || ఆపః పాద్యా ఇతి (దాతా) ప్రాపా ||

(దాత ఉదకములు తెచ్చి ఆపః పాద్యాః అని ఉచ్చరించవలేను)

➤ సూ || వరః ఉత్తరయాభిమస్త్య ||

(వరుడు మంత్రము చెప్పి దాత చేతిలోని ఉదకమును స్పురించవలేను)

⇒ ఓం ఆపః పాదావనేష్టీ ద్విత్యపత్త న్నాశయస్తు మే | అస్మైన్మర్తే
బ్రహ్మావర్చు స్వసాని ||

➤ సూ॥ దక్షిణం పాదం పూర్వం బ్రాహ్మణాయ ప్రయచ్ఛేత్ । సవ్యా
శూద్రాయ । ప్రక్షాళయితార ముపస్పుశ్య, (ఆచామేత్)॥

(దాత బ్రాహ్మణుడైనచో కుడికాలు ముందునూ, శూద్రుడైనచో ఎడమ కాలు
ముందుగా కడగవలెను. స్నాతకుడు దాతను తాకుచు పాదప్రక్షాళనం అయిన
తరువాత ఆచమనం చేయవలెను.)

➤ సూ॥ ఉత్తరేణ యజపాత్మానం ప్రత్యభిమృశేత్॥

(కింది మంత్రము చెప్పి వరుడు తన హృదయమును ముట్టుకోవలెను)

⇒ ఓం మయి మహో మయి యశో మయి["]న్నియః వీర్యమ్॥ (ఇతి వరః
అత్మానం ప్రత్యభిమృశేత్)॥

➤ సూ॥ (దాతా) కూర్చుబ్యం పరిగుహ్య మృణ్యాయే నార్థణీయా ఆప ఇతి
ప్రాపా॥

(దాత మట్టిపాత్రలో నీరు పోసుకుని పాత్రకు అడుగున, పైన కూర్చులను
ఉంచి అర్థణీయా ఆపః అని పలుకవలెను)

⇒ ఓం అర్థణీయా ఆపః ।

➤ సూ॥ వరః ఉత్తరయాభిమస్త్య॥

(వరుడు కింది మంత్రము చెప్పి, జలమును అభిమంత్రణ చేయవలెను)

⇒ ఆ మాగన్ యశనా వర్షస్తా సంస్కృత పయసా తేజస్సా చ। తం మా
 ప్రీయం ప్రసానా బ్ర్హర్వధిపతిం పశునామ్॥

➤ సూ॥ అష్టలా వేకదేశ ఆనీయమైన ఉత్తరం యజ్ఞపుత్రీ॥

(దాత తన దోసిట ఉదకములో కొంతభాగము వరునకు ఇవ్వగా వరుడు కింది మంత్రమును జపము చేయవలెను)

⇒ ఓం విరాజో దోహోనసి విరాజో దోహా మశీయ మమ పద్యాయ విరాజ॥
 ఇతి జపతి॥

➤ సూ॥ శేషం పురస్తాన్ని నీయమాన ముత్తరయాను మన్మయతే॥

(దాత తనదోసిట ఉంచగా మిగిలిన ఉదకమును తన ముందు నేలమీద వోయగా, వరుడు కింది మంత్రమును చెప్పుచు అనుమంత్రణ చేయవలెను)

⇒ ఓం సముద్రః వగ ప్రహాణోమి స్వాః యోని మపి గచ్ఛతా అచ్ఛిద్రః
 ప్రజయా భూయాసం మా పరా సేచి మత్స్యయః॥ - ఇత్యభిమన్మయతే॥

➤ సూ॥ దధి మధ్యతి సంస్కృత్య కాశ్యేన వర్ణీయ సాపిధాయ, కూర్చుబ్యం
 పరిగ్ంప్య, (దాతా) మధుపర్పుః ఇతిప్రాప్తా - త్రిపుతమేక ఘృతం చ
 పాచ్చుమేక ధానా స్ఫుక్తూశ్చ॥

(దాత - పెరుగు తేనె రెంటిని ఒక పాతులో కలిపి, దానికంటే పెద్దదైన కంచుపాతుచే కప్పి, పైనా, కింద రెండు కూర్చులతో పట్టుకుని మధుపర్పుః

అనవలెను. కొందరు నెయ్యతో కలిపు మూడనీ, మరికొందరు వేపుడు బియ్యముతో కలిపి ఐదు ద్రవ్యములని అందురు.)

○ మధుపర్గుః - ఇతి ప్రాహా॥

➤ సూ॥ వరః ఉత్తరయాభిమస్త్య॥

(వరుడు ఈ కీంది మంత్రములచే మధుపర్గుమును అభిమంత్రణ చేయవలెను.)

⇒ ఓం తత్యై విద్యాయై యశోని యశనో యశోని బ్రహ్మణో దీప్తిరసి। తం
" మా ప్రియం ప్రజ్ఞనా జ్గ్రార్వధిపతిం పశ్చానామ్॥

⇒ ఆ మాగన్ యశనా వర్షనా సాస్నాజు పయనా తేజనా చ। తం మా
" ప్రియం ప్రజ్ఞనా జ్గ్రార్వధిపతిం పశ్చానామ్॥

➤ సూ॥ యజుర్భూ మప ఆచామతి పురస్తా దుపరిష్టాచ్చ॥

(అమృతోపస్తరణమని, అమృతాపీధానమని అను రెండు మంత్రములచే తాచమనం చేయవలెను)

⇒ అమృతోపస్తరణమని ॥ - ఇత్యాచామతి॥

➤ సూ॥ ఇత్యపుః పీత్యా । ద్వ్యరాచమ్య । ఉత్తరయా త్రిః ప్రాశ్య॥

(పై మంత్రమును చెప్పి ఉదకమును తాగి రెండుసార్లు ఆచమించవలెను.

కీంది మంత్రము ఒకసారి చెప్పి మూడుసార్లు మధుర్గు ప్రాశనము చేయవలెను.)

⇒ ఓం యన్మదునో మధ్యం పరమ మన్మాద్యై వీర్యమ్ | తే నాహం
మధునో మధ్యేన పరమేణాన్మాద్యేన వీర్యేణ పరమోన్మాదో
మధ్యేయనాని || (ఇతి మన్మేణ సక్తత్, ద్విష్టూష్టిం ప్రాశ్య)

(దాత వరుని చేతియందు మధుపర్గమును ఉంచుట ఆచారము)

➤ సూ || సక్కన్మంత్రేణ ద్విష్టూష్టిమ్ ||

(ఒక మంత్రమునకు మూడు ప్రాశ్యలని భావము)

⇒ అమృతాపీధానమసీ || ఇతి పునరాచమ్య

➤ సూ || ఇత్యపః పీత్యా || హస్తం ప్రశాళ్య || ద్విరాచమ్య || అనుకంప్యయ
ప్రయచ్ఛేత్ || ప్రతిగుహ్యావ రాజు స్ఫపతిర్య పురోహితాయ ||

(మధుపర్గ ప్రాశనానన్నరం పై మంత్రముచే ఉదకమును పానము చేయవలెను. చేయి కడుక్కుని, రెండుసార్లు ఆచమనం చేయవలెను. దాత తనకు దయాపాత్రులైన కుమారుడు, శిఖ్యదు మొదలగు స్నాతకులకు మధుపర్గ శేషమును ఇవ్వవలెను. క్షత్రియులు గానీ, వైశ్యులు గానీ దాతలైనచో ఆ మధుపర్గశేషమును పురోహితునకు ఇవ్వవలెను.)

➤ సూ || (దాతా) గౌరితి గాం ప్రాహా ||

(దాత గో: అని గోవును చూపించవలెను.)

⇒ గో: ||

➤ సూ॥ (వరః) యద్వయత్పుజే దుష్టా శూత్రరాం జపిత్య॥

(గోవును విడిచిపెట్టమనే అభిప్రాయంతో వరుడు ఉన్నట్టేతే ఈ

మంత్రములను మెల్లగా జపం చేయవలెను.)

⇒ ఓం యజ్ఞో వర్ధతాః యజ్ఞస్య వృథి మను వర్ధాపచితి రస్యపచితిం మా
కుర్వపచితోహం మనుష్యము భూయాసమ్॥

⇒ గౌ ద్రేను భవ్య మాతా రుద్రాణ్ణా స్నహితా వసూనాః స్వసా యదిత్యానా
మముతస్య నాభిః। ప్రణు వేచ జ్యోకితుషే జనాయ మా గా మనాగా
మదితే వధిష్టు। పిటతూదక స్వణాన్యత్తు॥ (ఇత్యపొంశు జపిత్య)।

⇒ ఓముధ్నుజతు। ఇత్యచ్చే రుచ్చరేత్॥

➤ సూ॥ అన్నం ప్రోక్త ముప్యాశూత్రర్దేః అభిమన్స్య॥

సిద్ధమన్నం - భూతమ్ (ఇతి దాతా ప్రాపూ)

(దాత సిద్ధమైన అన్నమును వరునకు చూపి భూతం అనవలెను, వరుడు
మెల్లగా భూతం అను పదు మంత్రములచేత అభిమంత్రణము చేయవలెను.)

తతో వరః -

⇒ సా విరాట్। తన్మాక్షాయు తస్యత్తేశీయ తన్న ఉర్జాఘాః॥

ఓం కల్పయతు॥ (ఇత్యచ్చేః)॥

(వరుడు ఓం కల్పయత అని బిగ్గరగా అనవలెను.)

➤ వరం వస్త్రాభిర్యథార్థం - పూజయేత్ ||

(దాత వరుని సూతన వస్త్రాదులతో యథాశక్తిగా పూజింపవలెను.)

⇒ ఓం అర్చత ప్రార్చత ప్రియమేధానో అర్చత | అర్చంతు పుత్రకా ఉత పురన్న
దృష్టిర్చత || అర్చత ప్రార్చత || ఇతి అక్షతాన్ సమర్ప్య ||

⇒ ఓం గ్రహద్వారా స్తురాధర్మా న్యుత్యపుష్టా జ్గరీపిణీమ్ | త్రశ్వరీఽ
సర్వభూతానా వ్యామిహోపహ్వయే శ్రియమ్ || గంభ్రాః పాశ్తు ||

⇒ ఓం అభి వస్త్రా సువసనా న్యుషాభి ధేనూ స్నుదుఫూః పూయమానః |
అభి చ్ఛ్వా భర్తవేనో హిరణ్యాభ్యశ్వా త్రథినో దేవ నోము ||

⇒ ఓం సుముఢీ రియం వధూ రిమాఽ సమేత పశ్యత | సౌభాగ్య మస్య
దత్యయథాస్తం విపరేతన ||

⇒ హిరణ్య రూప స్నహిరణ్య సందృగపాన్న పాత్మదు హిరణ్య వర్ణః |
హిరణ్యయాత్మరియానే ర్మిషద్య హిరణ్యదా దదత్యన్న మస్య ||

కన్యాదానమ్ -

అస్తః పటలం కృత్య ||

(వరునకు వధువు కనపడకుండగా మధ్యలో తెరను పట్టవలెను)

కన్యాదాతలు వధువుతో సహాతముగా ప్రాజ్యుఖముగా కూర్చోవలెను. (కట్టులేని వేణు పాత్ర (వెదురుపేళ్ళ బుట్ట) యందు బియ్యము పోసి, వస్తుము హేసి ఆ పాత్రయందు కూర్చోబెట్టి, వధువును మేనమామ తీసుకువచ్చట ఆచారముగా ఉన్నది.)

దాతా - ఆచమ్య ... ప్రాణానాయమ్య, ఏవం ప్రీత్యర్థం శ్రీ లక్ష్మీనారాయణ దేవతా ముద్దిశ్య, శ్రీ లక్ష్మీనారాయణ దేవతా ప్రీత్యర్థం, స్వగృహోక్త ప్రకారేణ సాలజ్పుత, సహారణ్యోదక కన్యాదాన మహాం కరిష్యై ॥

పునః ప్రాణానాయమ్య, ఏవం ప్రీత్యర్థం, కన్యాదానాంగత్యేన మహాసంకల్ప మంత్రపరనం కరిష్యై ॥

మహాసప్తల్పః -

- ◆ అధానస్తవీర్యస్య శ్రీమదాది నారాయణస్య, అచింధాపరిమిత శక్త్య భీయమాణస్య మహాజలోఘుస్య మధ్యై,
- ◆ పరిభ్రమమాణానా మనేక కోటి బ్రహ్మణ్ణానా మేకతమే, అవ్యక్త ప్రకృతి మహా దహంకార - ఆకాశ వాయు వహ్ని జల పృథివ్యావరణై సృప్తబీ రాపుతే, అస్మిన్ మహాతి బ్రహ్మణ్ణ కరణమణ్ణలే,
- ◆ ఆధార శక్తి వరాహ కూర్మానస్తాప్త దిగ్గజోపరి ప్రతిష్ఠితానాం, అతల వితల సుతల తలాతల రసాతల మహాతల పాతాళాఖ్య సప్తలోకానా మూర్ఖ్య భాగే, భువోలోక సువర్లోక మహాలోక జనోలోక సత్యలోకాఖ్య షడ్లోకానా మధోభాగే,

- ◆ మహానాళాయమానస్య పణిరాజస్య శేషస్య సహస్ర పణా మణి ముడ్లుల ముడ్లితే, పరావత పుడ్లరీక వామన కుముదాజ్ఞన పుష్టదస్త సార్వభోమ సుప్రతీకాబ్యాష్ట శుద్ధాదణోత్తమితే,
- ◆ అమరావతీ- తేజోవతీ సంయమనీ రక్షోవతీ సిస్థమతీ గఢవ త్యలకావతీ యశోవతీత్యష్ట దేవపురీ విరాజితే, ఇస్తాగ్ని యమ నిర్బంధుతి వరుణ వాయు కుబేరేశానాయబ్యాష్ట లోకపాలక పరిపాలితే, లోకాలోకాచల వలయితే,
- ◆ లవణేకు సురా సర్పి ర్దధి కీర శుద్ధోదకాబ్య సప్తార్థవ పరిష్వతే, జమ్యా ప్లక్క కుశ కొళ్ళ శాక శాల్యలి పుష్టురాబ్య సప్తద్వీపై రాఘవేతే, మహాస్త వలయ సహ్య శుక్తమ దృక విస్థ్య పారియాత్రాయబ్య సప్తకుల పర్వత విరాజితే,
- ◆ మహాసరోరుహకారే పణ్ణాశతోగ్రేటి యోజన విస్తీర్ణ భూముడ్లలే, లక్షయోజన విస్తీర్ణ జమ్యాద్వీపే, భారత కింపురుష హరీళావుత భద్రాశ్వ కేతుమాలా హిరణ్యక రమణక కురువర్వాయబ్య నవవర్వాణాం మద్య సహస్రయోజన విస్తీర్ణ భరతవర్షే, ఇస్త కశేరు తామ్ర గజస్తి పున్మాగ గఢర్వ సామ్య వరుణ భరతాయబ్య నవఖుణ్ణానాం మద్య భరతఖుణ్ణే,
- ◆ అయోధ్య కాశీ కురుక్షేత్ర గయా ప్రయాగ కాళ్ళ శ్రీ వేజ్గుటాచలాది పుణ్యక్షేత్రై ర్యురాజితే, గడ్డా యమునా సరయుా నర్మదా గోదావరీ కృష్ణవేణీ భీమరథ్యాది పుణ్యనదీ రాజితే,
- ◆ సుమేరు నిషద హేమకూట హిమాచలానాం, హరివర్వ కింపురుష వర్వయోశ్చ దక్షిణ దిగ్మాగ్, సేతుబంధ మలయాచలయో రుత్తరే,

- ❖ శ్రీశైలస్య నైర్బంధుతి దిగ్వాగే, (శ్రీమదవధూత దత్తపీరే) ..... క్షేత్రే, (కావేరీ తీర్చే)
..... నదీ తీర్చే, సమస్త దేవతా గోట్టాహృణ హరిహర సద్గురు చరణ సన్మిథించాలి,
- ❖ సకల జగత్ప్రభుః, పరార్థద్వయ జీవినః, కారణ బ్రహ్మణః ద్వీతీయ పరార్థే,
పంచాశత్తమ వత్సరే, ప్రథమవర్షే, ప్రథమమాన్, ప్రథమ పక్షే, ప్రథమ దివసే,
అహని ద్వీతీయ యామే, త్రయోదశ ఘటికా ద్విచత్వారింశ ద్విఘటికాసు
గతాసు, తృతీయ ముహూర్తే, ప్రథమ ప్రాణాయమ కాలే, పురుహూత
నామధేయేన్న సమయే,
- ❖ పార్థివ కూర్చు ప్రలయానస్త శ్వేతవరాహ బ్రహ్మ సావిత్రాఖ్య సప్తకల్పానాం
మధ్య పంచమే శ్వేతవరాహ కల్పే, స్వయంభువ స్వరోచిషోత్తమ తామస
రైవత చాక్షష వైవస్వత సూర్యసాప్తి ధర్మసాప్తి దక్షసాప్తి రుద్రసాప్తి
బ్రహ్మసాప్తి - స్త్రసాప్తి వేదసాప్తర్థాఖ్య చతుర్ధశ మన్వస్తరాణాం మధ్య
సప్తమే వైవస్వత మన్వస్తరే,
- ❖ తత్క్షేక సప్తతి మహాయుగానాం - సప్తవింశతి మహాయుగేష్వరీతేసు,
తదుపర్యష్టావింశతితమే మహాయుగే, అష్టావింశతి సహస్రాన్విత సప్తదశ
లక్షాట్టే కృతయుగే యాతే, షణ్ణవతి సహస్రాన్విత ద్వాదశలక్షాట్టే త్రైతాయుగే
యాతే,
- ❖ చతుష్పష్టి సహస్రాన్వితాష్టి లక్షాట్టే ద్వాపరయుగే యాతే,
ద్వాత్రింశత్సహస్రాన్విత చతుర్ధళాట్టే వర్తమానే కలియుగే ప్రథమపాదే,
- ❖ యుధిష్ఠిర వికమార్గు శాలివాహన విజయాభినవ్నన నాగార్జున కలిగ్ర
భూపాల్య షట్చకానాం మధ్య తృతీయే శాలివాహన శకే,

- ◆ అస్నైన్ దేశే వర్తమాన వ్యావహారిక చాస్తిమానేన ప్రభవాది ప్రభవాది పష్టి సంవత్సరాణం మధ్య, శ్రీమత్ ..... సంవత్సర్, ... అయనే, ... బుతో, ... మాన్, ... పుణ్య, ... తిథో, ... వాసరే, ... నక్షత్రే, ... యోగే, ... కరణే, ... ముహూర్తే, ఏవం గుణ విశేషణ విచిష్టాయాం, అస్యాం శుభతిథో
- ◆ ఇదానీం అనాద్యవిద్య వాసనయా అస్నైన్సైపాతి సంసార చక్కే విచిత్రాభిః కర్మగతిభి ర్మానాయోనిషు పునః పున ర్జనిత్యా, కేనాపి సుకృత విశేషణ, మనుష్యజన్మ ప్రాప్తవతః, ... నక్షత్రే ..... రాశోజూతస్య, ... గోత్రస్య, ... నామధేయస్య, ... ధర్మపత్నీ సమేతస్య,
- ◆ మమ జన్మప్రభుతి, ఏతత్ కణ పర్యాప్తం బాల్య కౌమార యోవన వార్ధకేషు రహసీ ప్రకాశే చ, మనోవాక్యయ కర్మభిః, జ్ఞానతః - అజ్ఞానతః, సక్క దసక్కత్ కృతానాం, సంభావితానాం మహాపాతకాది సమస్త దురితానా ముపశాస్త్యర్థం,
- ◆ తిల్లె స్వార్యమణ్ణల పర్యాప్తం కృతరాశే ర్వర్ష సహస్రావసానే, ఏకైక తిలాపకర్మ క్రమేణ సర్వరాశ్యపకర్మణ సమ్మితకాలే, శ్రీ హరి (శివ) లోక నివాస సిద్ధ్యర్థం,
- ◆ యషై శ్చష్ట మణ్ణల పర్యాప్తం కృతరాశే ర్వర్ష సహస్రావసానే, ఏకైక యవాపకర్మక్రమేణ సర్వరాశ్యపకర్మణ సమ్మితకాలే ఆదిత్యలోక నివాస సిద్ధ్యర్థం,
- ◆ గజ్ఞ వాలుకాభి స్వప్తర్వి మణ్ణల పర్యాప్తం కృతరాశే ర్వర్ష సహస్రావసానే, ఏకైక వాలుకాపకర్మ క్రమేణ సర్వరాశ్యపకర్మణ సమ్మితకాలే బ్రహ్మలోక నివాస సిద్ధ్యర్థం,

అవధూత దత్తపీరమ్ - వేదనిధియోజనా

- ◆ మౌష్ణిక్రూప మణ్ణల పర్యాసం కృతరాశే ర్వార్ష సహస్రావసానే, ఏకైక మాపాపకర్మ కుమేణ సర్వరాశ్యపకర్మణ సమిత్యతకాలే ధువలోకే నివాస సిద్ధ్యర్థం,
- ◆ గోలోమభి ర్వాక్తతమణ్ణల పర్యాసం కృతరాశే ర్వార్ష సహస్రావసానే, ఏకైక గోలోమాపకర్మ కుమేణ సర్వరాశ్యపకర్మణ సమిత్యత కాలే గోలోకే నివాస సిద్ధ్యర్థం,
- ◆ త్రిగుణీకృతాగ్నిప్రోమ - అతిరాత్మాప్రోర్యామ సాస్తపన వాజీయ పొణీరీక - అశ్వమేధాది శతకతు పుణ్యపులావాప్యర్థం, మయా సహ దశపూర్వపోం దశాపరేపోం మద్వంశ్యానాం, మాత్సంవంశ్యానాం సర్వపోం పీత్యాణాం కుమ్భపాక లోహితధామాయతప సబ్బాత, కాలసుాత్రాది వివిధేభ్యే మహాఫూర్భ్యే నరకేభ్య ఉత్తీర్య, శాశ్వత బ్రహ్మలోక నివాస సిద్ధ్యర్థం, వసిష్ఠాదిభి ఢివ్యమహర్షిభి యక్త గృహ్య ధర్మశాస్త్ర పురాణేతిహస ప్రతిపాదిత కన్యాదాన కలోక్త సకల ఫలావాప్యర్థం, సాలజ్పుత సహిరణ్యేదక కన్యాదాన మహం కరిష్యు ॥

వర పూజ -

వర మభ్యర్చ్య ॥

- ◆ శ్రీ లక్ష్మీనారాయణస్య స్వరూపవర ఇదమావాహనమ్ ॥
- ◆ శ్రీ లక్ష్మీనారాయణ స్వరూప వర ఇదమాసనమ్ ॥

పాద్యమ్ -

- ◆ ఉభాభ్య మిదం వాం పాద్యమ్
- నమో స్వస్త్రాయ సహస్ర మూర్తయే సహస్ర పాదాక్షి శిరోరు బాహవే ।

సహస్రనామ్ము పురుషాయ శాశ్వతే సహస్ర కోటి యుగధారిణే నమః||

- ❖ శ్రీ లక్ష్మీనారాయణస్య స్వరూపవర భాగశః అమీవే గధాః|| సుగధాః||
- ❖ అలంకారార్థా ఇమే అక్షతాః|| సంత్వక్తతాః|| సకలాధనైః శోభనమస్తు||

దాత్రా -

- కన్యాం కనక సమ్మన్మాం సకలా భరణైర్యతామ్|
దాస్యమి విష్ణువే తుభ్యం బ్రహ్మలోక జిగేషయా||
- కన్యే మమాగ్రతో భూయాః కన్యే మే దేవి పార్వత్యయోః|
కన్యే మే సర్వతో భూయాః త్వద్దానాన్నైకమాప్నుయామ్||
- విశ్వమఖరా సర్వభూతా సాంక్షిణ్య స్వర్వదేవతాః|
ఇమాం కన్యాం ప్రదాస్యమి ప్రీణాతు కమలాపతిః||
- కన్యాం సాలజ్పుతాం సాద్వ్యం సుశీలాయ సుమేధనీ|
ప్రయతోవాం ప్రయచ్చామి ధర్మకామార్థ సిద్ధయేః||

గోత్ర ప్రవరోచ్చరణమ్ -

వధ్వాః - చతుస్సాగర పర్యాసం గోత్రాహ్వాణేబ్య శుశుభం భవతు|
ఆజ్ఞిరసాయస్య గౌతమ త్వార్యేయ ప్రవరాన్విత గౌతమ) గోత్రస్య|| (గోవింద
శర్వణో) నష్టిం||

చతున్సాగర పర్యాప్తం గోబ్రాహ్మణేభ్య శుభం భవతు। ఆజీరసాయాస్య
గౌతమ త్యాగేయ ప్రవరాన్విత గౌతమ) గోత్తస్య॥ (విష్ణు శర్వణః) పొతీం॥

చతున్సాగర పర్యాప్తం గోబ్రాహ్మణేభ్య శుభం భవతు। ఆజీరసాయాస్య
గౌతమ త్యాగేయ ప్రవరాన్విత గౌతమ) గోత్తస్య॥ (మధుసూదన శర్వణః)
పుతీం॥

చతున్సాగర పర్యాప్తం గోబ్రాహ్మణేభ్య శుభం భవతు। ఆజీరసాయాస్య
గౌతమ త్యాగేయ ప్రవరాన్విత గౌతమ) గోత్తోద్భవాం॥ (లక్ష్మీ) నామ్మిం కన్యాం॥

వరస్య - చతున్సాగర పర్యాప్తం గోబ్రాహ్మణేభ్య శుభం భవతు।
(వాసిష్ఠ మైత్రావరుణ కౌణ్ణిన్య త్యాగేయ ప్రవరాన్విత వసిష్ఠ) గోత్తస్య॥ కేశవ
శర్వణో) నష్టీం॥

చతున్సాగర పర్యాప్తం గోబ్రాహ్మణేభ్య శుభం భవతు। (వాసిష్ఠ
మైత్రావరుణ కౌణ్ణిన్య త్యాగేయ ప్రవరాన్విత వసిష్ఠ) గోత్తస్య॥ (నారాయణ శర్వణః)
పొత్తాయ॥

చతున్సాగర పర్యాప్తం గోబ్రాహ్మణేభ్య శుభం భవతు। (వాసిష్ఠ
మైత్రావరుణ కౌణ్ణిన్య త్యాగేయ ప్రవరాన్విత వసిష్ఠ) గోత్తస్య॥ (మాధవ శర్వణః)
పుత్తాయ॥

చతున్సాగర పర్యాప్తం గోబ్రాహ్మణేభ్య శుభం భవతు। (వాసిష్ఠ
మైత్రావరుణ కౌణ్ణిన్య త్యాగేయ ప్రవరాన్విత వసిష్ఠ) గోత్తోద్భవాయ॥ (గోవింద
శర్వణో) వరాయ॥

➤ సూ॥ తుభ్యం ప్రజ్ఞాసహత్వ కర్మభ్యః ప్రతిపాదయామి॥

ఇతి నారికేళ ఫలపుష్టౌక్షత హిరణ్య సహితం కన్య దక్షిణ హస్తం వరస్య
దక్షిణ హస్త ఉదక పూర్వం దద్యాత్ ||

(కన్యాదాత యొక్క భార్య కన్యాదాత కుడిషైపుకు వచ్చి ఉదకము
వోయుచుండగా చద్దన తాంబూల ఫలాదులతో కూడిన కన్య యొక్క దోసిలిని
వరుని దోసిట ఉంచవలెను. వరుడు స్వస్తి అని పలికి కింది మంత్రములను
చెప్పవలెను.)

వరః - స్వస్తి

⇒ ఓం దేవస్య త్వా సవితుః ప్రసవేశ్వనో ర్ఘ్వహుభ్యం పూషో హస్తాభ్యం
ప్రతి గృహ్ణామి। రాజు త్వా వరుణో నయతు దేవి దక్షిణే ప్రజాపతయే
కన్యాము। తేనామృతత్వ మశ్యాము। వయో దాత్రే। మయో మహ్యమస్తు
ప్రతిగ్రహీత్రే। క ఇదం కస్యా అదాత్రీ। కాముః కాముయి। కామో దాతా।
కాముః ప్రతిగ్రహీతా। కాముః సముద్ర మావిశ। కామేన త్వా ప్రతిగృహ్ణామి।
కామైతత్తే। ఏషా తే కాముదక్షిణా। ఉత్సానస్తో నంజీరసుః ప్రతిగృహ్ణాతు ||

❖ తతో దాతా- కన్యాదానం తుభ్యమహం సంప్రదదే || కన్యాదాన

సాగ్దుణ్యార్థం యథాశక్తి దక్షిణాం దత్వా ||

❖ దాతా - ధర్మ చ అర్థ చ కామే చ త్వయైషా నాతిచరితవ్యా |

❖ వరః - నాతిచరామి ||)

సుముహూర్తమ్ -

❖ తత సుముహూర్తే చూర్ణికాం, మంగళాష్టకాన్ చ పరిత్యా॥

● చూర్ణికా

1. స్వప్యపోశీతి సహస్రాణం ద్విజ గురు దైవత్యానాం,
2. సమస్త జగదాధార మహామణ్డూక కూర్చు యజ్ఞ వరాహ శేష పృథివీనాం,
3. పురస్తర పౌవక యమ నిర్బుతి వరుణ వాయు కుటేరోశానాష్ట దిక్కాలకానాం,
4. జలజబవ హరి హర ముఖ్య దేవ గణానాం,
5. నారద వసిష్ఠ విశ్వమిత్ర పరాశరాత్రి వాల్మీకి గౌతమ భూగు వ్యాసాది మహార్థీణాం,
6. సీతారుధ్వత్యహాల్య ద్రోపదీ తారా మన్మోదరీ దమయణ్యది మహా పతిప్రతానాం,
7. హరిశ్చన్న నల కార్తవీర్య రఘు దిలీపాది పుణ్యపురుషాణాం,
8. గజ్ఞ నర్చుదా తుఙ్గబద్రా మలాపహరిణీ కృష్ణవేణీ గోదావరీ కావేరీ భీమరథ్యాది మహానదీనాం,
9. జమ్యు నిమ్య కదమ్య చూత క్రముక నారికేళ ఖర్షూర ధాత్రీ దాడిమ్యాది ఫలవృక్షాణాం,
10. పున్మాగ జూతీ వకుళ కేతకీ చమ్మక మల్లికా మాధవీ మాలత్యాది వివిధ కుసుమానాం,

11. కస్తురీ కుజ్ఞమాగరు గోరోచనాది సుగ్ంధానాం,
12. అపరిమిత కనక కలశ - కన్యకా - గృహమేధి - కవీశ్వర - ఏణాది శాఖ
మేఘుధ్వనీనాం,
13. అయోధ్య కాళీ పురుషోత్తమ రామేశ్వరాది పుణ్యసగరీణాం,
14. శ్రీశైల విష్ణు హిమాచల గోవర్ధన కైలాసాది మహాశైలానాం,
15. మీమాంసా వ్యకరణ న్యయ వైశేషిక సాంఖ్య యోగాది పుట్టాప్రాణాం,
16. బుగ్రజు స్నామాధర్వణ పేదానాం,
17. లగ్న హోరా ద్రీక్కుణ నవాంశ ద్వాదశాంశ త్రింశాంశ త్రింశదంశాంశకానాం -
ఆనుకూల్యమస్తు |
18. సర్వ శుభా శ్శోభనాః, ఏతన్ముహూర్తం సుతిథిం సువారం సునక్తతం
సుయోగం సుకరణం సుచంద్రతారాబలం కుర్వస్తు |
19. అస్య శ్రీ దేవదేవస్య దివ్యకల్యాణ మహోత్సవే, అస్మైన్ ముహూర్తే, సర్వ
గ్రహ సునక్తతా శుభైకాదశ స్థాన పులదా స్నుప్రీతా స్నుముహూర్త
స్నుపుసన్నా భవస్తు ||

మంగళాప్తకమ్ -

- లక్ష్మీ ర్యస్య పరిగ్రహాః కమలభూ సూసు ర్దూరుత్స్మాన్ రథః
పౌత్ర శచ్ఛద్వ విభూషణ స్నురగురు శ్శైపశ్చ శయ్యసనమ్ |
భిహ్మణ్ణం వరమన్నిరం సురగణా గయస్య ప్రభో స్నేహకః
స్త్రైలోక్య కుటుంబ పోషణ పరః కుర్యా త్స్వదా మంగళమ్ || 1
- భిహ్మ వాయు గిరీశ శేష గరుడా దేవేస్తు కామో గురు:

చట్టార్గై వరుణానలౌ మను యమూ విత్తేశ విష్ణువ్యరో ।

నాసత్యే నిర్మతి ర్మయద్భాయుతా పర్మన్య మిత్రాదయః

స స్త్రీకాస్నురపుభ్రవాః ప్రతిదినం కుర్వణ్ణు నో మజ్జళమ్ || 2

○ విశ్వమిత్ర పరాశరోర్వ భృగవోగస్త్యో పులస్త్యో క్రతుః

శ్రీమా నత్రి మరీచి కొత్ప పులహో శ్వకే ర్వసిషోఽగ్గిరాః ।

మాణ్ణవ్యే జమదగ్ని గౌతమ భరద్వాజాయదయ స్తాపనాః

స్త్రీకా మునిపుభ్రవాః ప్రతిదినం కుర్వణ్ణు నో మజ్జళమ్ || 3

○ మాణ్ణతా నహుషోమృంపు సగరో రాజు పృథు ర్మైపాయః

శ్రీమా స్ఫర్మసుతో నలో దశరథో రామో యయాతి ర్వమః ।

ఇష్వాకుశ్చ విభీషణశ్చ భరత శోభానపాదో ధ్రువః

ఇత్యేతే భువి భూభుజః ప్రతిదినం కుర్వణ్ణు నో మజ్జళమ్ || 4

○ అశ్వత్థో బదరశ్చ చంద్రస తరు ర్మాణార కల్పద్రుమో

జమ్యో నిమ్యో కదమ్యో చూత సరళా మృఙ్ఖాశ్చ యే కీరిణః ।

సర్వే తే పుల మిత్రితం వనచయం వైభ్రాజితం భ్రాజితమ్

రమ్యం చైత్రరథం సున్స్సన వనం కుర్వణ్ణు నో మజ్జళమ్ || 5

○ గౌరీ శీరదితిశ్చ కదు వినతే జ్యోతిశ్చ పూర్ణావతీ

సావిత్రీ చ సరస్వతీ చ సురభి స్పృత్యప్రతారుస్థతీ ।

స్వాహా జూమ్యవతీ చ రుక్మీ భగినీ దుస్స్యప్ను విధ్వయినీ

వేలా చామ్యునిధే స్పుర్మీన మకరా కుర్వణ్ణు నో మజ్జళమ్ || 6

○ ఆదిత్యాయది నప్రహా శుభపులా మేపోయదయో రాశయః

నక్కత్తాణి సయోగకాశ్చ తిథయ స్తుద్వేషతా స్తుద్భణః।

మాసాట్లూ బుతవ స్తుదైవ దివసా స్విఫ్యాదయో రాత్రయః

సర్వే స్థావర జడ్గమాగ ప్రతిదినం కుర్వన్తు నే మజ్జళమ్॥ 7

○ గజ్జా సిస్థ సరస్వతీ చ యమునా గోదావరీ నర్మదా

కృష్ణా భీమరథీ చ ఫల్లు సరయూ శ్శ్శి గజ్జకీ గోమతీ।

కావేరీ కపిలా ప్రయాగ నిరతా వేత్తావతీత్యాదయః

సద్య శ్శీహరి పాద పబ్రజ భవాగ కుర్వన్తు నే మజ్జళమ్॥ 8

తత సుముహూర్తే మజ్జళవాద్య శుష్టానాద పురస్పరం,

○ తదేవ లగ్గుం సుదినం తదేవ తారాబలం చన్మబలం తథైవ।

○ విద్యాబలం దైవబలం తథైవ లక్ష్మీపతే (గౌరీపతే) తేజ్సీయుగం స్వరామి॥

⇒ ఓం సానో దేవీ సుహవా శర్వయచ్ఛత్ | ఆ త్వాంహరోష మస్తరభూః। ద్రువ
శ్శీషోవిచాచలిః। విశస్త్యా సర్వ వాజ్ఞాన్తు। మాత్వ త్రాప్తి మధిభ్రశత్।

⇒ ద్రువా ద్వేద్యువా పృథివీ। ద్రువం విశ్వ మిదం జగత్। ద్రువా హ పర్వతా
ఇమే। ద్రువే రాజు విశామయమ్।

⇒ ఇష్టావైది మా వ్యధిష్టాః। పర్వత ఇవావిచాచలిః। ఇన్త ఇవేహ ద్రువస్తిష్టా। ఇహ
రాప్తముధారయః।

- ⇒ అభి తిష్ఠ పృతన్యతః । అధరే సన్తు శత్రవః । ఇస్తే ఇవ వృత్తహ తిష్ఠ । అపః-
క్షేత్రాణి స్ఫ్టాయన్వు ।
- ⇒ ఇస్తే ఏణ మదీధరత్ । ద్రువం ద్రువేణ హవిషా । తస్మై దేవా అధి బ్రిష్టు ।
అయిఛ్చ బ్రహ్మాణస్పతిః ।
- ⇒ ద్రువస్తే రాజూ వరుణో ద్రువం దేవో బ్రహ్మస్పతిః । ద్రువస్తు ఇస్తే శాచగ్నిశు రాష్ట్ర-
శారయతా స్తువమ్ ॥

సగుడ మరీచి జీరకావదికం వధూవరయో శ్వరస్మై నిక్షిష్య । అయం
ముహూర్త స్నముహూర్తస్థ్వతి భవస్తో బ్రువస్తు । అయం ముహూర్త
స్నముహూర్తస్థు ॥

➤ సూ ॥ తత స్నముహూర్తే స్వయం దృష్ట్యై తృతీయం జపేత్ ॥

(స్నముహూర్తమందు వరుడు పెండ్లి కుమారైను చూచి కింది మంత్రమును
జపించవలేను)

⇒ అబ్రూతస్ము ॥ వరుణాపతిష్ఠుం బ్రహ్మస్పతి । ఇస్తాపతిష్ఠు ॥ లక్ష్మీవై
మస్త్య సవిత స్నపనః ॥

➤ సూ ॥ దృష్ట్యై చక్కాషీ ఉపసాఖారతి । చతుర్ధ్య సమీక్షేత్ ॥

(వరుడు వధువును ఒకసారి చూసి, క్రింది మంత్రమును చెప్పి, వధువు దృష్టి
యందు తన దృష్టిని నిలుపవలేను.)

అవధూత దత్తపీరమ్ - వేదనిధియోజనా

⇒ ఓం అష్టారచకు రపతిష్టుయ్యాది శివా పతిభ్య స్తుమనా స్తుపర్ణః । జీవసూర్యేవకామా స్వేనా శన్మే భవ ద్విపదే శఙ్ఖాతుష్పదే ॥ ఇతి సమీక్షేత్ ॥

కృత ప్రాణానాయామో । శ్రీ పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం । ఆవాభ్యం కర్మణికర్దవ్యాని ప్రజాశోచ్ఛాదయితవ్యః ॥ (వధూవరో సంకల్పయతః ॥

➤ సూ ॥ అంగుష్ఠేనోప మధ్యమయా చాగ్గళ్య దర్శా సంగుహోత్రేణ యజ్ఞాతస్యభ్వో రఘ్రా సంమృజ్య ప్రతీచీనం నిర్స్యేత్ ॥

(వరుడు వధువునకు అభిముఖుడై బ్రోటనవేలుతోనూ, ఉంగరపు వేలుతోనూ దర్శాలగ్రము కిందికుండునట్లు పట్టుకుని, మంత్రము చెప్పి వధువు కనుటోమల నడుమను ప్రదక్షిణముగా తుడిచి పడుమటి దిక్కుగా పారవేసి ఉదకమును ముట్టుకోవలేను.)

⇒ ఇద మహా యా త్వయి పతిష్టుయ్య లక్ష్మీ స్తా న్యుర్దిశామి ॥
అపణపస్సుశ్య ॥

➤ సూ ॥ ప్రాప్త నిమిత్త ఉత్తరాం జీవేత్ ॥

(కారణము తటస్థించినపుడు (అనగా వధువుగాని తత్పుంటంధులుగాని వియోగముచేత కన్నీరు నించినపుడు) కింది మంత్రమును జపించవలేను.)

⇒ జీవా రుద్న్ని విమయన్నే అధ్వరే దీర్ఘా మనుషులి స్నీధియు ర్నః ।
 వామం పీతుభ్యే య ఇదా సమేరిరే మయః పతిభ్యే జనయః
 పరిష్వజే॥

➤ సూ॥ యుగ్మాన్నమవేతాన్మంత్రపత ఉత్తరయాద్భ్యః ప్రహాణయాత్॥

(సరి సంబ్యకలిగి తన కార్యమందు దృష్టికలిగినట్టి వేదవేత్తలైన బ్రాహ్మణులను ఈ కింది మంత్రము చెప్పి వధువును అభిషేకించుటకు ఉదకము నిమిత్తము పంపవలేను.)

⇒ వ్యుక్తత్స్తుర ముదచ్ఛావ్యప ఆష్ట్య బ్రాహ్మణా స్న్మపనః హరస్తు ।
 అవీరశ్మీ రుదచ్ఛావ్యః॥

సూ॥ ఉత్తరేణ యజ్ఞా తస్యశ్శిరసి దర్శణం నిధాయ॥

(కింది మంత్రము చెప్పి వధువు శిరసు మీద దర్శలతో చుట్టిన కడియమును ఉంచవలేను. (దర్శణా లక్షణమ్ కింద ఇవ్వబడినది))

○ పంచభి ర్ద్రర్థః సహిత్తైః వింశత్యా వేష్టనం తతః ।

అంతర్ధశాంగ్గిళం బ్రోక్తం దర్శణస్య చ లక్షణమ్॥

(అర్ధము - ఐదు దర్శలను గుండుముగా చేసి, ఇరవై దర్శలచే చుట్టపలేను. మధ్య పది అంగుళముల పైశాల్యము ఉండవలేను.)

⇒ అర్యమ్మా అగ్నిం పరియన్తు క్షిప్తం ప్రతీక్షాం శ్వాస్ ర్యే దేవరాశ్చ ॥

➤ సూ॥ తస్మైన్నత్తరయా దక్షిణం బహిర్యగచ్ఛిద్రం ప్రతిష్ఠాప్య ॥

(ఆ దర్శకడియము నుండు కింది మంత్రము చెప్పి బండి కాడి యొక్క దక్షిణపు తోలను (చివిరిదానిని) ఉంచవలెను).

⇒ ఖేనసః ఖేరథః ఖే యుగ్స్య శచీపతే । అపాలా మిష్ట త్రిషహూర్తమ్
కరథ్మార్యవర్ఘసమ్॥

➤ సూ॥ చిచ్ఛదే సువర్ణ మంత్రాయ॥

(ఆ రంద్రమందు కింది మంత్రము చెప్పి బంగారమును ఉంచి పట్టుకోవలెను.)

⇒ శన్తే హిరణ్యా శము స్తావ్ప శ్వన్తే మేధీ భవతు శః యుగ్స్య తృద్యై ।
శన్తు ఆప శ్వతపవిత్రా భవత్వద్మా పత్యా తన్వా సా స్వజస్య ॥

➤ సూ॥ ఉత్తరాభిః పంచభిః సౌపయత్వా॥

(కింది ఐదు మంత్రములు చెప్పుకుని ఒకమారే అభీష్టికించవలెను.)

⇒ హిరణ్యవర్ణా శుంచయః పావకాః ప్రచకముర్ హిత్యానవద్యమాపః । శతం
పవిత్రా వితతా హ్య సుతాబిష్ట్వా దేవస్సవితా పునాతు ॥

⇒ హిరణ్యవర్ణా శుంచయః పావకా యాసు జూతః కళ్యాపో యా స్వగ్ర్మః । యా
అగ్నిగ్రహప్రఫ్టిర్ సువర్ణా స్తోస్తు ఆప శ్వాస్యన్యోనా భవత్వు ॥

⇒ యాసాః రాజు వరుణో యాతి మధ్యే సత్యాన్వతే అవపశ్యజ్ఞనానామ్ ।
యా అగ్నిగ్రహప్రఫ్టిర్ సువర్ణా స్తోస్తు ఆపశ్వాస్యన్యోనా భవత్వు ॥

⇒ యస్తాన్వేవా దివి కృణ్వన్తి భక్తి యా అన్తరిక్ష బహుధా నివిష్టః । యా
అగ్నిగ్గర్బవద్ధిరే సువల్లా స్తాస్త ఆప శ్వాం నైనా భవస్తు ।
⇒ శివేన త్వా చక్కపో పశ్యత్వాప శ్శివయా తన్వేపస్సుశస్తు త్వచస్తే ।
మృతశుచత శుచయో యాః పాపకా స్తాస్త ఆప శ్వాం నైనా భవస్తు ॥ ०
పంచానా మన్మే సక్కదేవ స్నాపయతి) ॥

వధూ నూతన వస్తు ధారణమ్ -

➤ సూ ॥ ఉత్తరయా హాతేన వాససా చ్ఛాద్య ॥

(కీంది మంత్రము చెప్పి వరుడు వధుపునకు కొత్తచీరను కప్పవలెను

(అనగా కట్టించవలెను)

⇒ పరి త్వా గిర్వణో గిర ఇమా భవస్తు విశ్వతః । మృద్ధాయు మను మృద్ధయో
జష్టో భవస్తు జష్టయః ॥

యోక్త మాజ్గల్య ధారణమ్ -

వధూం - ఆచమ్య . . . ప్రాణానాయమ్య, శ్రీ పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం, సాగ్ర శతవర్ష
పర్యాసం, సుఖేన జీవన సిద్ధ్యర్థం, యోక్త మాజ్గల్య ధారణం కరిష్యా ॥

యోక్త మాజ్గల్య గౌరీ దేవతాభ్యో నమః వోడశోపచార పూజ్ఞః అభ్యర్చ్య ॥

- యోక్త బిశ్వనమ్ -

➤ సూ॥ ఉత్తరయా యోక్కేణ సన్నహ్యతి॥

(వరుడుకింది మంత్రము చెప్పి యోక్కమును (దర్శక్తాడును) అభిముఖుడై వధువు మొలకు కట్టపలేను.)

⇒ ఆశానానా సామనసం ప్రజాః సాభాగ్య స్తనుమామ్ | అగ్నే రనుత్రతా భూత్వా

సన్నహ్య సుకృతాయ కమ్ || ఇతి కటిం యోక్కేణ బద్ధైయాత్ ||

➤ సూ॥ ఉత్తరేణ నాభిం నిష్టర్ప్య గ్రహిం బధ్య, ప్రదక్షిణం పర్యాహ్య | దక్షిణేన నాభిమవస్తాపయతి॥

(బోడ్చునకు ఉత్తరమున పీటముడిని వేసి, ప్రదక్షిణముగా బోడ్చుమీదనుండి జరిపి బోడ్చునకు దక్షిణమున ఆముడి ఉండునట్లు తిప్పిపలేను.)

మాఘల్య ధారణమ్ -

మాఘల్య సూత్ర మాదాయ, కీరేణ ప్రక్షాళ్య, తణ్ణులపూర్ణ పాత్రోపరి అష్టదళ పద్మ విన్యస్య, మాఘల్యాధి దేవతాంధిదేవతాం పూజయేత్ |

మాంగల్యదేవతాయై నమః | యధాశక్తి సంపూజ్య,
సర్వపోం విప్రాణం సువాసినీనాశ్చ దక్షిణహస్త స్పర్శనం కారయత్వా,
దేవస్య దక్షిణ హస్త నిక్షిప్య, భగవదనుజ్ఞాం సంప్రార్థ్య, వధ్యః కణ్ణదేశే

○ మాఘల్యం తస్తుతానేన లోక కల్యాణ హతునా |

కణ్ణే బధ్యామి సుభగే త్వం జీవ శరదాం శతమ్ || ఇతి ధారయత్వా

మాజ్గల్యదారణ ముహూర్తస్నిముహూర్తస్తు ॥

అక్షతారోపణమ్ -

- తతః ఆర్ద్రాక్షతా రోపణం కుర్చుత్ ॥ తతః కపిలావాచనమ్ ॥

(తరువాత తలంబ్రాలను పోయించవలెను.)

❖ వరః పయసా వధ్వంలే వుపస్తీర్య । ద్విస్తుండులానోప్య ద్విరభిఘూరయతి ।
వరాజ్ఞలావన్యః కుర్యాదేవం వధ్వజ్ఞలే రుపరిష్టాప్య ॥ నోదకం
కలశమాదాయ ॥

(వరుడు పాలతో వధువు దోసిట అభిఘురించి, రెండు సార్లు బియ్యమును ఉంచి మరల రెండుసార్లు పాలతో అభిఘురించవలెను, వధువుకు చేసినట్టే వరుని దోసిట కూడా చేయవలెను. తరువాత వధువు దోసిట పైన వరుని దోసిలి ఉంచి, ఉదకపాత్ర యందలి ఉదకమును పోయుచూ కింది ఆశీర్వాద ములను, అనువాకములను చెప్పవలెను.)

❖ కపిలాస్నారయస్తు । బహుధేయం చాస్తు । పుణ్యం వర్ధన్యాం శాస్త్రిరస్తు ।
పుష్టిరస్తు । తుష్టిరస్తు । వృద్ధిరస్తు । అవిఘ్నముస్తు । ఆయుష్యముస్తు ।
ఆరోగ్యముస్తు । స్వత్తి శివం కర్మస్తు । కర్మసమృద్ధిరస్తు । దంపత్యేః సగ్రహా
సనక్షత్రే సహా నోమేన క్రియేతాం శాస్త్రిరస్తు ॥

⇒ ఓం ప్రజాపతిస్త్రీయం యశః । ముఖ్యాయో రదధాధ్నిపమ్ । కామస్య
తృప్తిమానస్థమ్ । తస్యాగ్నే భాజయేహ మా ॥

- ⇒ మోదగ ప్రమోద ఆనస్థః। ముష్ట్యో ర్షిహిత స్నపః। స్వత్వవ కామస్య
తృప్యణి। దక్షిణాం ప్రతిగ్రహో॥
- ⇒ మనస శ్చిత్త మాకూతిమ్ | వాచ స్వత్య మశీమహి | పశునాళ రూప
మన్మస్య | యశ శ్శై శ్యయతాం మయి |
- ⇒ యథావహమస్య అత్పంఖ స్త్రీయై పుమాన్ | యథాస్తై తృప్యతి పుణి
ప్రియే ప్రియా | ఏవం భగస్య తృప్యణి | యజ్ఞస్య కామ్యః ప్రియః |
- ⇒ దదామీ తృగ్ని ర్వదతి | తథేతి వాయు రాహ తత్ | హన్తేతి సత్యం
చస్త్రమాః | ఆదిత్యస్నత్యమోమితి |
- ⇒ ఆపస్తుధ్వత్యమాభరన్న | యశో యజ్ఞస్య దక్షిణామ్ ||
- > సూ॥ అన్యేస్యా శిరసి తణ్ణులూరోపణం కుర్యాత్॥

(బకరి శిరము నొకవరు కింది చెప్పబోవు రీతిగా తలంబ్రాలుంచవలెను.

- > పూర్వం వరో వద్యశ్చిరసి ప్రాపయోత్ ||
(తోలిసారి వరుడు ముందు వథువు శిరమున ఈ కింది మంత్రము చెప్పి
తలంబ్రాలుంచవలెను.)
- ⇒ ప్రజామే స్పమృద్ధుతామ్ ||
- > ద్వితీయ పర్యాయే వరస్య శిరసి పూర్వం ప్రాపయోత్ ||

(రెండవ మారు పూర్వం వలనే క్రియ చేసి ముందు వధువు వరుని శిరసున ఈ కీంది మంత్రముతో తలంబ్రాలుంచవలెను)

⇒ పశ్వో మే కామ స్నమృద్ధ్యతామ్॥

➤ తృతీయ పర్యాయే వధ్యశ్శిరసి పూర్వం ప్రాపయేత్॥

(మూడవసారి పూర్వం వలనే క్రియ చేసి ముందు వధువు శిరసున ఈ కీంది మంత్రముతో వరుడు తలంబ్రాలుంచవలెను)

⇒ యజ్ఞో మే కామ స్నమృద్ధ్యతామ్॥

➤ సూ॥ చతుర్థే అన్యేస్యం యుగపత్తీ॥ తూష్ణీం చతుర్థమ్॥

అన్యేస్యం యుగపత్తీ॥

బ్రహ్మర్థి -

➤ సూ॥ తతో వధూవర చేళ్ళులయోః సువర్ణ ఫల సహితం ఉత్తరేణానువాకేన బ్రహ్మర్థిం గ్రథాత్॥

(సఫల దక్షిణా తాంబూలాదులను చేలాళ్ళులము (కండువా, చీర) కొంగులకు కట్టి ఆ రెండు కొనలను కలిపి ఈ మంత్రమును చెప్పవలెను.)

⇒ అగ్ని విశ్వభి స్న్యానీక ద్వై రూక్షావస్తుం ప్రథమ స్నీర్ద యోనిమ్॥
కులాయిన జ్ఞాతవస్తు సవిత్తే యజ్ఞన్వయ యజ్ఞమానాయ సాధు॥

⇒ ఓం యోగక్షేమస్య క్షేమ్॥ యుక్తం క్రియాతా ఆశః కామే యజ్ఞతా ఇతి॥
ఆశిష స్నమృద్ధ్యై ర్థిం గ్రథాత్॥ ఆశిష ఏవాస్యం పరిగుష్టాత్॥ పుమాన్

పై గ్రస్థః । స్త్రీ పత్నీ ॥ తన్మిథునమ్ । మిథున మేవాస్య తద్విజ్ఞే కరోతి
ప్రజననాయ । ప్రజయతే ప్రజయ పుశభి ర్యజమాసః ॥
॥భహృగ్రస్థి ముహూర్తస్సుముహూర్తోస్తు ॥

రక్షాబంధనమ్ -

- విశ్వేతాతే త్వాదా పుంసాం బధ్నియాద్ధక్షిణేకర్ ।
అథ వామ కరే స్త్రీణాం బృహత్తామేతి మన్మతః ॥
- సంకల్పానస్తరంతస్య ముఖ్యకాల ఇతి స్మృతః ।
హస్తగ్రహణ కాలోవా చతుర్ధ్వం నిశిమోచయేత్ ॥

(విశ్వేతాతే అను మంత్రముచే వరుని కుడిచేతికీ, బృహత్తామ అను మంత్రము చేత వధువు ఎడమచేతికీ రక్షాసూత్రమును కట్టివలెను. రక్షాబంధనము సంకల్పానస్తరం గానీ, పాణిగ్రహణకాలమందు గానీ కట్టికుని, శేషహోమానంతర మందు విష్ణు వేయవలెను. (ఈ రక్షను పాణిగ్రహణ కాలమందు కట్టుకొనుట శిష్టాచారము.) క్రింది విధమున సంకల్పించి, పూజించి ఆయా మన్మములచే వధువరులు రక్షలు కట్టుకోవలెను.)

ఆచమ్య . . . ప్రాణానాయమ్య, శ్రీ పరమేశ్వర పీత్యర్థం, పాణిగ్రహణాభ్యత్వేన
ఆవయో: రక్షార్థం రక్షాబంధనం కరిష్యు ॥
రక్షాబంధన దేవతాభ్యే నమః ఓడశోపచార పూజైరభ్యర్ఘ్యు ॥

- ⇒ ఓం బృహద్భాము కత్తబృ ద్యుద్ధపుష్టియ న్నిష్టుభోజ శ్నుభిత ముగ్రపీరమ్।
ఇన్న స్తోమేన పణ్ణదశేస మధ్యమిదు వాతేన సగరేణ రక్తి॥
- ⇒ విశ్వత్తాత సవనేషు ప్రపాచ్యాయాచ కర్థమమన్నిష్టుసున్వత్తుచ్ఛతం
యత్పురుసం భృతం వస్త్వపాపుణో శ్వరబాయ బుషి బస్థవే॥
॥రక్షాబంధన ముహూర్త స్నుముహూర్తస్తు॥

గృహ్యగ్ని ప్రతిష్ఠాపనమ్ -

➤ తత్త్వవ కన్యాస్త వరో వివాహ వేదికాయమగ్ని ప్రతిష్ఠాపనం కుర్చుత్తు॥

(వధువును అక్కడే ఉంచి, వరుడు గృహ్యగ్ని ప్రతిష్ఠాపనం చేయవలెను)

వరః - ఆచమ్య . . . ప్రాణానాయమ్య, ఏవం ప్రీత్యర్థం, సకల శైత, సౌర్త
నిత్యసైమిత్తక కామ్యకర్మనుష్టాన యోగ్యతా సిద్ధ్యర్థం గృహ్యగ్ని ప్రతిష్ఠాపనం
కరిమ్యు॥

స్థండిలం కృత్యేల్లిఖ్యగ్నిం ప్రతిష్ఠాప్యి। అగ్నింద్యత్వాయి। అలంకృత్యి॥
(ఇత్యులజ్ఞరణాన్తం కృత్వా॥) ప్రాచిః పూర్వముక్కంషం . . . ఉత్తరానధరాన్॥

ప్రధాన హోమమ్ -

➤ సూ॥ అంత్రైనా ముత్తరయా దక్షిణే హస్త గృహీత్వాయి। అగ్నిమభ్యానీయ,
తూష్ణిం దక్షిణే హస్త గృహీత్వా॥

⇒ పుషా త్వేతో నయతు హస్త గృహ్యశ్వినో త్వ్య ప్రవహతాః రథేనః
గృహ్యస్థాచ్ఛ గృహపత్నీ యథానో పశినీ త్వ్య విదధ మాపదాసీ॥

➤ సూ॥ అపరేణాగ్నిం కట మాష్టీర్యా। తస్మిన్నుపవిశత ఉత్తరో వరః॥

(అగ్నికి పడమర చాప పరిచి దానియందు వరుడు ఉత్తరమున, వధువు దక్షిణముననూ కూర్చోవలెను)

ఆచమ్య . . . ప్రాణానాయమ్య, శ్రీ పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం శ్రీమాన్ . . . గోత్తః, . . . నామదేయహం, మమోపాత్త సమస్త దురితక్షయ ద్వారా శ్రీ పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం, అనయా నవోడయా వద్వాసుహ వివాహ ప్రథాన హోమం కరిష్యే॥

యత్క్వచాగ్నుమితి విధినాగ్నిం ప్రతిష్టాప్యా।

➤ సూ॥ అగ్నేరుపసమధానాది పాత్త ప్రయోగ కాలే॥

(భూర్యావస్నావరోం అని ప్రారంభించి, పాత్తాసాదన వరకు చేయవలెను, పాత్తాసాదన కింది విధముగా చేయవలెను)

○ వధ్వజ్ఞాలిం హోమ విధాన దర్శిం దీవీతీయ దర్శిం సహాచాజ్య ధాన్యః।

ప్రోక్షార్థ పాత్తీణ సహప్రణీతా మిథ్యంచ శమ్యా సహలాజి మళ్ళీ॥

(మొదటి వరుసలో వధువు యొక్క దోసిలి, స్తుక్క, స్తువము మరియు ఆజ్యస్థాలీ, రెండవ వరుసలో ప్రోక్షణ పాత్త, పుర్ణాపాత్త, మూడవ వరుసలో ఇధ్యము, కాడిసీలలు (శమ్యలు) పేలాలు, రాయి ఆసాదన చేయవలెను. మొదటి వరుస పశ్చిమమున, రెండవ వరుస మధ్యన, మూడవ వరుస

తూర్పుకు వచ్చునట్లు మొత్తము పాత్రలు ఉత్తర సమాప్తిగా ఆసాదన చేయవలెను.)

➤ పవిత్ర కరణాది (వధూపస్తయో స్నాదన ప్రోక్షణ తపన సంమార్గానాని కరోతి॥ పాత్రాసాదనాది ఆజ్యభాగాస్తం కృత్యా॥

(వధువు దోసిలిని సుక్కువములతో పాటు ఆసాదించుట, ప్రోక్షించుట, కాచుట, తుడుచుట చేయవలెను. పాత్రాసాదనము మొదలు ఆజ్యభాగముల వరకు చేయవలెను)

➤ సూ॥ అఫైనా మాదితో ద్వాబ్యా మఖిమంత్రయేతు॥

(వరుడు వధువు (హృదమును) ను కింది రెండు మంత్రములచే అభిముఖుడై అభిమన్మించవలెను.)

⇒ సోమః ప్రథమో వివిద్ గంధర్వో వివిద ఉత్తరః। తృతీయో అగ్నిష్టు పతి స్తురీయ స్తు మనుష్యజ్ఞః॥

⇒ సోమోదదగ్ధస్తర్వయ గంధర్వో నదదదగ్నయే॥ రయుశ్చ పుత్రాశాచాదా దగ్ని ర్మహా మథో ఇమామ్॥

➤ సూ॥ అధాస్త్రే దక్షిణేన నీచా హస్తిన దక్షిణ ముత్రానః హస్తం గృష్ణియాత్॥ యదికామయేత స్త్రీరేవ జనయేయ మిత్యగ్గళీరేవ గృష్ణియాత్॥ యదికామయేత పుఅస ఏవ జనయేయ మిత్యగ్గప్పమేవ మధీవలోమాని గృష్ణతీ॥ గృష్ణామిత ఇత్యేతాభి శ్చతస్మభిః॥

(పెమ్మట వథువు యొక్క తీరగవేసిన కుడిచేతిని వరుడు తన బోర్లించిన కుడిచేతితో పట్టుకోవలెను. స్త్రీ సంతానమే కావలెనని కోరినచో అన్ని ప్రేళ్నను కలిపి పట్టుకోవలెను. పురుష సంతతి కావలెననిన భోటనవేలిని మాత్రమే పట్టుకోవలెను. వరుడు తన భోటనవేలి రోమములు పైకి ఉండునట్టు పట్టుకోనవలెను. మన్మాస్తమందు హాస్తమును పట్టుకోనవలెను.)

- ⇒ గృజ్ఞామి తే సుప్రజ్ఞాస్త్వయ హాస్తమ్మయా పత్య జరదష్టి ర్యథానసః | భగో
అర్యమా సవితా పురణ్ణి ర్యహ్యాస్త్వా నదుర్ధార్హపత్యయ దేవాః ||
- ⇒ తే హ పూర్వ్య జనాసో యత్త పూర్వవహో హితాః | ముర్దన్యాన్ యత్త
సాబ్రవః పూర్వ్య దేవేభ్య ఆతపత్తి ||
- ⇒ సరస్వతి ప్రేదమవ సుభగ్ వాజినీవతి | తాస్త్వా విశ్వస్య భూతస్య పుగాయ
మస్వగ్రతః ||
- ⇒ య ఏతి ప్రదిశస్పర్యా దిశోను పవమానః | హిరణ్యహాస్త ఐరమ్మస్పస్తత్య
మన్మనసబ్ర్మణోతు || (అన్న హాస్త గ్రహణమ్) ||
- పాణిగ్రహణ ముహూర్తస్సుముహూర్తోష్ట్వితి భవన్తో టువన్తు || పాణిగ్రహణ
ముహూర్తస్సుముహూర్తోస్తు ||

సప్తపది -

సూ॥ అధైనాముత్తరేణగ్నిం దక్షిణ పదా ప్రాచీముదీచీంవా దిశమభి
ప్రకమయత్యేకమిష ఇతి। సఖేతి సప్తమే పదే జపతి॥

⇒ ఓం ఏకమిష విష్ణుస్తోన్వేతు। ద్వ్య ఊర్జే విష్ణుస్తోన్వేతు। త్రణి
ప్రతాయవిష్ణుస్తోన్వేతు। చత్వారి మాయోభవాయ విష్ణుస్తోన్వేతు।
పశ్చ పశుభో విష్ణుస్తోన్వేతు। పడ్చతుభో విష్ణుస్తోన్వేతు।
స్నిహస్తభో హోత్రాభో విష్ణు స్తోన్వేతు॥

⇒ సఖా సప్తపదా భవ సఖాయో సప్తపదా బభూవ సఖ్యన్తే గమ్యయః
సఖ్యాత్తే మాయోపా సఖ్యాన్నై మాయోష్టోస్నమయావ సజ్గుల్చావహై
సం ప్రియో రోచిష్ణూ సుమనస్యమానో। ఇషమూర్ఖ మభి సీ వసానో
సన్నై మనాఃసి సీ ప్రతా సము చిత్తాన్యాకరమ్।

⇒ సా త్వమస్యమూహ మమూహ మస్నై సా త్వాయోరహం పుధిలీ త్వాల
రేతోహా రేతోభుత్వమ్యనోహ మస్నై వాక్యా సా మాహ మస్యోక్క్షు సా
మామనుప్రతా భవ పుాసే పుత్రాయ వేత్తపై శ్రీయై పుత్రాయ వేత్తవ ఏహి
సూన్మతే ॥

➤ సూ॥ ప్రాప్ణోమాత్ప ల్పిహ్మణం ప్రదక్షిణ మగ్నిం కృత్వా యథాస్తాన
ముపవిశ్య అన్యారభాయ ముత్తరా ఆహుతీర్జుహోతి॥

➤ సోమాయ జనివిద ఇత్యతార్పునై ష్టోడశాజ్యపుత్రీత్వత్వా॥

(హోమమమలకు ముందు అగ్నికి ప్రదక్షిణ చేసి మునుపటి వలె ఉత్తర వరుడిగా కూర్చుని, వధువు తనకు తగిలి యుండగా ప్రథాన హోమమలు చేయవలెను)

చతుర్ధుహీతం గృహీత్వా॥

⇒ సోమాయ జనివిదే స్వాహా॥ సోమాయ జనివిద ఇద న్న మమ॥

⇒ గఘ్నర్వాయ జనివిదేస్వాహా॥ గఘ్నర్వాయ జనివిద ఇద న్న మమ॥

⇒ అగ్నయే జనివిదే స్వాహా॥ అగ్నయే జనివిద ఇద న్న మమ॥

⇒ కన్యలా పితృభ్యో యతీ పతిలోక మవదీఖా మదాస్త స్వాహా॥ వధ్య
సూర్యాయా ఇద న్న మమ॥

⇒ ప్రతో ముఖ్యాతి నాముతస్సుబద్ధా మముతస్సురత్తి యథేయ మిశ్ర
మీధ్వ స్సుపుత్రా సుభగ్రాసతి స్వాహా॥ ఇంద్రాయ మీధుష ఇద న్న
మమ॥

⇒ ఇమాస్త్వమిశ్ర మీధ్వస్సుపుత్రాః సుభగ్రాచ్కుణు॥ దశస్వాం పుత్రునాధీహి
పతి మేకాదశస్ప్రధిస్వాహా॥ ఇంద్రాయ మీధుష ఇద న్న మమ॥

- ⇒ అగ్నిరైతు ప్రథమో దేవతానాా నోక్ష్య ప్రజాముఖ్యాతు మృత్యుపొశాత్ |
తదయా రాజు వరుణోను మన్యతాః యథేయః స్త్రీ పౌత్ర మఘున్న
రోదాత్మాస్యహః | అగ్నివరుణాభ్యా మిద న్న మమ ||
- ⇒ ఇమూ మగ్ని స్త్రీయతా భూర్పాపత్యః ప్రజామస్య నయతు దీర్ఘమాయుః |
అశాన్యేపణ్ణా జీవతామస్తు మాతా పౌత్ర మానస్త మఖి ప్రటిధ్యతా
మియః స్యాహః || స్యాహః | అగ్నయే గార్భపత్యాయేద న్న మమ ||
- ⇒ మా తే గృహో నిశి ఫోష ఉణ్ణా దన్యతు త్వద్రు దత్య స్పృవిశస్తు | మా త్వా
వికేశ్యర ఆవధిష్టా జీవపత్నీ పతిలోక విరాజ పశ్యన్తి ప్రజాల
సుమనస్యమానాా స్యాహః | వద్వై సూర్యాయా ఇద న్న మమ ||
- ⇒ ద్వోస్తే పుష్టా రక్షతు వాయురూరూ అశ్వినో చ స్తునస్తయస్తా
సవితాంబిరక్షతు | ఆవాససః పరి ధాన్యాద్భుపూస్పతి ర్యశ్వేదేవా
అభిరక్షస్తు పుశ్చాత్మాస్యహః || స్యాహః | ద్యువాయ్యశ్వి సవితు బృహస్పతి
విశ్వేభ్యే దేవేభ్య ఇద న్న మమ ||

- ⇒ అప్రజస్తాం హతమృత్యుం పాప్యానముత వాంఘుమ్ | శీర్జ స్నుజ
మిహేస్తుచ్య ద్విషుధ్యః ప్రతి ముఖ్యామి పాశః స్వాహా | స్వాహా | వధ్య
సూర్యాయా ఇద న్న మమ ||
- ⇒ ఇమమ్యై వరుణ శుధి హవ మద్య చ మృదయ | త్వామవస్య రాచకే
స్వాహా | వరుణా యేద న్న మమ ||
- ⇒ తత్త్వాయామి బ్రహ్మణా వస్తుమాన స్తుదాశాస్త్రే యజమానే హవిర్భిః |
అహిడమానే వరుణేహ టోధ్యరుశాస మా న ఆయుగ ప్ర మోహి
స్వాహా || వరుణా యేద న్న మమ ||
- ⇒ త్వన్నే అగ్నే వరుణస్య విద్యా స్నేహస్య హదోవ యసిసీష్టాః | యజబ్సో
వహ్నితము శోశుధానే విశ్వా ద్వేషాస్మి ప్ర ముముగ్ధస్తుతాన్హా ||
అగ్నేవరుణాభ్య మిదన్న మమ ||
- ⇒ సత్వన్నే అగ్నేవమో భవోతీ నేదిషో అస్య ఉషసో పృష్టాః | అవ యక్ష
నో వరుణా రూణో వీహా మృదీకా సుహాఽసో న ఏధి స్వాహా ||
అగ్నేవరుణాభ్య మిదన్న మమ ||

⇒ త్వమగ్ని అయస్యయా సన్మనసా హితః। అయసన్ హవ్య
మూర్ఖాహీనయా నే ధేహి భేషజః స్వాహో॥ అయస్ అగ్నయ ఇద న్న
మము॥

లాజూ హోమః -

➤ సూ॥ అధైనా ముత్తరేణాగ్నిం దక్షిణ పదాశ్మాన మాషాపయత్వ
తిష్ఠతి॥

(వధువు) కుడికాలితో అగ్నికి ఉత్తరమున ఉన్న రాయిని తొక్కించవలెను)

⇒ ఆతీష్టమ మశ్మాన మశ్మావత్త్వః స్థిరా భవితుచ్ఛ పుతున్యత స్వహస్వ
పుతునాయతః॥

➤ సూ॥ అధాస్య అళ్ళాలాపుప్సీర్యా। ద్విర్భాజనోప్స్యా భిషురయతి।
తస్యానోదర్యో లాజూనావపతీత్యేక్షే॥ జహోతీయం నారీతి॥
(త్రిర్భుమదగ్నినామ్)॥

(వధువు దోసిలిని నెయ్యితో ఉపస్తరణం చేసి, రెండుసార్లు పేలాలు ఉంచి,
అభిషురించవలెను. (వధువు నోదరుడు పేలాలను వధువు చేతిలో ఉంచుట
ఆచారము.) ఈ హోమము పంచార్ద్యయులు మూడు సార్లు పేలాలను
ఉంచవలెను. కింది మంత్రము చెప్పి, వధువు యొక్క అంజలిచేత
వామపార్వుముచే హోమము చేయించవలెను.)

- ⇒ ఇయన్నార్యపు త్రూతే కుల్చాన్య వష్టికా । దీర్ఘాయురస్తు మే
పుత్రీవాతు శరదశ్శత్తు స్వాహ ॥ వధ్య ఇద న్న మమ ॥ (వధ్యజ్ఞలిం
వామ పార్చ్యన జుహోతి) ॥
- సూ ॥ ఉత్తరాభి స్తిస్తుభిః ప్రదక్షిణ మగ్నిం కృత్య । అశ్వాన మాస్టాపయతి,
యథా పురస్తాత్ ॥
(కింది మూడు మంత్రములతో అగ్నికి ప్రదక్షిణ చేసి, పూర్వము వలె
రాతిని తోక్కు యథాప్రకారము కూర్చువలెను)
- ⇒ తుభ్యమగై పర్యవహస్తార్యా వహతు నా సహా । పునః పతిభ్యో జూయస్తా
అగ్నే ప్రజయా సహా ॥
- ⇒ పునః పత్నీ మగ్నిరదా దాయుషా సహా వర్చసా । దీర్ఘాయు రస్యాయః
పతిస్తువీతు శరదశ్శత్తుమ్ ॥
- ⇒ విశ్వ ఉత త్వయా వయస్సారా ఉదన్యా ఇవా లతిగాహా మహి ద్విషః ॥
- ⇒ ఆష్టమ మశ్వాన మశ్వివత్యు స్త్రిరా భవా అభితిష్ఠ పృతస్యత స్నహస్వ
పృతనాయతః ॥
- సూ ॥ హోమశ్చౌత్రరయా పునః పరికమణ మాస్టాపనమ్ । అస్యజ్ఞలా
పుప్సిర్య ద్విర్ధాజనోప్య భిఫూరయతి ॥

(కెంది మంత్రమును చెప్పి లాజహోమమున్న మునుపటి వలె ప్రదక్షిణమూ, రాతిని తొక్కుట చేయవలెను. లాజలను పూర్వము వలె గ్రహించవలెను)

- ⇒ అర్యమణమున్న దేవబ్స్మాన్య అగ్ని మయక్తత | స ఇమాస్తేవే అధ్వరః ప్రతీ
ముఞ్చ్చతి నాముత సుఖిభ్రా మముతస్కరతాన్వహో || అర్యమ్మ ఇద న్న
మమ ||
  - ⇒ తుభ్యమగ్నే పర్యవహస్తార్యః పహతు నా సహః పునః పతిభ్యే జూయాస్తా
అగ్నే ప్రజయా సహః ||
  - ⇒ పునః పత్నీ మగ్నిరదా దాయుషా సహా వర్చసా | దీర్ఘాయు రస్యయః
పతిస్నేవితు శరదశ్వతమ్ ||
  - ⇒ విశ్వా ఉత త్వయా వయన్ధారా ఉదన్యా ఇవ | అతిగాహో మహి ద్విషః ||
  - ⇒ ఆష్టమ మశ్శాన మశ్శైవత్వః స్థిరా భవ | అభితిష్ఠ పుతన్యత స్పృహస్వ
పృతనాయతః ||
- సూ || హోమశ్చైత్తరయా పునః పరిక్రమణమ్ ||

(కెంది మంత్రమును చెప్పి లాజహోమమున్న మునుపటి వలె
ప్రదక్షిణమూ చేయవలెను)

- సూ॥ వద్వజ్ఞలాపుప్స్తర్య ద్విర్భాజనోప్య భిఘూరయతి॥
- ⇒ త్వమర్యమా భవసి యత్కృనీనా న్నామస్వదా వద్వ్యర్యం బిభర్మిషా అజ్ఞాన్వి
వృక్షా సుధితన్న గోభి ర్యద్రమ్పతీ సమనసా కృణోషి స్వాహా । అర్యమ్మ
ఇద న్న మమ॥
- ⇒ తుభ్యమగ్రే పర్యవహస్తుర్యా పహతు నా సహా పునః పతిభ్యే జాయాన్వా
అగ్నే ప్రజయా సహా॥
- ⇒ పునః పత్నీ మగ్నిరదా దాయుషా సహా వర్చసా । దీర్ఘాయు రస్యాయః
పతిస్నేవతు శరదశ్వతమ్॥
- ⇒ విశ్వా ఉత త్వయా వయస్థారా ఉదన్యా ఇవా అతిగాహో మహా ద్విషః॥
(లాజా కట్టము - వరుడు తన బావమరిదికి నూతన వస్తుముల
నీయవలెను.)
- ❖ ఇధ్యసన్నపూనాస్యదిభి స్పృష్టస్పుశ్య . . . అపంపస్పుశ్య. జయాది
ప్రతిపద్యతే, సావిష్ట కృతా హత్యా । శమ్యా అపోహ్య (నాత్ర లేపకార్యం
విద్యతే - న పరిధ్వజ్ఞనాది) అనాజ్ఞాత మిత్యాది పరిషచనాస్తం కృత్యా॥
- సూ॥ ఉత్తరాభ్యం యోక్తం విముచ్య॥

(కెంది మంత్రములు చెప్పి వథువు మొలకు కట్టిన దర్శ తాడును విప్పవలెను)

- ⇒ ప్రత్య ముఖ్యమి వరుణస్య పాశాద్యేన త్వంబధ్మాధ్నవితా సుకేతః |
ధాతుశ్చ యోనో సుకృతస్య లోకే న్యోనస్తే సహా పత్య కరోమి ||
- ⇒ ఇమః విశ్వమి వరుణస్య పాశః యమబధ్నిత సవితా సుశేషః | ధాతుశ్చ
యోనో సుకృతస్య లోకేరిష్టోత్సా సహా పత్య కృషోమి ||

వధ్వః వరగృహా గమనమ్ -

- సూ || ఉత్తరా రథన్యోత్తమ్భన్ ||
- ⇒ సత్యనోత్తభితా భూమి సూర్యణోత్తభితా ద్వః | బుతేనా దిత్య స్త్రిష్ట్రి దివి
నోమో అధిక్రితః ||
- సూ || వాహపుత్తరాభ్యం యునక్తి దక్షిణ మగ్రే ||
- ⇒ యుజ్ఞాన్తి బ్రధ్న మరుషం చరస్తం పరితస్మిషః | రోచన్తే రోచనా దివి ||
- ⇒ యోగేయోగే తపస్తరః వాజ్చే వాజ్చే హవామహో | సఖాయ ఇస్త మూత
యే ||
- సూ || ఆరోహాంముత్తరాభి రభిమస్తుయతే ||

- ⇒ సుకీ శుకా శల్యలీ విశ్వరూపా హిరణ్యవర్ణా సువృత్తా సుచకమ్।
ఆరోహ వధ్వమృతస్య లోకా న్యోనం పత్యే వహాతుష్ట్రమప్యు॥
- ⇒ ఉదుత్తర మారోహాన్తి వ్యస్యాన్తి పృతన్యతః। మూర్ఖానం పత్యు రారోహ
ప్రజయా చ విరాడ్ఘవ॥
- ⇒ సమూజ్ఞ శ్వశురే భవ సమూజ్ఞ శ్వతువాం భవా ననాస్థరి సమూజ్ఞ భవ
సమూజ్ఞ అధి దేవము॥
- ⇒ స్నుపొణా శ్వశురాణాం ప్రజాయాశ్చ ధనస్య చ। పతీనాజ్ఞ
దేవ్యాణాజ్ఞ సజ్ఞతానా విరాడ్ఘవ॥
- సూ॥ సూత్రే వర్ధునే ర్వయస్సుణా త్యత్తరయా నీలం దక్షిణాయం, లోహాత
ముత్తరస్యమ్॥
- ⇒ నీలలోహాతే భవతః కృత్యా స్కం ర్వజ్యతే। ఏధన్యేన్య జ్ఞాతయః పతి
ర్భవేషు బధ్యతే॥
- సూ॥ తే ఉత్తరాభి రభిమస్తయతే॥
- యే వధ్వ శ్చస్తు వహాతుః యజ్ఞా యన్ని జనాః అను। పునస్తాన్ యజ్ఞియా దేవా
నయసు యత ఆగతాః।
- ⇒ మా విదన్పరిప్సినే య ఆసిద్ధి దమ్పతీ। సుగేభి ర్భుర్భమతీతా
మపద్రాస్యరాతయః।

- ⇒ సుగం పణ్ణాన మా రుక్ మరిష్టుఁ స్వస్తి వాహనమ్ | యస్మిన్వీరో న రిష్య
త్యన్యపోఁ విష్టతే వసు ||
- సూ || తీర్థస్థాఱు వ్యతికమ్ చోత్తరాం జపేత్ ||
- ⇒ తా మన్మసానా మనుషో దురీణ ఆదత్తుల రయిస్తశవీరు వచస్యవే ||
కృత్స్తుర్భుల సుప్రపాణాల శుభస్వత్త స్థాఱుం పథ్షపో మప దుర్మతీల
హతమ్ ||
- సూ || నావ ముత్తరయాను మన్మయతే ||
- ⇒ అయన్నో మహ్యః పారఁ స్వస్తినేష ద్వస్తస్పతిః | సీరాన స్వతరా భవ
దీర్ఘాయుత్వాయ వరచేస్ ||
- సూ || నచ నావ్యాస్తరతీ వధూః పశ్యేత్ | తీర్మోత్తరాం జపేత్ ||
- ⇒ అస్య పారే నిర్బయుతస్య జీవా జ్యోతి రశీమహిః | మహ్య ఇన్న స్వస్యయే ||

యదృతాది హోమః -

సూ || శ్కూనాది వ్యతికమ్ భాండే రథేవారిష్టగ్ను రుపసమాధానాద్యజ్య భాగాన్తే
అన్వారభాయా ముత్తరా ఆహాతీర్థుత్వా ||

- యదృతే చిదభి శ్రీషుగ పురా జర్తుభ్య ఆత్మదః। సన్ధాతా స్నానిమృషువా
పురోవసు ర్మిష్టుర్మా విహృతం పున సౌప్రహో॥ మఘువత ఇద న్న
మము॥
- ఇడా మగ్నే పురుదఃసా సని గో శ్వశ్వత్తమా హాపమూనాయ సాధా
స్వాన్న స్వాన్న స్తునయో విజావాగ్నే సా తే సుమతిర్యాత్మన్సై
సౌప్రహో॥ అగ్నయ ఇద న్న మము॥
- ఇమమ్యై వరుణ తుథీ హాప మద్య చ మృదయి। త్యామువస్య రాచకే
సౌప్రహో॥ వరుణా యేద న్న మము॥
- తత్త్వ్య యామి టిహృణా వద్దమాన స్తుదాశాస్త్ర యజమానే హవిర్భిః।
అహోదమానే వరుణేహ బోధ్యరుశాస మా న ఆయుగ పు మోషి
సౌప్రహో॥ వరుణా యేద న్న మము॥
- త్వన్నే అగ్నే వరుణస్య విద్యా న్దేవస్య హాడోవ యాసిసీష్ఠాః। యజిష్ఠో
పహృతము శ్వేశుచానే విశ్వ ద్వేషాసే పు ముముగ్ధస్తుతాన్వహో॥
అగ్నేవరుణాబ్యా మిదన్న మము॥

⇒ సత్యన్నే అగ్నివమో భవోతీ నెదిష్టో అస్య ఉషసో పుష్టా । అవ యక్క
నో వరుణః రూణో హింశా మృదీకః సుహవో న ఏధి స్వాహా ॥
అగ్నివరుణాభ్య మిదన్న మమ ॥

⇒ త్వమగ్ను అయిస్యయా సన్మనసా హితః । అయిసన్ హవ్య
మూర్ఖాష్టయా నో ధేహి భేషజః స్వాహా ॥ అయస్ అగ్నియ ఇద న్న
మమ ॥

ఇద్యసన్నహనా స్వదిఖస్సస్పుశ్య అగ్నో ప్రహరతి । జయాది ప్రతిపద్యతే . . .
పరిషేచనాస్తం కరోతి ॥

➤ సూ ॥ కీరణ మన్యపాం వా లక్ష్మణ్యానాం, మృఖాణాం, నదీనాం, ధన్యనాం
చ వ్యతిక్రమ ఉత్తరే యథాలిఙ్గం జపేత్ ॥

⇒ యే గంధర్వ అప్సరసశ్చ దేవీ రేషు వృక్షశు వానస్పత్య పౌసతే । శివాస్తే
అస్త్రే వద్దై భవస్తు మా హింసిషు ర్వహతు మూర్ఖామానామ్ ॥

⇒ యా ఓపుధయో యా నద్యే యని ధన్యని యే వనా । తే త్వా వధు
ప్రజాపతీం ప్రత్యే ముజ్చాస్త్వాహసః ॥

వధూ గృహ ప్రమేశః -

➤ సూ ॥ గృహసుత్రరయా సంకాశయత్ ॥

- ⇒ సబ్రూశయామి వహాతుం బ్రహ్మణా గృహై రఘూరేణ చక్షుపొ మైత్రేణ।
పర్యాణాధ్యః విశ్వరూపః యదస్యా న్యోనం పతిభ్య స్నావితా కృణోతు
తత్తు॥
- సూ॥వాహాపుత్రరాభ్యం విముఖ్యతి దక్షిణ మగ్రే॥
- ⇒ ఆవామగ స్ఫుమతి ర్యాజినీ వసూన్యశ్వినా హృదున్ కామూల అయిసతు।
అభూతభోపొ మిథునా శుభస్పుతీ ప్రియా అర్యష్టో దుర్యా అశీమహీ॥
- ⇒ అయన్నో దేవస్నావితా బృహస్పుతి రిన్నాగ్నీ మిత్రాపరుణా స్వస్పయే॥ త్వష్టో
విష్ణుః ప్రజయా సారరాణా కామ ఆయాతబ్రూమాయ త్వ్య
విముఖ్యతు॥
- సూ॥ లోహాతం చర్యానడుహం ప్రాచినగ్రీవ ముత్తరలోమ
మధ్యగారన్యోత్తరాయా స్తీర్యో॥
- ⇒ శర్వ వర్యోద మహారాష్ట్ర నార్య ఉపస్తిరే॥ సినీవాలి ప్రజాయతా మియం
భగ్య సుమనా అసత్తు॥
- సూ॥ గృహాన్పొదయ న్యుత్తరాం వాచయతి దక్షిణేన పదా॥
- ⇒ గృహా స్ఫుద్రాస్ఫుమనసుక ప్రపద్య వీరభ్యు వీరవత స్వాపీరాన్॥ ఇర్యా
వహాతో ఘృత ముక్కమాణా స్తోప్యో సుమనా స్నావిశామి॥ (నచ దేహాల్
మధితిష్ఠతి॥)

ప్రవేశ హోమః -

ఉత్తర పూర్వదేశీంగారస్య -

ఆచమ్య . . . ప్రీత్యర్థం, అనయా నవోడయా వధ్యసుహా వివాహ గృహప్రవేశమం కరిష్యా॥

➤ సూ॥ అగ్నీరుపసమాధానాద్యజ్య భాగాన్వేన్యరభ్యాయా ముత్తరా ఆహుతీర్థుత్యా॥

(వరుడు వధువుతో కలిసి గృహప్రవేశమునకై సంకల్పించి, ఉత్తరవరుడై అగ్ని ప్రజ్ఞలింపజేయుట మొదలు సోమాయేదం వరకు చసి వధువు తనను తాకుచుండగా కింది మంత్రములచే ఆజ్యహోమములు చేయవలెను)

⇒ ఆగ్నీష్ట మృహాషీ గోభి రష్య రాయుష్మత్పత్తుత్తుత్తు ప్రజయా "స్వర్యిత్త" | బహ్వ్యం
ప్రజాష్టనయ్యీ సురత్పుత్తుము మగ్నిః శతహిమా స్ఫుర్యాత్మాహో ||

అగ్నియ ఇద న్న మము॥

⇒ అయ మగ్ని ర్గుహపతిస్నుస్సా సత్పుష్టివర్ధనః | యథా భగ్నేయబ్యాస్తద
ద్రయం పుష్టి మధో ప్రజాః స్యాహో || అగ్నియే గృహపతయ ఇద న్న
మము॥

- ⇒ ప్రజాయా ఆభ్యాం ప్రజాపత ఇణ్ణగ్నీ శర్య యచ్ఛతమ్ । యఫైసయో
ర్వప్తమ్ యాతా ఉఘయో ర్షివతోః ప్రజా స్వాహా ॥ ఇణ్ణగ్నిభ్య మిద న్న
మమ ॥
- ⇒ తేన భూతేన హవిషాయ మాప్యయతాం పునః । జాయా యామస్మా
ఆవాక్తు స్తోఽ రనేనాభి వర్ధతాఽ స్వాహా ॥ ఇణ్ణగ్నిభ్య మిద న్న మమ ॥
- ⇒ అభివర్ధతాం పయసాంబి రాష్ట్రైణ వర్ధతామ్ । రయ్య సహస్రవోషసేమో
స్తామనపేణ్ణతో స్వాహా ॥ ఇణ్ణగ్నిభ్య మిద న్న మమ ॥
- ⇒ ఇహైవ స్తమ్మా వి యోష్ట్మ్ విశ్వ మాయు ర్వశుశ్వతమ్ । మహ్య ఇణ్ణ
స్వాస్తయే స్వాహా ॥ ఇణ్ణయేద న్న మమ ॥
- ⇒ గ్రువైది బోష్య మయు మహ్యాత్మాదాద్యహస్తతిః । మయూ పత్య
ప్రజాపతీ సళ్ళీవ శరదశ్శతతఃస్వాహా ॥ బృహస్పతయ ఇద న్న మమ ॥
- ⇒ త్వష్టా జాయా మజనయ త్వష్టాఽస్త్య త్యాం పతిమ్ । త్వష్టా సహస్ర
మాయూఽపి దూర్ధమాయుః కృషోతు వాఽ స్వాహా ॥ త్వష్ట ఇద న్న
మమ ॥
- ⇒ ఇమమ్మై వరుణ శుధి హవ మద్య చ మృడయ । త్యామమస్య రాచకే
స్వాహా ॥ వరుణా యేద న్న మమ ॥

- ⇒ తత్త్వాయిము బ్రహ్మణావస్తమానస్తదాశాస్త్ర్యయజమానేహవిర్భః।
అహోడమానేపరుణేషాభోధ్యరుశాసనమానసాయుగప్రమోహి
స్నాపో॥ పరుణాయేదన్నమము॥
- ⇒ త్వన్నేఅగ్నేపరుణస్యవిద్యాస్టేవస్యహాడొవయసిసీష్టాః। యజిష్ఠో
పహ్నుతముశ్చోశుచానేవిశ్వాద్వపోణసిప్రముముగ్ర్హస్తుతాన్పో॥
అగ్నేపరుణాభ్యమిదన్నమము॥
- ⇒ సత్యన్నేఅగ్నేవమోభవేతీనెదిష్టోఅస్యఉషనోప్యష్టో। అవయక్ష
నోపరుణారరాణోపీహమృదీకఃసుహవోనఏధిస్నాపో॥
అగ్నేపరుణాభ్యమిదన్నమము॥
- ⇒ త్వమగ్నేఅయస్యయాసన్నససాహితః। అయసన్ హవ్య
మూహాప్యయానోధిహభేషజఃస్నాపో॥ అయస్ అగ్నయిఇదన్న
మము॥
- + ఇధ్యసన్నహనాస్యద్విస్సుఃస్పుశ్యాలగ్నౌప్రహరతియద్రాయ
తస్మిచరాయేదంనమము॥ అపఉషస్పుశ్యా॥ జయాదిప్రతిపద్యతే
సావిష్టకృతాహలత్వాశమ్యఅపోహ్యానాత్రలేపకార్యంవిద్యతే-న
పరిధ్యజ్ఞనాది। అనాజ్ఞాతమిత్యాదిపరిషేచనాస్తంకృత్వా॥

➤ సూ॥ ఉత్తరయా చర్యణ్యపవిశత ఉత్తరోవరః॥

⇒ ఇహ గావః ప్రజాయధ్వ మిహశ్వ ఇహ పూరుషః। ఇహో సహప్రదక్షిణో
రాయన్నోషో నిషిదత్తు॥

➤ సూ॥ అథాస్యః పుఙ్సోయ్యైవపుత్రాయః పుత్రమంక ఉత్తరయోపవేశ్య॥

⇒ నోమేనాదిత్యః బలిన నోమేన పుఢివీ దృఢా। అందో నక్తత్రాణా మేషా
ముప్స్త్య నోమ ఆధితః॥

➤ సూ॥ తస్మై పలాన్యత్తరేణ యజ్ఞాపా ప్రదాయ॥

⇒ ప్రస్వస్థ్వః ప్రీయం ప్రజయా భువనే శోచేష్టు॥

➤ సూ॥ ఉత్తరే జపిత్యః వాచం యచ్ఛత ఆనక్తుల్యః॥

⇒ ఇహ ప్రీయం ప్రజయాతే సమ్యధ్వతా మస్త్రిగ్నహో గార్హపత్యాయ
జాగ్రహిషా। ఏనా పత్యః తన్వా సా సృజన్యధా జీవీ విదధ మా వదాసి॥

⇒ సుమథ్సీ రియః వధూ రిమాః సమేత పశ్యతు। సాభాగ్య మస్త్య దత్యః
యాధాస్తు విపరేతను॥

➤ సూ॥ ఉదితేషు నక్తత్తేషు ప్రాచీముదీచీంవా దిశముపనిష్టమ్యు॥

అరుణాలీ దర్శనమ్ -

➤ సూ॥ ఉత్తరాభ్యం యథాలిభ్యం త్రువమురుణ్ణతీశ్చ దర్శయతి॥

⇒ ద్రువకీతి ర్థువయోని ర్థువమని ద్రువత స్థితమ్ | త్వన్నకత్తాణా మ్యైధ్యని
స మా పాహా పృతన్యతః || ఇతి ద్రువమ్ ||

⇒ సప్తర్షయః ప్రథమా జ్గ్రాత్రికానా మరుస్థతీః యద్రువతాః హ నిన్యః |
షట్గ్రాత్రికా ముఖ్యయోగః వహ్ని యమస్యాక మేధత్వప్తమ్ ||
ఇత్యరుస్థతీమ్ ||

అర్ఘ్య ప్రదానమ్ -

- కశ్యపోత్రి భరద్వాజ విశ్వమిత్రేధ గౌతమః |
వశిష్ఠో జమదగ్ని శచ్ సప్తతే బుషయస్థథా ||
పత్నీ సహిత సప్తబుషిభ్యో నమః ఇదమర్ఘ్యం సమర్పయామి ||

- అరుస్థతి మహాదేవి వసిష్ఠ ప్రియభామిని |
దంపత్యో రక్షణార్థాయ ఇదమర్ఘ్యం దదామ్యహమ్ ||
అరుస్థతి దేవ్య నమః | ఇదమర్ఘ్యం సమర్పయామి ||

స్థాలీపాకమ్ -

ఆచమ్య . . . ఏవం ప్రీత్యర్థం, ఏనాం వధూం ఆగ్నీయేన స్థాలీపాకేన
యాజయ్యే ||

- సూ॥ అభైనా మాగ్నుయేన స్థాలీపాకెన యాజయతి। పత్న్యవహస్తి చరుఃత్తపయత్తా॥ అభిఘూర్య॥ ప్రాచీనముదీచీనం వేద్యాస్య (సౌకర్యాదపరేణాగ్నిం ప్రతిష్టాప్య) ॥ ప్రతిష్ఠిత మభిఘూర్య॥
- అగ్నేరుపసమాధానాది . . . పర్యగ్నికాలే చరుణాసహ ఆజ్యం త్రిః పర్యగ్నికృత్తా॥
- సూ॥ ఆజ్య భాగాన్తే అన్యారభాయం స్థాలీపాకాజ్జుహోతి। సక్కదుపస్తరణావదానే ద్విరవదానమ్॥
- అగ్నిదేవతా స్వాకార ప్రదానః అపే వా సక్కదుపహృత్య జుహుయాత్॥ అగ్నిస్నిష్టప్తకృద్వితీయః। సక్కదుపస్తరణావదానే ద్విరభిఘూరణమ్॥
- మధ్యత్స్వరస్వావదానమ్। మధ్యే హోమః। ఉత్తరార్థాదుత్తరస్య, ఉత్తరార్థ పూర్వార్థే హోమః॥
- ద్వర్యాముస్తీర్య॥ చరుమధ్య ద్విరవదాయ। హవిషోమధ్యదంగుష్ఠేన పర్యమాత్రమవదానం తిరీచీన మవద్యతి॥
- పూర్వార్థా ద్వితీయ మనూచీనం పంచావత్తినః పశ్చార్థాత్ తృతీయం॥
- అభిఘూర్య హవిః ప్రత్యబ్ధిఘూరయతి॥
- ⇒ అగ్నుయే స్వహో॥
- - -
మధ్యే అగ్నుయ ఇద న్న మమ॥

➤ పునః దర్శముస్తీర్యా | చరీరుత్తరాద్ధాత్ సక్తాత్ స్విష్టక్తతేవదాయ (ద్విః

పశ్చావత్తినః) | ద్విరభిషుర్యా | న హవిః ప్రత్యబిషురయతి||

⇒ అగ్నయే స్విష్టక్తతే స్వాహా || అగ్నయే స్విష్టక్తత ఇద న్న మమ||

ఇధ్యస్సన్నహనాస్యద్బుస్సఃస్సుక్యాగ్ను ప్రహరతి - రుద్రాయ త్విదరాయేదం
నమమ|| అపడపస్సుక్యా | న జయాదయః|| లేపయోః ప్రస్తరవత్తూణీణం
బ్యారబ్యుగ్ను ప్రహరతి||

➤ పొత్త ప్రయుక్త దర్శగ్రాణి దర్శమభ్యజ్యా | పువే మధ్యమూలే అనక్తి||
మూలాంజనే దక్షిణం పొణి మధః కుర్యాత్ | ఏవంత్రైః||

➤ కిందిత్ తృణ మహాదాయ ప్రజ్ఞతం నిధాయ పొణిభ్యాం దర్శం
ప్రతిష్టాప్యష హుతదేవతా ఉద్దిశ్య అగ్ను ప్రహాత్యా||

ప్రజాపతయ ఇద న్న మమ | ఇంద్రాయేద న్న మమ | అగ్నయ ఇద న్న
మమ|| సోమాయేద న్న మమ | అగ్నయే స్విష్టక్తత ఇద న్న మమ||

➤ అంజలినా త్రిరుద్రత్యా | తృణం ప్రహరతి | త్రిరంగుళ్యా నిర్దిశ్యా | ఏతదేత
దేతత్ || అగ్ని మభిమస్త్యా | భూమిముపస్సుశేత్ ||

➤ మధ్యమపరిధిం ప్రహాత్యా | ఇతరో యుగపత్ ప్రహరన్ | ఉత్తరాద్ధస్యాగ్ర
మంగారేషు పోహతి | పరిధీ నభిమస్త్యా ||

¹ కేచిదత్త - ప్రాజాపత్యాం వ్యాప్తాతీ ర్యాప్తాతా స్సావిష్టక్తతీ విత్యపజప్తాతి||

- ఆఘూరసమిథో ప్రహరతి। దర్యామితర దర్యగ్రమవధాయ। స్తుస్తావణాబీ
జుహోతి। వసుభ్యో రుద్రోభ్య ఆదిత్యభ్య స్తుస్తావభాగేబ్య ఇద న్న మమ॥
అస్మిన్ ప్రకృతే కర్మణేత్యాది సిద్ధముత్తరం పరిషేచనం। తతః ప్రణేతా
విమోకోపి తేన సర్పిప్పుతా భ్రాహ్మణం భోజయేత్॥
- యోన్యాపుచితః తన్నా బుషభం దదాతి॥

గంధర్వ ప్రతిష్ఠాపనమ్ -

- సూ॥ స్థాలీపాకాదూర్ధ్వం గంధరస్తాపనం తయోశ్వయ్య మన్తరేణ దట్టో
గంధలిష్టో వాసనా సూత్రేణ వా పరివీత స్త్రిష్టతి॥
ఆచమ్య . . . ప్రాణానాయమ్య, శ్రీ పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం, అనయా నవోడయా
వధ్యాసహా, ఆవయోః త్రిరాత్ర వైవాహిక దీక్షా సంరక్షణార్థం విశ్వావసు గంధర్వ
ప్రతిష్ఠాపనం కరిష్యు॥

విశ్వావసు గంధర్వ రాజుయ నమః - ధ్యాన ఆవాహనాది వోడశోపచార
పూజైరభ్యర్చు॥

- విశ్వావనోత్త గంధర్వ దట్టే రాత్రి త్రయం వసన్॥
ఆవయోః ప్రీతి ముత్స్ఫుద్య రక్షమాం శుభ లక్షణః॥

గంధర్వ స్తాపన ముహూర్తస్మృముహూర్తోస్తు॥

- సూ॥ యదహర్షార్యమావహతీ త్రిరాత్ర ముఖయోరథశ్వయ్య
బ్రహ్మాచర్యం జ్ఞార లవణం చ వర్షనం చ॥

బౌపాసనమ్ -

➤ సూ॥ సాయం ప్రాతరత ఉర్ద్వ ఇ హస్తనైతే ఆహాతీః తండులైః యషైర్వ
జుహుయాత్॥ స్థాలీపాకదైవతమ్॥ సౌరీ పూర్వాహుతిః ప్రాతరిత్యేకే
ఉభయతః పరిషచనం యథా పురస్తాత్॥

ఆచమ్య . . . ప్రాణానాయమ్య, దేశకాలో సంకీర్ణి। అనయా నవోదయా
వధ్వాసుహా బౌపాసన మారప్స్ని॥ తేన యావజ్ఞివం హోప్యమి. (ఇత్యుభయోః
సంకలః)॥

పునః ప్రాణానాయమ్య, ఏవం పీత్యర్థం, సాయమోపాసనం తణ్ణులైర్భోప్యమి॥

➤ భూర్యవస్నివరోమితి . . . పరిషచనాస్తం కృత్వా॥ తండులానాదాయ
ద్వేధా విభజ్య॥ ప్రథమ భాగమాదాయ॥

⇒ఓం అగ్నయే స్నాహా॥ అగ్నయ ఇద న్న మమ॥ (మధ్యగ్నో
జహోతి)॥

ద్వీతీయ భాగమాదాయ॥

⇒ఓం అగ్నయే స్విష్ట కృతే స్నాహా॥ అగ్నయే స్విష్ట కృత ఇద న్న మమ॥
(ఉత్తరార్థ పూర్వార్థ జహోతి)॥

పునః ప్రాణానాయమ్య, ఏవం పీత్యర్థం, ఆహుతి సంసర్గ లోప ప్రాయశ్చిత్తార్థం వనస్పతి హోమం కరిష్యా॥

⇒ యత్త వేష్ట వనస్పతే దేవానాం గుహ్యానామాని। తత్త హవ్యాని గామయ॥
వనస్పతయ ఇద న్న మమ॥

► ఉత్తర పరిషేచనం కృత్యా। అధాగ్ని ముపతిష్ఠతే॥

⇒ యత్త వేష్ట వనస్పతే . . . అఘూయ తస్సమస్యాత్॥

హోమ సాగ్దుణ్యార్థం అనాభ్యాత త్రయ మంత్ర జపం కరిష్యా॥

⇒ ఓం అనాభ్యాత్ యదాభ్యాత్ యజ్ఞస్య క్రియతే మిథు। అగ్నై తదస్య కల్పయ త్వా హి వేష్ట యథాతథమ్॥

⇒ పురుష సమ్మితే యజ్ఞో యజ్ఞః పురుష సమ్మితః। అగ్నై తదస్య కల్పయ త్వా హి వేష్ట యథాతథమ్॥

⇒ యత్పక్త్రా మనసా దీనద్భాన యజ్ఞస్య మన్వతే మర్తాసః। అగ్ని షట్టోతా కతువి ద్విజానన్ యజ్ఞాషో దేవాః బుతుషో యజ్ఞతి॥
అనేన సాయమౌపాసన హోమేన . . . యజ్ఞేశ్వరార్పణమస్తు॥ స్వస్తి శ్రద్ధాం . . . అహంభో అభివాదయే॥

నాందీ భ్రాహ్మణ సమారాధనమ్ -

(దాతా) ఆచమ్య . . . ప్రాణానాయమ్య, ఏవం పీత్యర్థం, మమ కుమార్యః
పాణిగ్రహణాగ్భత్యేన నాందీ దేవతా బ్రాహ్మణ సమారాధనం కరిష్యి ॥

- ❖ నాందీ దేవతా స్వరూపా బ్రాహ్మణాః - అమీగణ్ణాః ॥ (సుగణ్ణాః)
- ❖ నాందీ దేవతా స్వరూపా బ్రాహ్మణాః - అలంకారార్థా ఇమే అక్షతాః ॥
(సన్ముక్తతాః)
- ❖ నాందీ దేవతా స్వరూపా బ్రాహ్మణాః - పుష్టాణిః ॥ (సుపుష్టాణి)
- ❖ నాందీ దేవతా స్వరూపా బ్రాహ్మణాః - సకలారాధనైశ్చోభనమస్తు ॥
- ❖ నాందీ దేవతా బ్రాహ్మణాః అమృతమస్తు ॥

నాందీ దేవతా సుప్తితా సుప్తసన్నా వరదా భవస్తు ॥

పౌర్ణమాస్య స్థాలీపాకమ్ -

- సూ ॥ ఆగ్నీయ స్థాలిపకా దూర్ఘం యత్పూర్వగచ్ఛతి । తస్మైన్నమ్మపకమః ॥
- పౌర్ణమాస్యమేవ పంచమస్య ప్రాతః కాలే । కృత ప్రాణాయామః దేశకాలో సంకీర్య । పౌర్ణమాసే నాగ్నీయన స్థాలీపాకేనన శ్యోయాజయిష్యి ॥
- సర్వమాగ్నీయ స్థాలీపాకవత్ । వృషభదానం నాస్తి । పూర్ణపాత్రస్తు దక్షిణత్యక్తీ ॥

సదస్యమ్ -

మహాదాశర్యదనమ్ -

➤ సూ॥ వివాహ తృతీయ దివసే కేచిన్నదాశీర్వచనం ప్రవర్తయస్తి॥

వరః - ప్రాతరోపాసనం కృత్యా॥

వధ్య సహా - ఆచమ్య . . . ప్రాణానాయమ్య, ఏమం పీత్యర్థం, ఆవయో: . . .

సకల శ్రీయోభి వ వివాహ మహాదాశీర్వచనాభ్యం కర్మ కరిష్యా॥

వివాహ మహాదాశీర్వచన సమయే ఇస్తాది అష్టదిక్వాలక సహిత సరస్వతీ దేవతా పూజాం యథాశక్తి కరిష్యా॥

సూతన వస్త్రాదిభి రలజ్యుతే పీరే ఆదో గణపతి మభ్యర్చ్యా॥ తతః సరస్వతీ సహితం టిప్పుణం, లక్ష్మీ సహితం విష్ణుం, గౌరీ సహితం శివం, ఇస్తాది అష్టదిక్వాలకాంశ్చ తత్తన్నస్తైరావాహ్యా॥ సర్వోపచారైః సంపూజ్యా॥

సర్వోపాం మహాజనానాం శ్రీ మహావిష్ణు స్వరూపాణాం భూహృణానాం సర్వత్త ఇమాన్యాసనాని। సుఖాసనాని।

◆ సర్వేః దైవేష్టణః కీయతామ్ | అస్తు కీయతామ్ ||

◆ ఓం తథా ప్రాపున్ వస్తు భవస్తః - ప్రాపున్ వాము ||

◆ తతః విద్వద్బుహృణాన్ గస్తపుష్పాక్తతాదిభి రభ్యర్చ్యా ||

ఆశిషోవాచయిత్యా | తేభ్యో యథా సంభవం పులతాంటూల వస్త్రాలజ్యూర

సహితం భూయసీం దక్షిణాం దద్యాత్ ||

గంధర్వోపస్తానమ్ -

సూ॥ తం చతుర్థ్యా మపరరాత్రి ఉత్తరాభ్యాముఢ్యాప్యా | పుఙ్కాళ్య నిదాయ ||

- ⇒ ఉద్దీర్ఘ్యతే విశ్వావనో నమస్డామహో త్వా । అన్యమిచ్చ ప్రపర్వాల
సళ్ళాయం పత్యు స్నజి ॥
- ⇒ ఉద్దీర్ఘ్యతః పతివతి హ్యషా విశ్వావస్తు నృమసా గీరిఖి రీట్ ॥ అన్యమిచ్చ
పితృపదః వ్యక్తాల సతే భాగో జనుషా తస్య విధి ॥
గంధర్వం ప్రఙ్ళాజ్య ॥ అన్యత నిదధాతి ॥

శేషహోమమ్ -

ఆచమ్య . . . ప్రాణానాయమ్య, శ్రీ పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం, అనయా
నవోఢయా వధ్యా సహా వివాహా శేషహోమం కరిష్య ॥ ఉత్తరో వరః ॥

- సూ ॥ అగ్నేరుప సమాధానాదాజ్య భాగాన్తే అన్యారథ్యాయా ముత్తరా
అహుతీర్థుత్వా ॥ చతుర్ధుహీతం గృహీత్వా ॥
- ⇒ అగ్నే ప్రాయశ్చిత్తే త్వద్వేవానాం ప్రాయశ్చిత్తిరసి బ్రాహ్మణస్తో నాథకామః
ప్రపద్య యస్యం పతిష్ఠ్యు తనూగ ప్రజాష్ఠ్యు పశుష్ఠ్యు లక్ష్మీష్ఠ్యు
జారష్ఠ్యు మస్త్య తాజ్మ్రుణోమి స్యాహో ॥ అగ్నయ ఇద నృ మమ ॥

- ⇒ వాయోప్రాయశ్చిత్తే త్వస్తేవానాం ప్రాయశ్చిత్తిరని బ్రాహ్మణస్తోవ నాథకామగం ప్రపద్య యాస్యం పతిష్ఠీను తనూగం ప్రజ్ఞాషీను పశుషీను లక్ష్మీషీను జారషీను మస్త్య తాబ్ధుణోమి స్వాహ॥ వాయవ ఇద న్న మమ॥
- ⇒ ఆదిత్య ప్రాయశ్చిత్తే త్వస్తేవానాం ప్రాయశ్చిత్తిరని బ్రాహ్మణస్తోవ నాథకామగం ప్రపద్య యాస్యం పతిష్ఠీను తనూగం ప్రజ్ఞాషీను పశుషీను లక్ష్మీషీను జారషీను మస్త్య తాబ్ధుణోమి స్వాహ॥ ఆదిత్యాయే ఇద న్న మమ॥
- ⇒ ప్రజాపతే ప్రాయశ్చిత్తే త్వస్తేవానాం ప్రాయశ్చిత్తిరని బ్రాహ్మణస్తోవ నాథకామగం ప్రపద్య యానస్యం పతిష్ఠీను తనూగం ప్రజ్ఞాషీను పశుషీను లక్ష్మీషీను జారషీను మస్త్య తాబ్ధుణోమి స్వాహ॥ ప్రజాపతయ ఇద న్న మమ॥
- ⇒ ప్రసవ శోచపయుమశ్చ కాటశాచ్ఛదపశ్చ ధర్మశిశ్చ ఉవిణిశ్చ భగవాన్వరిశ్చ సిస్థశ్చ సముద్రశ్చ సరస్వతిశ్చ విశ్వవ్యచాశ్చ తే యన్నిష్టో యశ్చనే ద్వష్టి తమేషాజ్ఞమ్భ దధ్య స్వాహ॥ ప్రస్వదిభ్య దేవతాభ్య ఇద న్న మమ॥
- ⇒ మధుశ్చ మాధవశ్చ శుక్రశ్చ శుచిశ్చ నభశ్చ నభస్యశ్చేష శోచ్ఛశ్చ సహశ్చ సహస్రశ్చ తపశ్చ తపస్యశ్చ తే యన్నిష్టో యశ్చనే ద్వష్టి

తమేషా జ్ఞమేభి దధ్య స్వాహా ॥ మధ్యదిభ్యే దేవతాభ్య ఇద న్న
మమ ॥

⇒ చిత్తజ్ఞా చిత్తి శాపకూత జ్ఞాపకూతి శాపదీత జ్ఞాపదీతిశ్చ విజ్ఞాతజ్ఞా
విజ్ఞానజ్ఞా నామ చ కతుశ్చ దర్శశ్చ పుర్ణమానాశ్చ తేయన్వీపోత్త
యశ్చనే ద్వేషి తమేషాజ్ఞమేభి దధ్య స్వాహా ॥ చిత్తాదిభ్యే దేవతాభ్య ఇద
న్న మమ ॥

ఇధ్యస్నాన్నపానం . . . జయాది ప్రతిపద్యతే, సావిష్టకృతాపాలత్వా, శమ్య

అపోహ్య (నాత్ర లేపకార్యం విద్యతే - న పరిధ్యజ్ఞనాది) అనాజ్ఞాతమిత్యాది
పరిషేచనాస్తం కృత్వా ॥

➤ సూ ॥ అపరేణగ్నిం ప్రాచీముపవేశ్య । తస్యశ్శిరస్యజ్యశేషాత్
వ్యాహాతిభిరీంకార చతుర్ధ్యాభిరానీయ ॥

⇒ భూస్యాహా ॥ భువస్యాహా ॥ సువస్యాహా ॥ ఓఽస్యాహా ॥

➤ సూ ॥ కచిత్పుతి మంత్రం ఉత్తరాభ్యం యథాలిగ్గం మిథస్సుమీక్ష్య ॥

⇒ అపశ్యాహా మనసా చేకితాన స్తుపనో జూతస్తుపనో విభూతమ్ । ఇహ ప్రజ్ఞ
మిహరయిః రంణః ప్రజ్ఞాయస్వ ప్రజ్ఞయా పుత్రకామ ॥ (ఇతి వధూర్వర
మీక్షేత) ॥

⇒ అపశ్యుత్వా^२ మన్సా^३ దీధ్యానా^४ స్వయాస్తనూ^५ బుత్యైయే
నాథమానామ్ | ఉప మా^६ ముచ్చా^७ యువతి^८ ర్ఘృభూయాగ్ ప్రజాయస్వ్ |
ప్రజయా^९ పుత్రకామ్ | వరో^{१०} వధూమీక్షత్ |

➤ సూ | | ఉత్తరయాజ్య శేషేణ హృదయ దేశా^{११} సంమృజ్య | |

⇒ సమజ్ఞాన్తు^{१२} విశ్వేదేవా^{१३} స్వమాపో^{१४} హృదయాని నో^{१५} సమ్మూతరిశ్వా^{१६} సన్ధాతా
సముదేష్టీ^{१७} దిదేష్టు^{१८} నో | |

సూ | | ఉత్తరా^{१९} స్త్రీపో^{२०} జపిత్యా | |

⇒ ప్రజాపతే^{२१} తన్యమ్యై^{२२} జుపస్వ్ త్వష్ట^{२३} ద్రౌవిభి^{२४} స్వహా^{२५} సామ^{२६} ఇస్త్రా^{२७} విశ్వేద్యై
రాతిభి^{२८} స్నారరాణాగ^{२९} పుఅసాం^{३०} బహూనామ్యైతర^{३१} స్వాము | |

⇒ ఆనః^{३२} ప్రజాప్త్తానయతు^{३३} ప్రజాపతి^{३४} రాజరసాయ^{३५} సమనక్యై^{३६} ర్ఘృమా^{३७}
అదుర్ముఖీః^{३८} పతిలోక మావిశ^{३९} శన్వే^{४०} భవ^{४१} ద్విపదే^{४२} శశ్చాతుప్వదే^{४३} | |

⇒ తాం^{४४} పూపశ్చైవతమూ^{४५} మేరయస్వ్ యస్యాం^{४६} బీజం^{४७} మనుప్యై^{४८} వపన్మి^{४९}
యా^{५०} న ఊరూ^{५१} ఉశలీ^{५२} విస్తుయాతై^{५३} యస్యా^{५४} ముశస్తాగ^{५५} ప్రహరేమఃః^{५६} శేషమ్ | |

సమావేశనమ్ -

సూ | | శేషఃః^{५७} సమావశనే^{५८} జపేత్ | |

ఆచమ్య ... ప్రాణానాయమ్య, శ్రీ పరమశ్వర ప్రీత్యర్థం, శ్రీమాన్ ... గోత్తుః, . . . నామధేయస్య, ధర్మపత్నీ సమేత్య, మమోపాత్త సమస్త దురితక్షయ ద్వారా శ్రీ పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం, సమావేశన జపం కరిష్య ||

- ⇒ ఆరోహోరు ముపబర్హస్వ బాహుం పరిష్వజస్వ జ్ఞయాసుమస్యమానః | తస్యం పుష్యతి మ్యిధునో సయోనీ బ్రహ్మం ప్రజాం జనయన్తో సరేతసా ||
- ⇒ ఆర్థయానరణ్య యత్రామన్త త్యురుషం పురుషేణ శక్తః | తదేతో మిధునో సయోనీ ప్రజయానమృతేనహ గచ్ఛతమ్ ||
- ⇒ అహాగ్రభ్య మదధా మోషధీష్వహా విశ్వేషు భువనేష్వస్త్రః | అహం ప్రజా అజనయం పేత్యణా మహాజ్ఞనిభ్యే * అవరీషు పుత్రున్ ||
- ⇒ పుత్రిణే మా కుమారణా విశ్వమూయు ర్యశ్చుతమ్ | ఉభా హిరణ్యపేశసా వీతిహోత్రా కృతద్వసూ ||
- ⇒ దశస్యత్రా నమృతాయకా శమూఢో రోమ శాహాఢో దేవేషు కృణతో దుఃఖః ||

సమావేశన ముహూర్త స్నుముహూర్తస్తు || తతో బ్రాహ్మణేభ్యః సు దక్షిణాతాంబూలాని ఫలాని దద్యాత్ || ఆశిషో గృహ్ణియాత్ ||

- అధాతో నాకబలి విధిం వ్యాఖ్యాన్యమః -
  - చతుర్ధ శేషహోమాన్తరం పశ్చిమేహని అభ్యజన స్నానం కృత్యా । తతః నిత్యపాసన హోమాన్తరం హస్తద్వయమాత్ర ప్రమాణేన - భూమిం గోమయేనానులిప్యు ॥
  - పశ్చిమర్ష త్యాగుల చూర్చై: చతురశ్రం పుష్టురాకారం లిఖిత్యా । పుష్టుర మధ్య దక్షిణోత్తరయో ర్థమణ ఖల్యైరభో లిఖిత్యా । ఇస్తాణేం తదుత్తరతో గౌరీం చ ప్రతిష్టాప్యు ॥
  - పొగ్గాగే పూర్వకలశ ద్వయం నిధాయ । ఈశాన్యాది చతువ్యోచేషు చతుర్దిక్కు చతురః కలశాన్ సంస్థాప్య । ప్రాగాది చతుర్దిక్కు నాకబలి మృణ్యాయ పాత్రాణి నిధాయ । ప్రాగారభ్య ప్రాగపవర్గం నవ సంఖ్యాకై స్తుస్తుభి ర్యఫ్ఫయిత్యా । ఆయుధం ప్రాగ్గాగే నిధాయ ॥
  - తతః సువాసిన్య త్రయస్తింశదీరసహిత కాంస్య పాత్రద్వయం గృహీత్యా । తత్పురతో వృద్ధసువాసిన్య ఉదకుంభం ర్ఘాహయిత్యా । అనంతరం దంపతీ పురోహిత బస్మగళైసుహ రభువల్లి సమీపం గత్యా ॥
  - మమాగ్నే ఇత్యసువాకేన రభువల్యా: పరితస్తిః పుదక్షిణం కృత్యా । కోణేషు దీపాన్నిధాయ । చతుర్దిక్కు ఇస్తాది త్రయస్తింశతోత్సై నాకదేవతాభ్యో బలిముదక పురస్సరం విసృజేత్త ॥ హరిత్రోదకేన అరఘ్యం దత్యా ॥(పాణి పాదో ప్రక్షాళ్యు) ॥
- మం ॥ అగ్నిర్దేవతా వాతో దేవతా . . . బలాయత్యా ॥

- ఇన్నాది త్తయస్తింశత్తోటి నాకదేవతాబ్ధీ నమః ఇదమభ్యం సమర్పయామి॥
- వరః ఆయుధం గుహీత్వా | పశ్చమతస్తూ నాయుధేన చిత్వా | పుష్టిరం ప్రవిశ్యా | ప్రాజ్యుఖస్సున్ రంగలోపరి ప్రవిశ్యా | నీలలోహిత గౌరీ పూజాం కుర్యాత్తీ॥

నీలలోహిత ధారణమ్ -

ఆచమ్య . . . ప్రాణానాయమ్య, దేశకాలో సంకీర్ణ్య, ఆవయోః ఆయుర్వోచ్య యశోబలాభిపుష్టిర్థం సమస్తమజ్జలావాప్త్యర్థం, సత్పుంతాన దీర్ఘ శామజ్జల్య సిద్ధ్యర్థం నీలలోహిత గౌరీ పూజనం కరిష్యా॥ ఇతి సంకలన్యా॥ ఓడశోపచారై రభ్యర్థ్యా॥

- వధూ కంతే సువర్ణ రత్న గ్రధిత నీలలోహిత సూత్రం బధీయాత్॥
- ⇒ నీలలోహితే భవతః కృత్యా స్తకి ర్వయజ్యతే | ఏధన్త్వస్యా జ్ఞాతయః పతి

ర్భుఫేషు బధ్యతే॥
- దేవీశ్వాణి సమస్తభ్యం దేవేష్ట్ర ప్రియభామిని |
వివాహో భాగ్య మారోగ్యం పుత్రపోత్తాంశ్చ దేహా మే | ఇతి సంప్రాణ్యా |
- అథ దక్షిణ గజస్యోపరి వధూః, ఉత్తర గజస్యోపరి వరశ్చ స్థిత్యా ||
మం || ఇన్నాయ రాజ్ఞే సూకరో . . . హిమవతో హస్తి || (ఇతి జపిత్యా) ||

మం॥ ఇయం వై రజతా . . . ఆయుష్యవేద్నియే ప్రతితిష్ఠతి॥
 బ్రాహ్మణబ్యః - సదక్షిణ తాంబూలాని ఫలాని దద్యత్తు॥
 మం॥ తతోన దేతాన్ . . . పశుభిర్యవం వేద॥
 ఆశిషో గృహీయత్తు॥

అధీన మన్తు: -

- అష్టవర్దా భవేత్కున్య పుత్రపత్నాలితా మయా।
 ఇదానీం (తప దాస్యమి) దత్తాం స్నేహాన పాలయా॥
 (తప పుత్రస్య, తప చ భ్రాతుః, తప వోత్రస్య)

విడిది గృహ ప్రవేశమ్ -

ఆచమ్య . . . ప్రాణానాయమ్య, ఏం ప్రీత్యర్థం వివాహాగ్గత్యేన నూతన వధూ గృహ ప్రవేశాఖ్యం కర్మ కరిష్యమాణ స్తుదగ్గత్యేన తదాదో శుద్ధ్యర్థం, పుఢ్యర్థం, శాస్త్ర్యర్థం అభ్యదయార్థం చ మహాజానైస్సహ స్వస్తిపుణ్యహవాచనం కరిష్యా॥ ఆదో నిర్విష్టు పరిసమాప్యర్థం, శ్రీ మహాగణపతి పూజాం కృత్యా.
 పుణ్యహం వాచయిత్వా॥

ఆచమ్య . . . ప్రాణానాయమ్య, శ్రీ పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం, నూతన వధూ గృహప్రవేశాగ్గత్యేన గౌరీపూజాం కరిష్యా॥ గౌరీ పూజాం కృత్యా॥
 తతః కంకణ మోచనం కుర్యాత్తు॥

- మం॥ కంకతో న కంక తోఽించో . . . అలిప్పుతు॥
- కంకణం మోచయామ్యద్య రక్షాస్తున కదాచనా॥

మయి రక్షాం స్థిరాం బధ్య దేవత్వం గచ్ఛ కంకణ ॥

18. వేదవ్రతానాం ఏకత్రయ మన్మానుష్టానమ్

ఆచమ్య . . . ప్రాణానాయమ్య, దేశకాలౌ సంకీర్ణ్య, కరిష్యమాణ వేదవ్రత చతుష్పూయో: ఉపకమాగ్గత్యేన ఆదో గణపతి మభ్యర్చ్య । పుణ్యహం వాచయిత్వా ॥

పునః ప్రాణానాయమ్య, . . . ఇమం . . . శర్మాణం ప్రాజాపత్య శామ్యగ్నేయ వైశ్వదేవ వ్రతాని సమాన తన్త్రేణ చారయిష్య ॥ (. . . చరిష్యమీతి శిష్యస్య సంకల్పః) ॥

సవర్ణి పూజనం, తర్వాణం చ సర్వముపాకర్మావత్ ॥

అథ యత్త క్వదాగ్నిమితి విధినాగ్నిం ప్రతిష్టాప్య । అగ్నేయపుసమాధానాది పాత్రపుయోగకాలే మదన్తీం, చతురు బౌదుమ్యరీ స్నమిధః, అహాతం వాసశ్చ సహపుయుజ్య, పవిత్రకరణాది ప్రణీతా ప్రణయనాన్తే మదభ్యాం ఉష్ణా అప ఆనీయ, ఉత్సాహయ ఆసాదయతి, బ్రాహ్మణం దక్షిణతో నిషాద్యత్యాద్యగ్ని ముఖిస్తే అన్వారట్టే ప్రతిని జోహోతి ॥

⇒ ఓం ప్రజాపతయే కాడ్డ బుషుయే స్వాహా ॥ ^{||} ప్రజాపతయే కాండ బుషుయ
- - -

ఇద న్న మమ ॥

⇒ ప్రజాపతే . . . రయానాః స్వాహా ॥ ప్రజాపతయ ఇద న్న మమ ॥

- ⇒ రయానాం పతిం . . . బ్రహ్మతు స్వాహా॥ ప్రజాపతయ ఇద న్న మమ॥
- ⇒ ప్రజాపతే త్వం . . . జిష్ణు స్వాహా॥ ప్రజాపతయ ఇద న్న మమ॥
- ⇒ తవే మే లోకః . . . హవ్యః స్వాహా॥ ప్రజాపతయ ఇద న్న మమ॥
- ⇒ ప్రజాపతిం ప్రథమం . . . నాభిమస్య స్వాహా॥ ప్రజాపతయ ఇద న్న మమ॥
- ⇒ యోరాయ ఈశే . . . హవిర్వ స్వాహా॥ ప్రజాపతయ ఇద న్న మమ॥
- ⇒ నోమాయ కాళ్ల బుషయే స్వాహా॥
 - - -
 నోమాయ కాండ బుషయ ఇద న్న మమ॥
- ⇒ నోమా ధేనుఁ . . . దదాశ దస్యై స్వాహా॥ నోమాయేద న్న మమ॥
- ⇒ అపాండం యుత్సు . . . నోమ స్వాహా॥ నోమాయేద న్న మమ॥
- ⇒ త్వా నోమ . . . సృచ్ఛా స్వాహా॥ నోమాయేద న్న మమ॥
- ⇒ యా తే ధామాని . . . దుర్యాఘ్�ాపా॥ నోమాయేద న్న మమ॥
- ⇒ త్వమిమా ఓషధి . . . వితమో వప్రథ స్వాహా॥ నోమాయేద న్న మమ॥
- ⇒ అగ్నయే కాళ్ల బుషయే స్వాహా॥
 - - -
 అగ్నయ కాళ్ల బుషయ ఇద న్న మమ॥
- ⇒ అగ్నేనయ . . . విదేమ స్వాహా॥ అగ్నయ ఇద న్న మమ॥

- ⇒ ప్రవశ్మక్తాయ ... జిగాతి స్వాహా॥ నోమాయేద న్న మమ॥
- ⇒ అద్భుగ్రో ... మానుషాశస్వాహా॥ నోమాయేద న్న మమ
- ⇒ అగ్ని త్వమస్మై ... ర్యజత స్వాహా॥ నోమాయేద న్న మమ॥
- ⇒ అగ్ని త్వం ... శయే స్వాహా॥ నోమాయేద న్న మమ॥
- ⇒ ప్రకారవో ... ఘృతాచీ స్వాహా॥ నోమాయేద న్న మమ॥
- ⇒ విశ్వబ్ర్యే దేవేభ్యః కాణ్డ బుషిభ్య స్వాహా॥ విశ్వబ్ర్యే దేవేభ్యః కాణ్డబుషిభ్య
ఇద న్న మమ॥
- ⇒ ఆనో విశ్వే ... నశవ స్వాహా॥ విశ్వబ్ర్యే దేవేభ్య ఇద న్న మమ॥
- ⇒ శన్మో దేవా ... నో అప్యస్వాహా॥ విశ్వబ్ర్యే దేవేభ్య ఇద న్న మమ॥
- ⇒ యే సవితు ... చిత్తమస్తై స్వాహా॥ విశ్వబ్ర్యే దేవేభ్య ఇద న్న మమ॥
- ⇒ అగ్నియహి విశ్వాశ్వాహా॥ విశ్వబ్ర్యే దేవేభ్య ఇద న్న మమ॥
- ⇒ ద్వోః పితః ... వియస్త స్వాహా॥ విశ్వబ్ర్యే దేవేభ్య ఇద న్న మమ॥
- ⇒ విశ్వదేవా శృష్టతే మా - మాద యథ్వాశ స్వాహా॥ విశ్వబ్ర్యే దేవేభ్య ఇద
న్న మమ॥
- ⇒ సాఖిాతీభ్యే దేవతాభ్య ఉపనిషద్భ్య స్వాహా॥ సాఖిాతీభ్యే దేవతాభ్య
ఉపనిషద్భ్య ఇద న్న మమ॥

⇒ యాజ్ఞికీభ్య దేవతాబ్య ఉపనిషద్భ్య సౌఖ్యహో|| యాజ్ఞికీభ్య దేవతాబ్య
ఉపనిషద్భ్య ఇద న్న మమ||

⇒ వారుణీభ్య దేవతాబ్య ఉపనిషద్భ్య సౌఖ్యహో|| వారుణీభ్య దేవతాబ్య
ఉపనిషద్భ్య ఇద న్న మమ||

⇒ బ్రహ్మాండే స్వయం భువే స్వాహో|| బ్రహ్మాండే స్వయం భువ ఇద న్న
మమ||

⇒ సదస్పుతి మద్మతిం . . . మేధా మయా సిషణస్వాహో|| సదస్పుతయ ఇద
కాన్న మమ||

అధిపతీ అగ్నిపురోగా శ్వత్సో దేవతా ఉపతిష్ఠతే -

⇒ అగ్నే ప్రతపతే కాణ్డబుషిబ్యః ప్రాజాపత్య ప్రతం చరిష్యామి తచ్ఛకేయం
తన్మైరాధ్యతామ్||

⇒ వాయో ప్రతపతే . . . రాధ్యతామ్||

⇒ ఆదిత్య ప్రతపతే . . . రాధ్యతామ్||

⇒ ప్రతానాం ప్రతపతే . . . రాధ్యతామ్|| ఇతి ప్రాజాపత్యస్వి||

మద్భ్రీ రుపస్పుశ్య ప్రథమేనానువాకేన శాస్త్రిం కృత్యా||

నమోవాచే . . . పితరోను మదస్తు|| ఓం శాస్త్రి శాస్త్రి శాస్త్రిః||

చతుర్ణ బెదుమృరీ స్పమిథో ఘృతాస్వక్తా అభ్యాదధాతి।

- ⇒ పృథివీ సమిత్... సమిన్తాః స్వాహా॥ అగ్నయ ఇద న్న మమ॥
- ⇒ అస్తరిః సమిత్... సమిన్తాః స్వాహా॥ వాయవ ఇద న్న మమ॥
- ⇒ ద్వే స్పమిత్... సమిన్తాః స్వాహా॥ ఆదిత్య యేద న్న మమ॥
- ⇒ ప్రాజుపత్యామే... మే సి స్వాహా॥ ప్రజుపతయ ఇద న్న మమ॥
(పూర్వమేవ దుపతిష్టతే)
- ⇒ అగ్నే ప్రతపతే కాణ్ణబుహిభ్య సౌమ్య ప్రతం చరిష్యామి తచ్చకేయం
తన్మైరాధ్యతామ్॥

⇒

అవధూత దత్తపీరము - వేదనిధియోజనా

అవధూత దత్తపీరము - వేదనిధియోజనా